

23269. II. C. f. 2

148

Plummet: 20 lbs

23269. II. C. f. 2.

TYOJA SMERTNA URA.

Od bratovšine
za verne duše v vicah in od odpustkov.

M a š n e,
spovedne, obhajilne in druge potrebne
molitve s križevim potam.

*Z dovoljenjem visokočastitljiviga Ljubljanskiga
Škofijstva.*

V LJUBLJANI, 1858.

Založil in prodaja J. Giontini.

Vse kar je iz persti, se bo spet v perst spremenilo.
(Jez. Sirah. 41, 13.)

Človek izraste kakor cvetlica in usahne, zbeži kakor senca.
(Job. 14, 2.)

Bodite perpravljeni, ker ob uri, ko se vam ne zdi, bo
Sin človekov prišel. (Luk. 12, 40.)

Kaj pomaga človeku, če ves svet pridobi, svojo dušo pa
pogubi? (Mark. 8, 36.)

Vse je negotovo, gotova je le smert.
(Sv. Avguštin.)

O večnost, o večnost!
(Sv. Terezija.)

Predgovor.

Ni je gotovši, ni je imenitniši ure na tem svetu, preljubi moj kristjan! kakor je zadnja smertna ura — ura, v kateri boš mogel vse, tudi kar ti je nar ljubši, zapustiti. V tej uri ti bo namreč odločeno ali večno veselje in zveličanje, ali pa večna smert in pogubljenje. Kakoršno je bilo tvoje življenje, taka bo tudi tvoja smert; in kar si sejal, to boš tudi žel: ali večno veselje, ali večno terpljenje. Pisano je namreč: „Šel bo vsak v hišo svoje večnosti,“ to je take večnosti, kakoršno si je v tem svetnim življenji zaslužil. Biti mora tedej tvoja skerb, de boš šel večno veselje uživati, ne pa v večni ogenj goret. To resnico nam spričuje že sveto pismo rekoč: „Če hočeš v življenje iti, spolnuj zapovedi;“ in na drugi strani pravi: „Kteri niso evangeliju našiga Gospoda Jezusa Kristusa pokorni, bodo večne kazni terpeli v pogubljenji.“ Kaj bi te pač moglo zadrževati, božjih zapoved ne spolnovati? Kaj družiga, kakor poželenje oči, poželenje mesa in napuh življenja? Pa pomisli, minljive so vse posvetne reči, in ko

pride tvoja zadnja smertna ura, boš mogel vsim veselicam tega sveta slovo dati. In ko bi se ti tudi krona kraljeve veličasti na tvoji glavi lesketala, in ko bi imel v svojih rokah vse zaklade tega sveta, zgubil jih boš in šel s tega sveta nag in prazen in reven, kakor si nanj prišel. In glej, če si svetu služil in njega ljubil, boš večno pogubljen; posvetna ljubezen je namreč sovraštvo večniga Boga. Zato se moraš s svetam bojevati in ga tudi srečno premagati, de te bo enkrat sprejela ljubezen božja in prestavila v večno veličastvo s tega minljiviga sveta. De pa zamoreš ta boj srečno dokončati, je usmiljeni Bog iz ljubezni do tebe poslal svojiga edinorojeniga Sina na ta svet. Božje usmiljenje in ljubezen je namreč hotla, de bi nas Jezus Kristus odrešil, to je, de bi nam po njegovim zasluženji mogoče bilo, svet premagati in se večno zveličati. De boš pa svet premagal, in si večno zveličanje pridobil, moraš v Jezusa in njegove svete nauke verovati in njemu pokoren biti; kdor namreč v Sina ne veruje, ne bo življenja vidil, temuč jeza božja ostane nad njim. Derži se torej Jezusa, in njegove svete cerkve, ker on je pot, resnica in življenje. In Jezus sam pravi: „Kdor cerkve ne posluša, naj ti bo kakor nevernik in očiten grešnik. Resnično vam povem, karkoli bote zavezali na zemlji, bo zavezano tudi v nebesih; in karkoli bote razvezali na zemlji, bo razvezano tudi v nebesih.“

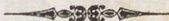
Če hočeš zmago dobiti, se moraš tudi vojskovati, ker to tisti zapoveduje, ki je večna modrost in resnica, rekoč: „Nikar ne mislite, de sim mir prišel prinest na zemljo;

ne mirú, ampak meč sim prišel prinest.“ In zares človeško življenje na tem svetu ni druga kakor vojska, po besedah pobožniga Joba. Sveti apostelj Pavel pravi: „Čutim drugo postavo v svojih udih, ktera se bojuje zoper postavo mojiga duhá.“ Ali to svojo strast moraš zatirati in čez njo gospodovati, in če boš skušnjavo srečno prestal, boš skušen krono življenja prejel, ktero je Bog obljubil tistim, ki ga ljubijo. Ako ti to vojskovanje težko dé, poglej tje v večnost, kjer te čaka venec večne slave, kjer vedno rože cvetó, ki nikoli ne usahnejo, kjer večnimu jutru nobena noč ne sledi. Kratko je delo, večna pa slava, pravi sv. Frančišek Serafinski; minljivo je zatajevanje samiga sebe, večno pa vživanje. Stanovitno se tedej vojskuj, sej ti bo Kristus pomagal, ker je on tvoj nar boljši prijatelj. Čas hitro mine, ne mudi se, ravnaj po Jezusovih zapovedih in zgledih; če namreč njega, ki je tvoj Odrešenik, zaničuješ, bo tudi on enkrat tebe na sodnjim stolu pravice osramotil in zaverigel, kakor je sam rekel: „Kdorkoli me bo pred svetam zatajil, tega bom tudi jest zatajil pred svojim Očetam, ki je v nebesih.“ Spolnuj tedej njegove zglede in nauke, de te bo enkrat sodnji dan peljal sabo v večno življenje.

Ker se pa morde na zadnjo uro zavolj prevelicnih bolečin ali družih vzrokov ne boš mogel na svoj odhod v večnost pripravljati in ker je ta odhod naj imenitniši trenutek vsiga tvojiga življenja, si moraš te ure zmirerj svest in na klic Gospodov vedno pripravljen biti. Ta misel na smert in odhod v večnost te bo varovala greha in te opominovala, vedno gorečniši za svoje zveličanje skerbeti,

zdej namreč, dokler te še Jezus z gnado in usmiljenjem vabi in opominja.

De bi se pa tolikanj ložej na srečno zadnjo uro pripravljaj, se ti v teh bukvicah nekatere molitve in premišljevanja podajajo in nasvetvajo. In če jih boš s prav zbranim duham večkrat premišljeval, boš tudi sad tega premišljevanja gotovo v sebi občutil. Vsak dan si moraš namreč smerti svest biti, ker te božja previdnost lahko vsako uro s tega sveta pokliče; in kakoršin zaslužek boš zadnjo uro pred Bogom imel, takšno bo tudi plačilo, ali večno zveličanje ali večno pogubljenje. Vzemi tedaj te bukvice in jih beri!

Premišljevanje in molitve za smertno uro.

Tvoja smertna ura.

Premišljevanje sv. Petra Damijana.

O zadnja ura mojiga pozemeljskiga življenja, kako grozno in strašno na vrata mojiga serca terkaš in s kakšnim strahom moje serce napolnuješ! Grozi se moje serce in pretresuje se vsa moja natura, če moj s strahom napolnjeni duh na tvoje približevanje misli!

Kdo bi pač zadosti živo popisal grozovitost trenutka, v katerem se bo moja duša po dokončanem popotvanji s smertjo vojskovala; v trenutku, v katerem se bo duša ločila od telesa, ter se napotila v svojo domovino — v večnost!

Omedlelo bo takrat vse moje telo, oterpnil bo moj jezik, plaho in tožno bodo takrat moje persi tolkle, hripavo in zamolklo bo moj glas pojemal, bledele bodo moje lica, in popušale me bodo vse moje moči in kreposti!

Želela bo moja zgubljená vest takrat objokovati vse dolgove in zgubljeni čas pokore — ali zapoznjenimu kesu manjka časa resničniga poboljšanja in zadostenja.

Zbirale se bodo takrat pred mojo žalostno dušo vse hudobne misli, besede in djanja in vse opušanje dobrih del, in zastonj si bom prizadeval se znebiti te prikazni.

Spremenilo se bo takrat sladko veselje poželenja in nečistiga dopadenja v grenko žalost in britkost — takrat, ko bo za kratkim veseljem tega sveta in hudobniga mesa prihajala kaznujoča večnost, in ko bom živo spoznal, de je bila vsa posvetna velikost in slava le minljiva in nečimerna!

In kadar bo moj duh tje v večno slavo in veselje pogledati zamogel, bo tudi zaničeval gnjusobo tega mesa, v katerem je bil tako rekoč vklenjen in ki ga je tolikrat zmotilo, in komaj bo dočakoval zveličavniga trenutka, v katerem mu bo mogoče, spone tega mesa raztergati in iti vživat veselje, ki mu je od začetka sveta pripravljeno.

O moj ljubeznjivi Jezus! Ti nepremagljivi Gospod življenja, usmili se mene revniga hlapca, dokler mi še sveti luč Tvoje svete gnade. Kadar bo pa bila

moja zadnja ura in se duša od telesa ločila, in kadar bom mogel pred Tvoj sodnji stol stopiti, pomagaj mi takrat, da mi ne bo škodoval hudobni duh, ki me bo pogubiti hotel. Pelji me takrat, o dobrotljivi Zveličar! kakor dobri pastir v nebeško domovanje, kjer Te bom vse večne čase gledal od obličja do obličja, in Te brez konca vžival! Amen.

Molitev za srečno smert.

S ponižnim, raztertim in boječim srcem stopim v duhu pred Tebe, o moj Jezus in Gospod, dobrotljivi Bog in Oče usmiljenja: izročim Ti svojo zadnjo uro in vse, kar me tam po njej čaka.

Ko me bodo moje obnemogle noge opominovale, da je dokončan moj posvetni ték: takrat, o usmiljeni Jezus, usmili se me!

Ko ne bodo mogle moje trepetave in oslabiljene roke več deržati presvetiga križa, na katerem si nas večniga pogubljenja odrešil, temuč ga bodo zoper mojo voljo po postelji spustile: takrat, o usmiljeni Jezus, usmili se me!

Kadar moje otemnele in zavolj bližnjiga smertniga strahú ledéne oči ne bodo mogle več svojih medlih pogledov k Tebi proti nebesam obračati: takrat, o usmiljeni Jezus, usmili se me!

Kadar bodo moje merzle in trepetajoče ustnice zadnjikrat izgovorile Tvoje presveto ime: takrat, o usmiljeni Jezus, usmili se me!

Kadar bodo moje upadle in blede lica s strahom in trepetam napolnovale vse okoli mene stoječe in ko mi bo smertni pot obraza oznanoval konec mojiga življenja: takrat, o usmiljeni Jezus, usmili se me!

Ko bodo moje ušesa jele sluh za posvetne govore zgubljeni in se odpirati, zaslišat glas Tvoje nepremakljive sodbe, ki mi bo odločila vso mojo večnost: takrat, o usmiljeni Jezus, usmili se me!

Kadar bo moja razumnost, zavolj groznih prikazen plašna, noter do smerti žalostna; kadar se bo moj duh, stiskan od velikosti storjenih grehov in od strahu Tvoje sodbe, vojskoval z angelam temote, ki mi bo skušal tolažbo Tvojiga usmiljenja vzeti in me v brezno obupa pahiniti: takrat, o usmiljeni Jezus, usmili se me!

Ko bo moje serce zavolj bolečin oslabeledo in ko bo napolnjeno s smertno žalostjo in popolnoma obnemoglo zavolj vojskovanja s hudobnim duham: takrat, o usmiljeni Jezus, usmili se me!

Ko bom prelival zadnje solze v znamenje umiranja, vzemi jih v zadostivni dar,

de bom zamogel spokorjen in očišen ta svet zapustiti in pred Tvoj sodnji stol stopiti: o v tistem strašnem trenutku, usmiljeni Jezus, usmili se me!

Ko bodo žalovali moji okoli stoječi žlahtniki, prijatli in znanci in Tebe zame na pomoč klicali: takrat, o usmiljeni Jezus, usmili se me!

Ko bodo ginili in pojemali vsi moji občutki, in ko se bom že s smertjo bojeval: takrat, o usmiljeni Jezus, usmili se me!

Ko bodo zadnji utripljeji serca primorali mojo dušo, se od telesa zdihovaje ločiti, vzemi te zdihljeje, kakor veliko hrepenenje po hitri sklenitvi s teboj: in takrat, o usmiljeni Jezus, usmili se me!

Ko se bo moja duša s tega sveta ločila in popustila moje blede, merzlo in terdo truplo, naj bo ta moja smert in to moje slovo, ki ga bom svetu dal, Tebi in Tvojimu svetimu Imenu v čast in slavo: in takrat, o usmiljeni Jezus, usmili se me!

Ko bo potem moja duša stopila pred Tebe in prvič vidila neumerjočo svetlobo Tvoje veličasti, o ne zaverzi je spred svojiga obličja, temuč dodeli mi milost in usmiljenje, de Te bom od obličja do obličja vekomej gledal in častil. Takrat tedej, o usmiljeni Jezus, usmili se me!

O Bog, ki si nas k smerti obsodil, ure in trenutka smerti nam pa nisi oznanil, dodeli mi gnado, pravično in zvesto živeti vse dni svojiga življenja, de se bom v Tvoji sveti ljubezni ločil s tega sveta. Po zasluženji našiga Gospoda Jezusa Kristusa, kateri s Teboj živi in kraljuje v edinosti svetiga Duha, Bog od vekomej do vekomej. Amen.

Molitev za odvernitev nagle in neprevidene smerti.

(De bi kristjanje bolj goreče in zvesto za odvernitev nagle in neprevidene smerti molili, so sv. Oče papež Pij VII. podelili odpustek sto dni za vselej, kolikorkrat se te sledeče molitve z zgrevanim in pobožnim srcem odmolijo. Kdor pa te molitve skozi vse leto vsak dan opravlja, zadobi popolnoma odpustke v praznik najdenja sv. Križa in v praznik povikšanja sv. Križa [to je 3. velikiga travna in 14. kimovca], potlej tudi Veliki četrtek in Veliki petek, če se v teh dneh in praznikih zgrevano svojih grehov spové in sv. obhajilo vredno prejme in če še v taki cerkvi, kjer so sv. zakramenti shranjeni, v namen sv. Očeta moli. Za véliki petek velja spoved in sv. obhajilo, ki se véliki četrtek prejmeta, ker se véliki petek sv. zakramenti razun v nevarnosti ne morejo prejeti. Ti popolnoma odpustki se lahko tudi za verne duše v vicah obernejo.)

1. **O Bog**, naše zveličanje! usliši nas in nikar ne dopusti, de bi se mogli s tega sveta ločiti, preden nam naših grehov ne zbríšeš. Zato tedej k Tebi vpijemo, de nam dosti časa za pokoro in

odpušenje naših grehov podeliš. Po Jezusu Kristusu, Gospodu našem, kateri s Teboj živi in kraljuje v edinosti svetiga Duha, Bog od vekomej do vekomej. Amen.

2. *Prosimo Te, o Gospod!* odženi milostljivo vse zmotnjave od svojih zvestih in odverni od nas nagle smertne bolezni, de tiste, ki jih po pravici tepeš, če se spokoré, spet v gnadi ohraniš. Po Jezusu Kristusu, Gospodu našem, kateri s Teboj živi in kraljuje v edinosti svetiga Duha, Bog od vekomej do vekomej. Amen.

3. *Predpev.* O moja duša! nehaj vender grešiti; pomisli hitri odhod v večno terpljenje; zakaj tam ni več časa za pokoro in solze nimajo zaslužka. Zdaj se spreoberni, dokler je še čas, in vpij: Moj Bog, usmili se me!

4. *Odpev.* Sred življenja smo v smerti. Pri kom hočemo pomoči iskati, ako ne pri Tebi, o Gospod! ki se serdiš za volj naših hudobij? Sveti, sveti močni Bog, sveti usmiljeni Bog, naš Odrešnik! ne prepusti nas grenki smerti.

5. De ne bomo od smertne ure prehitro zadeti, še le takrat časa iskali za pokoro, ko ga ne bomo mogli najti. — Stoj nam na strani, o Gospod! in usmili se nas; zakaj grešili smo zoper Tebe.

6. Prosimo Te, o Gospod! sprejmi svoje ljudstvo, ki k Tebi pribeži, z očetovsko milostjo, de se tisti, ki se pri nagli smerti Tvoje pravice bojé, Tvojiga odpušenja razveselé. Po Jezusu Kristusu, Gospodu našem, kateri s Teboj živi in kraljuje v edinosti svetiga Duha, Bog od vekomej do vekomej. Amen.

7. Prosimo Te, vsigamogočni Bog! skaži milost, in usmiljenje svojim vérnkam; zakaj, če nas po naših hudobijah sodiš, ne more nobeden pred Teboj obstati; pa po svoji čudni ljubezni, s katero si nas ustvaril, odpusti nam grešnikom, in nikar ne dopusti, de bi nagla smert delo Tvojih rok pokončala. Po Jezusu Kristusu, Gospodu našem, kateri s Teboj živi in kraljuje v edinosti svetiga Duha, Bog od vekomej do vekomej. Amen.

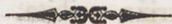
8. O Gospod! usliši našo molitev in nikar ne začenjaj sodbe s svojimi služabniki; zakaj čeravno ne najdemo nobene pravičnosti v sebi, na katero bi se utegnili opirati, spoznamo le vender Tebe za studenec usmiljenja, po katerem smemo upati, de bomo svojih grehov očišeni in vsih nadlog in nagle smerti odrešeni. Po Jezusu Kristusu, Gospodu našem, kateri s Teboj živi in kraljuje v edinosti svetiga Duha, Bog od vekomej do vekomej. Amen.

9. **O Bog!** pred čigar obličjem se vsako serce trese in vse vesti trepetajo, razlij na nas svoje usmiljenje, de nas ne zadene Tvoja ojstra sodba pri neprevideni smerti, temuč de zadobimo odpušenje. Po Jezusu Kristusu, Gospodu našem. Amen.

M o l i t e v.

O usmiljeni Jezus! po Tvoji smertni britkosti, po tvojem kervavem potu in Tvoji smerti te prosim, reši me nagle in neprevidene smerti. **O** mili Jezus! po Tvojem neusmiljenem in sramotljivem bičanju, po Tvojem križi in britkem terpljenji in po Tvoji dobroti Te prosim, nikar ne dopusti, de bi naglo in brez svetih zakramentov umerl. **O** preljubeznjivi Jezus! po Tvojih težavah in bolečinah, po Tvoji predragi kervi, po Tvojih svetih ranah in po Tvojih zadnjih besedah na križi: „Moj Bog, moj Bog! zakaj si me zapustil!“ in: „Oče, v tvoje roke zročim svojo dušo!“ Te prosim, obvaruj me nagle smerti. Ponižno Te prosim, dodeli mi čas pokore, dodeli mi srečno smert, de Te bom mogel iz vsiga serca ljubiti, hvaliti in častiti na vekomej. Amen.

Moli pet Očenašev in pet Češenasmarij na čast Kristusoviga terpljenja, potlej še tri Češenasmarije na čast prežalostne matere Božje.

Molitve pri bolnikih.

Molitev za bolnika.

O Gospod Jezus, Sin živiga Boga! ne zapusti duše tega bolnika v njeni narveči težavi, ko je zapušena od vsih stvari. Sej si jo odkupil s svojo predrago kervjo, ona je Tvoja last. Nikar naj ne bo za njo zastonj Tvoje britko terpljenje in Tvoja grenka smert, ravnaj z njo po svojem neskončnem usmiljenji. Oče naš itd.

Priporočujemo Tebi, o usmiljeni Jezus! tega bolnika z dušo in telesam, ravnaj ž njim po svoji sveti volji. Pokaži mu svoje milo in milostljivo obličje v tolažbo in pokrepčanje njegove uboge duše. Naj ga varuje Tvoje sveto terpljenje, naj mu pridobi Tvoja smert večno življenje. Stori ga deležnika svojiga nebeškiga bogastva. Oče naš itd.

Pomagaj, o ljubeznjivi Jezus! temu umirajočimu z močjo svojiga svetiga križa, svojiga nedolžniga terpljenja in svoje britke smerti. Podeli mu v teh težavah svojo tolažbo in usmiljenje. Reši njegovo dušo iz vsih britkost in stegni po njem svojo milostljivo roko, ki je bila zavolj njega na les križa pribita. Oče naš itd.

Priporočujemo Tebi, o Jezus! dušo Tvojiga služabnika, kakor si Ti svojo dušo priporočal svojimu nebeškemu Očetu. Prosimo Te po tisti težavi in britkosti, v kateri se je Tvoja presveta duša od telesa ločila, reši to dušo iz vsih težav in pelji jo iz doline solzá v večno življenje in veselje. Oče naš itd.

Odreši, o Gospod Jezus! dušo svojiga služabnika na prošnjo svoje ljube Matere Marije, svojiga zvestiga rednika Jožefa in vsih svetnikov vsih ostudnih vezí greha, preden se bo ločila s tega sveta in podeli ji milost pred svojim svetim obličjem. Oče naš itd.

Priporočevanje duše umirajočiga.

Priporočujemo Tebi, o Gospod! dušo Tvojiga služabnika I., in Te prosimo, o milostljivi Jezus, Odrešenik sveta! de bo duša, zavolj ktere si Ti iz zgolj ljubezni in usmiljenja na ta revni svet prišel, v naročje Tvojih očakov prenesena. Spoznaj, o Gospod, svojo stvar; od nobeniga družiga, kakor le od Tebe, Ti pravi in živi Bog! ni bila ustvarjena, sej ni razun Tebe nobeniga Boga in nič ni Tvojim delam enakiga. Napolni ga z veseljem po svoji pričujočnosti. Ne spomni se več njegovih krivic in prestopkov Tvojih

postav, v ktere je bil od svojiga hudobniga nagnjenja zapeljan. Čeravno je grešil, vender ni nikoli zatajil zveličavne vere v Boga Očeta, Sina in svetiga Duha, temuč jo je ohranil, je imel gorečnost do časti Božje in je zvesto Bogu, Stvarniku vsih reči, služil.

O Gospod! nikar ne misli na grehe njegove mladosti, ampak spomni se milostljivo v svojem svetlem veličastvu njegovih zaslužkov, ki si jih je pridobil v življenji. Nebesa naj se mu odpró in angeli naj se ž njim veselé. Vzemi, o Gospod! svojiga služabnika v svoje kraljestvo. Sveti Mihael, arhangel Božji, ki je bil od Tebe, o Bog! vreden spoznan, de je postal poveljnik nebeških trum in vojská, naj ga sprejme v nebeško veselje, ki ga ne bo konca ne kraja skozi vso dolgo večnost. Naj mu naproti pridejo sveti angeli Božji in naj ga peljejo v nebeški Jeruzalem. Naj ga sprejme sveti Peter, ki mu je Bog ključe nebeškiga kraljestva dal. Naj mu pomaga sveti Pavel, ki je bil vreden spoznan, de je postal izvoljena posoda Božja. Naj zanj prosi sveti apostelj Janez, kterimu so bile razodete nebeške skrivnosti. Naj zanj prosijo vsi sveti aposteljni, ki so od Boga oblast zadobili vezati in razvezovati. Naj zanj prosijo vsi svetniki in izvoljeni Božji, ki so za-

volj Jezusa toliko stisk in muk preterpeli na tem svetu, de bo, rešen od poželenja mesa, zaslužil v veličastvo nebeškiga kraljestva priti. To mu naj podeli naš Gospod Jezus Kristus, kateri z Očetam in svetim Duham živi in kraljuje na vekomej. Amen.

Blagoslov ali žegen za umirajočiga.

Obernji, o usmiljeni Bog! svoje obličje proti temu umirajočimu in podeli mu mir. Vsigamogočnost Boga Očeta naj te varuje! Modrost Boga Sina naj te vodi! Krepost Boga svetiga Duha naj te poterdidi! Naj te blagoslovi Bog Oče, ki te je ustvaril, Bog Sin, ki te je odrešil, Bog sveti Duh, ki te je posvetil. Naj bo s Teboj blagoslov presvete Trojice in naj ostane pri tebi vekomej. Amen.

Ko se mu podoba križaniga Jezusa derži.

O Gospod Jezus! pomagaj mi; sej si me odrešil s svojo grenko smertjo na lesu križa. Umerl si, de si meni dal življenje. O Jezus! de bi Te skorej nič več ne v podobi, ampak od obličja do obličja gledal in ljubil!

O Jezus! daj mi večno življenje; o Jezus, bodi moj Odrešenik, moje vstajenje, moje večno življenje! Jezus, Marija

in Jožef! Oče! v Tvoje roke zročim svojo dušo. Gospod Jezus! sprejmi mojo dušo.

Klicanje svetnikov.

Hitite mu na pomoč, vi svetniki Božji; pridite mu naproti, vi angeli Gospodovi. Sprejmite njegovo dušo in prenesite jo pred obličje nar Vikšiga. Naj te k sebi vzame Kristus, ki te je poklical, in naj te nesó njegovi angeli v naročje Abrahamovo. Gospod, usmili se ga. Kriste, usmili se ga. Gospod, usmili se ga. Oče naš.

Gospod, daj mu večni pokoj. In večna luč naj mu sveti. Reši ga, o Gospod, peklenških vrat. Naj v miru počiva. Amen.

Gospod, usliši mojo molitev. — In moje vpitje naj pride k Tebi.

M o l i m o.

Priporočujemo Tebi, o Gospod! dušo Tvojiga služabnika I., de zdej, ko se je s tega sveta ločila, samo tebi živi. Prosimo Te, odpusti ji po svojem neskončnem usmiljenji hudobije greha, v ktere je v tem življenji zavolj človeške slabosti padla. Za to te prosimo po Jezusu Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Molitev odpustna za verne mertve.

Prosimo Te tedej, pridi svojim služabnikom na pomoč, ktere si s svojo predrago kervjo odrešil. Gospod, daj jim večni pokoj. In večna luč naj jim sveti. Naj počivajo v miru. Amen.

Pet Očenašev in pet Češenasimarij in vera.

Izročitev v božjo voljo.

Naj se zgodi, naj bo hvaljena in na vekomej čez vse povikšana nar pravičniši, nar vikši in nar ljubeznjivši volja Božja v vseh rečeh.

(Kdor te besede z zgrevanim sercam pobožno enkrat na dan zgovori, zadobi odpustke za sto dni; kdor to vsak dan skozi vse leto stori, zadobi enkrat v letu popolnoma odpustke; in potem tudi v smertni uri, če le z Bogu udano voljo umerje in če so tudi druge potrebne reči opravljene. Ta odpustek so podelili sv. oče papež Pij VII. leta 1818.)

Darovanje in molitev za srečno smert.

Darujmo presveti Trojici zasluženje Jezusa Kristusa, v zahvalo za predrago kri, ktero je Jezus na vertu Gecemani prelil. Prosimo pa tudi v imenu njegoviga zasluženja veličastvo Božje za odpusenje naših grehov in za gnado srečne zadnje ure in za odrešenje revnih duš iz vic.

Oče naš. Češena si Marija. Čast bodi itd.

Darujmo presveti Trojici zasluženje Jezusa Kristusa, v zahvalo za njegovo predragó smert, ktero je za nas na lesu križa preterpel. Prosimo pa tudi v imenu tega njegoviga zasluženja veličastvo Božje za odpusenje naših grehov, za gnado srečne zadnje ure in za odrešenje revnih duš iz vic.

Oče naš. Češena si Marija. Čast bodi itd.

Darujmo presveti Trojici zasluženje Jezusa Kristusa, v zahvalo za njegovo neskončno ljubezen, ktera ga je prisilila, iz nebes na zemljo priti, de se je včlovečil, za nas terpel in umerl. Prosimo pa tudi Božje veličastvo v imenu njegoviga zasluženja za odpusenje naših grehov in za gnado, de bi se naše duše po tem življenji in duše ranjcih v nebeško domovino preselile, kjer ne bo ne joka ne solzá, ampak veselje na vekomej. Amen.

Oče naš. Češena si Marija. Čast bodi itd.

Molitev sv. Terezije.

O moj Jezus, Ti moč in krepost vsih obupljivih in slabih, podeli mi v tej okolišini tako serčnost, de bom, ne le to skušnjavo, ampak tudi vse nadloge in težave terdno in srečno prestala (prestal), in v zatajevanji same sebe (samiga se-

be) stanovitno prenesla (prenesel). Dodeli mi, o Jezus, de bom pokojno, enakodušno, mirno in Tebi dopadljivo preterpela (preterpel) to bolečino in težavo, katero občutim zavolj zgube tega svojiga predragiga prijatla, kteriga si Ti, v va-
jo moje udanosti v Tvojo sveto voljo, po svojih nezapopadljivih sklepih iz usmiljenja s tega sveta poklical. Povikšaj mojo moč, de stanovitna (stanoviten) ostanem do konca. Po tebi, moj Odrešenik, Jezus Kristus. Amen.

P e s m i.

Marija mati usmiljenja na smertni postelji.

Ko na posteljo
Smert me položi,
Bod' v tolažnico,
Mati meni ti.

Pripogni se k meni,
In duši vslabljeni
Pomóčnica bod'.

Ko se čul bo glas,
Grenko in britkó:
Stekel ti je čas,
Svetu daj slovó.
Pripogni i. t. d.

Sveča žegnana
V roci mi gori,

Ino duša vsa
U nebo želi.
Pripogni i. t. d.

Zbrisano je vse,
Kar zadolžil sim,
Smert ne mudi se,
De v nebo zletim.
Pripogni i. t. d.

Oh jaz kličem: kdaj
Konec muk bo že,
Mati k tebi v raj
Hrepeni serce.
Pripogni i. t. d.

Ko mi smertni pot
 Stopi na obraz,
 Ino ves život
 Trese hudi mraz.
 Pripogni i. t. d.

Skaži mater se,
 Vari v smerti me;
 Skaži mater se,
 Vzemi k sebi me.
 Pripogni i. t. d.

Jezus in Marija, tolažba umirajočih.

Jezus! kolko mogel si prestati,
 Ko na križi visel si!
 Jezus! glej pod križem mater stati,
 Serce j' poka žalosti.
 O Marija pomočnica,
 Bodi naša tolažnica.

S ternjem Tebi so glavo ovili
 Ranili roké, nogé,
 Grehi naši materi morili
 Božji materi sercé.
 O Marija i. t. d.

Grešnik! tebe iz temè rešiti,
 Hodil je po svetu Bog.
 Ti na križ si vказal ga pribiti —
 V brezno skočil si nadlog.
 O Marija i. t. d.

Jezus dragi! želč in jesih piti,
 Ti nevsmiljenci dajó,
 Serca njih ne dajo se vmečiti,
 Zate nima solz okó.
 O Marija i. t. d.

Grešnik! glej use moči narave
 Se pred njim uklanjajo —
 Glej! daruje dar se večne sprave,
 De se vsi zveličajo.
 O Marija i. t. d.

Grešnik, k nogam moj'mu Sinu padí
 Ino grehe obžaluj,
 Hočem z rešnjo te keryjo oprati.
 Grešnik, grešnik — ne muduj!
 O Marija i. t. d.

Glej zgrevano serce moje, mati!
 Ako ti pogledaš me,
 Mati! kdo ti more zoperstati?
 Ti k očetu pelji me!
 O Marija i. t. d.

Poslednji dan.

(*Poleg: Dies irae, dies illa.*)

Štrašen dan bo dan plačila,
 Zemlja se bo v prah zdrobila,
 Priča David in Sibila.

Grozen strah bo svet obdajal,
 Kadar bo sodnik prihajal,
 K ojstri sodbi človek vstajal.

Jela bo trobenta peti,
 Mertvim po grobeh grometi,
 K sodbi priti jim veleti.

Smert, natura bo stermela,
 Kadar bode stvar ož'vela,
 K božjimu sodniku h'tela.

Bukve bodo pernesene,
 Dela bodeš bral storjene,
 Dobre vse in nepoštene.

Bo sodnik tedaj se vsedil,
 Vse, karkol' je kdo naredil,
 Celi svet bo tistikrat zvedil.

Revež, kam se čem podati?
 Kje prijatla tam iskati?
 Komaj dobrim bo obstati.

Kralj nezmerne visokosti!
Rešiš svoje brez vrednosti,
Reši v moji me slabosti.

Spomni se, o Jezus mili!
De so zame te vmorili,
Prosim, tisti dan se vsmili!

Trudin hotel si hoditi,
Zame svojo kri preliti;
Daj k zveličanju to biti.

Daj te imeti pomočnika,
Naših duš Odrešenika,
Preden vidimo te sodnika.

De sim kriv, to sam spričujem,
Sam pred sabo se sramujem,
Pa zanesi, Bog! zdihujem.

Rane grešnice zacelil,
Tolovaja si zveselil;
Meni upanje dodelil.

Nisim vreden odpušanja;
Vender, Bog pomilovanja!
Varuj v ogenj me jokanja.

Med ovce me den' ovčico,
Reši zmed kozlov sirotico,
In pokliči na desnico.

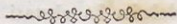
Ko zaveržene preklete
Pahnil v ogenj boš ujete,
Dêni me takrat med svete.

Sliši prošnjo, Bog! pohlevno,
Dušo glej pobito, revno;
Skerbi zame stvar nevkrevno.

Dan jokanja, polin straha,
Ko bo človek vstal iz praha!

Naj mu njega hudobije
Milost tvoja, Bog, umije.

Daj jim Jezus, naš pastir,
Večni pokoj, večni mir.

Vélika bratovšina

v tolažbo vernih duš v vicah.

Nekoliko od

odpustkov in vic,

kakor tudi

od dolžnosti in pripomočkov

vernim mertvim pomagati.

Sveta in koristna je misel za mertve moliti, de bi grehov rešeni bili. (II. Mak. 12, 46.)

Spomni se moje sodbe, ker taka bo tudi tvoja; včeraj meni in danes tebi. (Sirah. 38, 23.)

Resnično vam povem: kar ste storili kterimu teh mojih nar manjših bratov, ste meni storili. (Mat. 25, 40.)

Ogenj bo poskusil, kakšno je vsakteriga delo. (I. Kor. 3, 13.)

Nihče zmed nas sebi ne živi; nihče sebi ne umerje. Zakaj če živimo, Gospodu živimo; če umerjemo, Gospodu umerjemo. Ali tedej živimo, ali umerjemo, smo Gospodovi. (Rimlj. 14, 7. 8.)

Ni ga svetejšiga in pobožnišiga opravila, kakor je molitev za mertve. (Sv. Avguštin.)

Velika bratovšina

v tolažbo vernih duš v vicah.

De bi se terpečim dušam v vicah ložej in koristniši pomagalo, se je pred nekaj leti v glavnem mestu kristjanstva, v Rimu, dobrotljivo društvo ustanovilo. Udje tega društva so to iz tega namena storili, de bi se dušam v vicah, ktere so nam vender takó ljube, nepozabljive in za vsako njim v prid opravljeno dobro delo takó hvaležne in ktere si ne morejo same nobenih zaslužkov pred Bogam več pridobiti, z molitvijo, dobrimi deli, posebno pa z daritvijo presvete maše pogosto in ljubeznjivo pomagalo. Ko je bilo to društvo v cerkvi svete Marije na hribu Monteronu že ustanovljeno, ga je kardinal della Porta Rodiani, vikar papeža Gregorja XVI., z dopisam dné 8. prosinca l. 1841 po cerkvenih postavah poterdil.

Sveti oče papež Gregor XVI. so po tem to društvo v posebnim pismu povzdignili v véliko bratovšino in so posebne gnade in odpustke podelili vsim vernim kristjanam, kteri so udje te bratovšine v tolažbo vernih duš v vicah, naj se že kjerkoli in kakorkoli vpišejo v to bratovšino. In tukaj sledi tudi tisto papeževo breve ali pismo; pravi se namreč takim in enacim, bolj kratkim papeževim pismam „breve.“

Apostoljsko breve.

Gregor XVI. papež.

(V večni spomin.)

Milostljive društva, v poveličanje vsigamogočniga Boga napravljene, so pač vredne, z gnadami papeške dobrovoljnosti obdarovane biti. Naš ljubi sin in mašnik Jožef Marija Mautone (zgovarjaj Môtou), višji gospodar družbe presvetiga Odrešenika, Nam je naznanil, de je bilo z njegovo skerbjo in njegovim prizadevanjem v cerkvi svete Marije na Monteronu, hribu tega našiga svetiga mesta, po cerkvenih pravilih ustanovljeno novo dobrotljivo društvo, čigar namen je sosebnost, de bi se z dobrimi deli vernih kristjanov dušam v vicah še prideržanim obilno pomagalo, de bi one s tem podpirane skorej v nebeške stanovanja iti zamogle. Ker Nas tedej ta Naš ljubi sin goreče prosi, de bi Mi temu dobrotljivemu društvu ime in pravice velike bratovšine podeliti blagovolili, se je Nam potrebno in koristno zdelo, to njegovo prošnjo z veselim in radovoljnim sercam uslišati. De bi torej veljavo tega društva, kolikor Nam je v Gospodu mogoče, množili, in de bi vsim, kateri so k temu razpisu pripomogli, posebno dobroto skazali, ker jih zraven tudi vsih cenzur, namreč izobčenja, odstave, prepovedi in družih cerkvenih cenzur, obsodb in kazni, ktere so bile kakorkoli si bodi in zavolj kogarkoli si bodi izrečene, ko bi bili jim zapásti utegnili, le samo zato odvezemo in za odvezane spoznamo: Poveljčamo mi to društvo v tolažbo vernih duš v vicah, ki je bilo v cerkvi svete Marije na Monteronu, hribu tega mesta, ustanovljeno, v tem razpisu iz Svoje vikši apostoljske oblasti na večne čase z imenam vélike bratovšine.

Mi tedej temu društvu skažemo in podelimo vse in vsakoršne pravice, privilegije, časti in vsakoršne gnade, ktere druge vélike bratovšine že iz poslužka in šege imajo in vživajo, ali jih imeti in vživati morejo in jih bodo zamogle. Tebi pa in tvojim naslednikom v službi višjiga gospodarstva Mi iz Svoje višji apostolske oblasti podelimo za večne čase oblast, s ktero oni vse društva tega imena in namena, naj se že kjerkoli hočejo zunej tega mesta ustanovijo, v imenovano véliko bratovšino, tode gledé na pravila, ktere je Naš sprednik, papež Klemen VII. slavniga spomina, dal bil, vzeti, jih brez vse ovire in potrebna dovoljenja uni perdružiti, in jim vse in vsakoršne odpustke, odpušanja grehov in postave zastran pokore podeliti zamorejo, ktere vélika bratovšina sama vživa.

Vse to Mi zapovemo in podelimo iz tega namena, de bi ta razpis vse čase terden, veljaven in koristen bil in ostal, de bi svoje popolnoma neoskrunljive pospehe imel in obderžal, in vse tiste, ktere že zdaj zadeva in še zadeval bo, popolnoma podpiral. Po tém naj v vsem omenjenem vsi pravi ali pooblasteni sodniki, kakor tudi avditorji apostolskiga dvora presojujejo in razločujejo; naj bo prazno in neveljavno vse, karkoli bi kdo, bodi si kdorkoli hoče in bodi si kakorkolišne veljave in čislanosti, vedama ali nevedama temu razpisu nasprotovati utegnili, ako bi bile ravno drugačne apostolske uravnave in pravila, kakor tudi s prisego, z apostolskim pervoljenjem poterjene in kakorkoli poterjene postave in šege tega društva, ako bi bile prav s posebnimi pravicami, dovolitvami in apostolskimi razpisi zgorej omenjenimu nasprotnimi kakorkoli si bodi podeljene, poterjene in ponovljene, kterih zapopadek Mi, čeravno bi kakšen drugi krat svojo veljavo ohraniti utegnile, v

korist in pospeh zgorej omenjeniga za zdaj so-
sebnost in rezno overžemo, kakor tudi vse, kar bi
nasprotovati utegnilo.

Dano v Rimu pri svetem Petru z ribičevim
perstanom 8. junija leta 1841 v 11. letu Našiga
papeštva.

Nar ložji viža ubogim dušam v vicah pomagati.

1. Vsak ud te bratovšine naj enkrat v le-
tu v tolažbo vsim ubogim dušam v vicah in po-
sebnost tistim, ktere so bile udje te bratovšine,
sveto mašo opravi, če je sam mašnik, če pa ne,
naj jo pa najme.

2. Tisti pa, kteri ne morejo svete maše
najeti, naj namesti tega zakrament svete pokore
in svetiga rešnjiga Telesa prejmejo, in ali tretji
del svetiga roženkranca zmolijo, ali pa križev pot
obišejo.

Kolikor več udov bo tedej ta bratovšina šte-
la, toliko večji bo tudi zaklad usmiljenja in dobrih
del za uboge duše v vicah, kteri bo tudi velik
studeneč gnad in žegna za vsakteri ud ne le v
življenji, ampak tudi po smerti.

Popolnoma odpustki, kteri se tudi za uboge duše v vicah ober- niti zamorejo.

Kakor je bilo že zgorej omenjeno, je kar-
dinal della Porta Rodiani, višji namestnik Njihove
svetosti papeža Gregorja XVI., s sklepam dne
8. prosinca l. 1841 to pobožno bratovšino po cer-
kvenih postavah poterdil in Njihova svetost papež
Gregor XVI. so podelili s pismam dne 19. prosin-

ca l. 1841 vsim vernim kristjanam, ki so udje te bratovšine, sledeče popolnoma odpustke:

1. Tisti dan, ko kdo v to dobrotljivo društvo stopi.
2. Sveti dan rojstva našiga Gospoda Jezusa Kristusa ali Božični dan.
3. V praznik svetih tréh kraljev.
4. Dan svetiga rešnjiga Telesa.
5. V praznik prečistiga spočetja Marije Device.
6. V praznik rojstva Marije Device.
7. V praznik oznanjenja Marije Device.
8. Na Svečnico.
9. V praznik vnebovzetja Marije Device.
10. V praznik svetih aposteljnov Petra in Pavla.
11. Na vsih vernih duš dan.
12. Ob smertni uri za vsak ud bratovšine.

Vsi ti popolnoma odpustki se ali ob imenovanih praznikih, ali pa tudi vsak dan čez teden po teh imenovanih praznikih lahko zadobé, kakor je to v zgorej omenjenem apostoljskem pismu izgovorjeno.

Nepopolnoma odpustki.

Odpustkov sedem let in sedemkrat štirideset dni se zadobi:

1. Ob vsih drugih praznikih našiga Gospoda Jezusa Kristusa.
2. Ob vsih drugih praznikih prečiste Device Marije.
3. Ob vsih praznikih svetih aposteljnov.
4. Vsak dan v tednu po dnevu vsih vernih duš.
5. Od sabote pred drugo predpepelnično nedeljo do pepelnice.

6. Vsak p e r v i ponedelek vsaciga mesca.

7. Za vsako dobro delo, ki ga ud te dobrotljive bratovšine opravi.

Razun teh odpustkov sta še posebno sledeča dva znamenita:

1. Zadobi vsak ud odpustkov štiri sto dni, kolikorkrat cerkev obiše, v kateri je presveto rešnje Telo shranjeno.

2. Tudi se za vsako dobro delo, ki ga ud te bratovšine stori, odpustkov sto dni zadobi.

Iz tega ravnanja matere katolijske cerkve se lahko spozna, kakšnih misel de je zastran molitve in dobrih del, ktere se v prid vernih duš opravljajo, ker deli toliko odpustkov za take dobre dela. Pobožna in koristna je tedej misel, za mertve moliti, de bodo, čisto oprani v kervi Jagnjeta, skorej deležni zasluženja našiga odrešenja in de bodo skorej vživat šli večno veselje, ktero bo vso večnost terpelo. Iz tega namena so že sveti Oče papež Pij VII. na večne čase vsim vernim kristjanam odpustkov tri sto dni podelili, tistim kristjanam namreč, kateri z zgrevanim sercam in med preišljevanjem terpljenja našiga Gospoda Jezusa Kristusa pet Očenašev in pet Češenasimarij z naslednjo molitvijo vernim mertvim v prid in pomoč zmolijo. Tisti pa, kateri to molitev vsak dan skozi en mesec opravljajo, zadobé tisti dan mesca, kadar svete zakramente prejmejo, in za mir in pokoj mertvih posebno molijo, popolnoma odpustke. Ti odpustki se tudi lahko vernim mertvim v prid obernejo. Molitev je pa leta:

M o l i t e v.

Prosimo Te tedaj, pridi svojim služabnikom na pomoč, ktere si s svojo

predrago kervjó odrešil. Gospod daj jim večni pokoj. In večna luč naj jim sveti. Naj počivajo v miru. Amen.

Pet Očenašev in pet Češenasimarij in vera.

Od odpustkov in vic.

Sveta rimska katoliška cerkev, katero je Kristus, naš Odrešenik, na skalo — na Petra sozidal in ktere peklenške vrata ne bodo premagale, obsega kakor v enem občestvu svetnike v nebesih, vérne na zemlji in duše vernih mertvih v vicah, ali, kakor katehizem pravi, častitljivo, vojskujočo in terpečo cerkev. Nevidni poglavar te cerkve je Jezus Kristus, vidni pa sveti Oče rimski papež. Udje te cerkve so med sabo v ravno taki zvezi, kakor udje kakšniga telesa. Kakor namreč vsak ud telesa sebi naloženo dolžnost dopolnuje in tako k obstanku in blagru drugih udov ravno tistiga telesa perpomore, in ker to dolžnost vsi udje, tode vsak po svoji moči in natori, storé, vzrokujejo ravno s tem obstanek, rast in zdravje telesa. Ravno tako je tudi pri zvezi, v kateri so udje cerkve med sabo, ktera zveza se zato tudi občina ali gmajna svetnikov imenuje, ker je namen te občine, de bi se vsi udje, sveti že tukaj, enkrat po smerti sklenili z udi v nebesih, to je, s svetniki. Ta občina pa v tem obstoji, de svetniki v nebesih in duše v vicah za verne na zemlji Boga prosijo, nasproti pa vérni na zemlji dušam v vicah z daritvijo svete maše, odpustki in drugimi dobrimi deli duhovniga in telesniga usmiljenja in z molitvijo pomagajo, ker same nič zaslužniga storiti ne morejo, so pa le vender deležne duhovnih zakladov, v cerkvi shranjenih. Svetniki pa ne potrebujejo take pomoči, ker že Boga gledajo in vživajo.

Zato ga pa tudi, ker so z nami in dušami v vicah vender vedno v občini in v ljubezni sklenjeni, za nas in duše v vicah neprenehama prosijo. Za nas namreč prosijo, de bi nam Bog gnado in moč podelil, de bi zamogli vse skušnjave premagati in sveto umreti, in potem k njim v nebesa priti. Za duše v vicah pa prosijo, de bi jih Bog kmalo z milostljivim očesam pogledal, jim vse odpustil in k sebi v kraj veselja in večniga življenja vzal. In ravno v tem se tudi mi s svetniki v nebesih sklepamo, kadar daritev sv. maše, odpustke in druge dobre dela Bogu za duše v vicah darujemo. Ker so pa večidel vsi odpustki, ktere sveta mati katoliška cerkev deli, takšni, de se lahko dušam v vicah v prid obernejo, je potreba, posebno glavne reči od odpustkov omeniti. De ima pa cerkev oblast, odpustke deliti, se bo tudi kmalo pokazalo.

Kaj je torej odpustek?

Odpustek je odpušenje časnih kazni (štrafeng), ktere bi mogel spokornik po odpušenem grehu ali v sedanjim življenji ali pa po smerti v vicah terpeti.

Popolnoma odpustki so tisti, kteri vse časne kazni, ktere je grešnik zavolj storjenih grehov zaslužil, odpušajo, če ima grešnik pravi in resnični kes ali grevengo čez svoje grehe.

Nepopolnoma odpustki so pa tisti, kteri le nekaj teh časnih kazni, ktere zavolj svojih grehov zaslužimo, odpušajo. Tako so nepopolnoma odpustki odpustki petih let, ker ti odpustki le tiste časne kazni odpušajo, zavolj kterih bi se mogla navadna cerkvena pokora petih let opravljati.

Če se hočejo odpustki zadobiti, mora človek v stanu gnade božje biti; de se pa popolnoma odpustki zadobé, je večidel potreba svete zakra-

mente prejeti in navadne molitve opraviti. Od te potrebe so pa vendar odpustki križeviga pota izvzeti.

Če je omenjeno: ti odpustki so za žive ali pa za mertve podeljeni, se lahko ali zase zadobé, ali se pa tudi vernim dušam v vicah v prid obrniti zamorejo. Če pa ni to perstavljeno, se ne morejo za duše v vicah obrniti.

Tisti, ki v smertnih grehah živé, ne morejo nobenih odpustkov deležni biti, za take je le zakrament svete pokore postavljen, po katerem se zamore njih večni dolg zbrisati. Če so se pa svojih grehov in večniga dolga očistili, tudi njim lahko odpustki hasnejo, ter jim tudi časne kazni zbrišejo. Pergodba kralja Davida nam očitno kaže, kako Bog s tistimi ravna, katerim je že odpustil večne kazni. Gotovo vsak dan grešimo, ker sveti Duh v svetem pismu pravi: „Pravični pade sedemkrat na dan.“ In Jezus pravi: „De bo od vsake nepotrebne besede odgovor tirjal.“ Ker je namreč človek le za Boga ustvarjen, mora tudi iz pravičnosti le za Boga vse delati.

Če je per kakšnih odpustkih opomnjeno: de se morajo navadne molitve opraviti, je že dosti, de pet Očenašev in pet Češenasiřarij in apostoljsko vero zmoliš, ali pa če kako drugo enakoveljavno molitev odmoliš, kakor Lavretanske litanije Matere Božje ali litanije od presladkiga Imena Jezusoviga s tem namenam, to storiti, kar je deliveč odpustkov želel in mislil.

Dobro je tudi, če se pri zadobljenji odpustkov tudi duša v vicah posebej imenuje, kateri hočeš pomagati. Stori se namreč lahko ta sklep tistih duše iz vie rešiti, za ktere smo iz pravičnosti, iz ljubezni do bližnjiga ali pa iz hvaležnosti posebno moliti dolžni.

Kar čas prejemanja svetih zakramentov v

zadobljenje odpustkov zadéva, se lahko že prejmejo dan pred tistim praznikom, čigar odpustke zadobiti hočeš. Tudi se potrebni pogoji že s tem opravijo, če se v ta namen sveti zakrament pokore osem dni popred prejme. Tisti pa, ki vsak teden k spovedi gredo, so lahko vsih odpustkov deležni, kateri se v tem času prejeti morejo.

Le enkrat na dan se zamorejo ravno tisti popolnoma odpustki zadobiti, če je zato treba sveto obhajilo prejeti, ker se sveto obhajilo v enem dnevu ne more ponavljati. Vender se pa lahko z enim samim obhajilam več popolnoma odpustkov zadobi, kateri so iz raznih nagibov podeljeni. Kar pa nepopolnoma odpustke zadeva, se ti lahko vselej zadobe, kolikorkrat se za to odmenjeno dobro delo opravi, razun če ni v razpisu odpustkov naravnost opomnjeno, de se le enkrat na dan zadobiti morejo.

Kdo deli odpustke?

1. Sebi storjeno razžaljenje in tudi zato zaslužene kazni zamore le razžaljeni odpušati po svoji dobroti in po svojem usmiljenji; torej tudi Bogu storjene krivice in razžaljenja drugi ne more odpušati, kakor le Bog po svojem neskončnem usmiljenji. In ker je bil Jezus Kristus pravi živi Bog in človek skupej, je tudi odpušal, ne le vse grehe in večne kazni, ampak tudi časne kazni, kakor na več krajih v svetem pismu beremo. Rekel je namreč ozdravljenimu, ki je bil osem in trideset let bolan: „Glej, ozdravljen si; nikar več ne greši, de se ti kaj huššiga ne zgodi.“ S tem mu je namreč naznaniti hotel, de so mu vse zaslužene večne in časne kazni njegovih grehov odpušene. In mertvoudnimu je djal: „Zaupaj, moj sin, odpušeni so ti tvoji grehi; vstani, vzemi svojo posteljo in pojdi na svoj dom.“ S temi bese-

dami mu ni samo greha in zaslužene večne kazni odpustil, ampak tudi časno kazen, to je bolezen, katero si je bil z greham nakopal.

Ker je pa Jezus Kristus svojim aposteljniam in njih naslednikam oblast dal odpušati in zadrževati grehe, jim je tudi oblast dal ne le večne, ampak tudi časne kazni odpušati, kakor namestniki Božji. Ker so pa pravi nasledniki aposteljinov rimski papež in škofje, imajo ti tudi oblast ne le grehe in večne kazni odpušati, ampak tudi časne kazni, to je, imajo oblast odpustke deliti. Odpustek namreč ni nič družiga, kakor odpušenje časne kazni. De je Kristus to oblast aposteljniam in njih naslednikam zares podelil, se vidi iz slednjih besed, ktere jim je govoril, rekoč: „Kakor je Oče mene poslal, tudi jest vas pošljem;“ in: „Prejmite svetiga Duha. Kterim bote grehe odpustili, so jim odpušeni; in kterim jih bote zadržali, so jim zadržani. — Resnično vam povem, karkoli bote zavezali na zemlji, bo zavezano tudi v nebesih; in karkoli bote razvezali na zemlji, bo razvezano tudi v nebesih.“ Zato so se pa aposteljni in po njih postavljeni škofje zares te oblasti poslužili, ker so zgrevanim grešnikom po svetem kerstu storjene grehe odpušali, zraven jim pa tudi še posebne spokorne dela nalagali, de so grešniki zamogli tudi časne kazni zbrisati in poplačati.

V začetku cerkve so bile te pokorila grozno velike. Za nektre grehe je namreč cerkev naložila očitno pokoro, ki je več let terpela. Ta očitna pokora je pa v tem obstala, de spokorniki niso smeli nekaj pokornih let v cerkev hoditi in de niso smeli skozi vse te leta darovati in se ne sv. obhajila vdeležiti. Sicer so se pa grešniki še tudi pokorili noč in dan v molitvi, postu in zatajevanji samiga sebe. Sveti apostelj Pavel je celó

v Korintu kristjana, ko je bil smertniga greha kriv, iz občine zbrisal. Po spričevanji Tertulijana in svetiga Ciprijana so pa škofje pokorivnikom včasih le nekaj, včasih pa celò vso pokoro odpuščali, če so spokorniki posebno goreči bili in terden sklep poboljšanja kazali. Sej so oni, ki so oblast grehe odpuščati dobili, gotovo tudi oblast imeti mogli, časne zavolj grehov zaslužene kazni ali štrafenge odpuščati, ali, kar je vse eno, odpustke deliti. Zato pa tudi še dan današnji poglavar vsiga keršanstva, rimski papež, kakor tudi postavni in pravi škofje grešnikom odpustke delé, če se resnično zgrevajo zavolj svojih grehov. Zaklad, iz kteriga te odpustke jemljejo, je: neskončno zasluženje našiga Gospoda Jezusa Kristusa, preobilno zadostenje prečiste Device Marije, ki ni zase nobeniga zadostenja potrebovala, ker je bila že brez vsiga madeža spočeta in ker je tudi vse življenje nedolžnost in svetost ohranila; in tretji zaklad odpustkov je zadostenje svetnikov, kateri so s svojimi dobrimi deli več zadostili, kakor jim je zavolj njih grehov potreba bilo.

2. Naša sveta mati katoliška cerkev nas uči, de so v zakramentu svete pokore vsi grehi in tudi zaslužene večne kazni odpuščene, če se spokorni grešnik z zgrevanim sercam svojih grehov spové in za nje tudi zadostiti hoče — z dobrimi deli in z opuščanjem vsiga hudiga. Vender pa še večkrat, kakor nas cerkev uči, časne kazni ostanejo, ktere mora grešnik ali tukaj, ali pa po smerti v vicah izbrisati in poplačati. Iz tega se lahko vidi, de se mora tudi taki grešnik, kateri se je svojih grehov spovedniku, namestniku Božjimu, zgrevano in resnično obtožil, zavolj časnih kazen po smerti v vicah pokoriti in za nje terpeti, če se ni že tukaj na svetu za nje z voljnim poterpljenjem revšine, bolezní in drugih nadlog za-

dosti spokoril. Kje bi se pač zamogel drugod zanj pokoriti, kakor ravno v vicah? V nebesih gotovo ne; ker v nebesa nič nečistiga ne more priti; ravno tako pa za dušo v nebesih tudi ne more nobeniga terpljenja več biti, ker je po milosti Božji v kraj večniga veselja prišla. To pokorjenje pa tudi v peklu ne more biti, ker tam je kraj zaverženih in prekletih. Torej je bil od Boga tretji kraj odmenjen, kjer se duša popolnoma očisti, če je imela še kakšne majhne grehe ali pa časne kazni nad seboj, ko se je s tega sveta ločila. In v tem kraji ostane toliko časa, dokler vsiga do zadnjiga vinarja ne poplača, in potem gre še le večno veselje uživati. Ta ječa je predpekcl, kterimu se vice pravi.

3. Če zdaj tiste bolečine preišljujemo, ktere morajo uboge duše tam preterpeti, nas mora strah in groza prešiniti. Od svetiga Duha razsvetljeni možje jih namreč tako hudo in strašno popisujejo, de se mora človek, če nanje pomisli, ves stresti. Kar je namreč že v starem zakonu per preroku Ecehielu pisano: „Postavi kotel na žerjavico, de se razbeli in njegov bron raztopi, in de se njegova prismoja v njem sežge in njegova rja zgine;“ kar je na dalje per preroku Danielu pisano rekoč: „Iz Gospodoviga obličja sim vidil ognjen in dereč potok izvirati;“ in kar je Malahija prerokoval: „Gospod bo enkrat otroke Levijeve očiševal, in jih kakor zlato in srebro precejal in bodo Gospodu dari pravice darovali,“ — vse to sveti cerkveni očaki od muk in terpljenja vic razlagajo. Sveti Ambrož pravi: „Glejte, preljubi, tudi nar pobožniši otroci cerkve, ko bi zavolj gorečnosti v službi Božji vredni bili za otroke Levijeve šteti biti, morajo, če niso nar manjših madežev tukaj s pokoro zbrisali, v ognji Ecehiele, v ognji Daniela in v ognji Malahija, to je v ognji vic očišeni biti.“ In sveti Avguštin pravi:

„Čeravno ogenj v vicah večno ne terpi, je veliko težavniši in mučivniši, kakor kar mi tukaj bolečiga občutiti zamoremo.“ In sveti Gregor Veliki pravi: „Med groznimi bolečinami v peklu in med temi v vicah ni skorej družiga razločka, kakor de so kazni pekla večne, kazni v vicah pa enkrat gotovo nehajo.“ — Zato se pa vender ne more reči, de je Bog preojster, ker je ubogim dušam take bolečine za njih slavo in svetlost odmenil in odločil; saj je on nar svetejši, nar pravičniji in nar bolj časti vreden. In če se le nekolikaj tudi nar manjši greh presodi, je vender le pravo razžaljenje samiga živiga Boga, čeravno ga človek še tako lahkomišelnostori. Kdorkoli že tukaj na tem minljivem svetu kralja ali cesarja samo z besedami razžali, ga že terdo in hudo kaznujejo; kako bi pa po tem takem Bog, kralj vsih kraljev, tudi nar manjši razžaljenje nekaznovano pustiti mogel? Bog nam še veliko več s tem, de nas v vicah zavolj naše lahkomišelnosti kaznuje, svojo visoko pravico skazuje; in mi moramo tudi tukaj iz globočine svojiga serca s kraljem Davidam ponižno spoznati in zavpiti: „Ti si pravičen, o Gospod, in pravične so tvoje sodbe.“

Poln je zares tolažbe nauk naše ljubeznjive matere cerkve, de zamoremo mi še tukaj za ranjce sorodnike in znance in sploh za vse verne mertve dobro delati in namesti njih pred Bogam zaslužiti, ker si oni ne morejo več zasluženja pred Bogam perdobiti. In če to storimo, jih rešimo iz vic in jih perpeljemo v kraj veselja, kjer Boga od obličja do obličja vživajo in ljubijo. Četorej kakšen človek umerje, spomni se na posebno sodbo Božjo, ktero Bog njemu odloči in izgovori. Misli tedej takrat na nebesa, na pekel, ne pozabi pa tudi vic, kraja očiševanja, kjer se duše tudi za nar manjši pregrehe in razžaljenje Božje po-

koré, dokler jih Bog ne vzame v kraj plačila. Sv. Avguštin pravi: „Hvale in veselja je vredno, če zamoremo per smerti kteriga reči: Pobožno je živel, in je ves udan v voljo nar visokejšiga, sveto umerl. Gotovo je bil v naročje večniga zveličanja vzet.“ Pa nikar prehitro ne sodimo. Morde je zares tvoj oče, tvoja mati, tvoj mož, tvoja žena, tvoj otrok, tvoj brat, tvoja sestra, tvoj prijatelj, tvoj dobrotnik, pobožno in sveto živel, gotovo so pa vsi ti, enako tebi, grešniki bili. De so tedej grehe nad seboj imeli, je gotovo; če so pa od njih očišeni bili, je negotovo. Ali čeravno so se z vrednim prejemanjem svete pokore in presvete popotnice in poslednjiga olja vsih svojih grehov in večnih kaznen očistili, vendar še ostane veliko vprašanje, če so časne kazni, ktere so zavolj svojih grehov zaslužili, popolnoma zbrisali? Ali če so celò nanagloma in neprevidene smerti umerli, so morebiti nad seboj še kakšne majhne in odpustljive grehe imeli, ako so se ti še tako pobožni v tem življenji zdeli? Narbolje je tedej, de brez nehanja zanje dobre dela opravljaš, dokler na tem svetu živiš; morebiti misliš, de je duša ranjciga I. ali ranjce I. v nebesih; pa, o gorje! ona terpi britke bolečine v vicah, in nikogar ni, de bi jo tolažil. Kako hitro vendar ne pomagamo živinčetu bližnjiga, če pod bremenam na tla pade; živini tedej radovoljno pomagamo, duše v vicah pa brez vse pomoči pušamo! — Pomilovanje, žalost in nevolja nas obide in presune, ko beremo, kako terdo in neusmiljeno de je judovski duhoven in levit s tistim ravnal, kteri je bil med razbojniko padel na potu od Jeruzalema v Jeriho; zraven pa ne pomislimo, de velikrat, ravno tako tudi mi z dušami v vicah delamo. Ta revni in pomilovanja vredni stan tega človeka, ki je bil med razbojniko padel, nam namreč

živo pred oči stavi žalostni stan duš v vicah. Marsikterokrat so se namreč one, dokler so še enako nam popotniki v večnost bile, na to pot iz Jeruzalema v Jeriho prederznile, to je, one so slavno in blišečo božjo službo iz človeške slabosti popustile, in so iz pobožne poti kristjanskiga življenja v temoto in globočino hudobne in Bogu zoperne poti in nemarnosti zabredle, ter so čistost svoje duše z ostudno sramoto grehov omadežale. In tako so deleč od vedne misli na božjo pričujočnost, popolnoma Boga pozabile. Preden so pa zamogle za vse to pravici nar višiga dovolj zadostiti, jih je smert prehitela, ter jih poslala pred ostri sodnji stol, kjer so bile obsojene v vice, v kraj očiševanja. Tukaj terpe neizrekljive bolečine, in veliko izmed nas jih gre delama nemisleč, delama pa celo neusmiljeno memo njih, in velikrat se še le čez dolgo časa kakšen usmiljen Samaritan znajde, kateri jim dobrovoljno in usmiljeno pomoč pernese. Pa gorje takim neusmiljenežem, ker ravno s tako mero se bo tudi njim merilo!

Tukaj morde vender zdihneš: „Ne! nočem tako neusmiljen biti,“ in vprašaš: „Kaj moram pa storiti, de bom ubogim dušam v vicah pomagaj in z božjo pomočjo njih bolečine polajšal?“ Naj ti, o ljubi kristjan, na to vprašanje sv. Križostom odgovori: „Če se hočeš proti ranjicimu po kristjansko obnašati, berzdaj svojo žalost čez tebi poslano zgubo z voljno udanostjo v voljo večne previdnosti, in ne pretakaj neutolažljivo svojih solz, ampak moli za dušo tistiga, ki je v Gospodu zaspal. Dajaj v njegovem imenu milošnjo in pomagaj mu z daritvijo svete maše, čigar zaslužnje nebeškemu Očetu za ubogo dušo daruješ, in z drugimi dobrimi deli in z dopolnjenjem njegove zadnje volje.“ To so nar boljši darovi v zveličanje ranjic, ktere še zmiram za naše brate in se-

stre v Kristusu imamo. Oni so še v kraji kazni in terpljenja, in iz tega kraja jim mora naša delavna ljubezen skorej pred obličje Božje v večno življenje pomagati; sej ne pozna sveta kersanska ljubezen nobenih mej in ve in zna tudi unstran groba pomagati. De jim pa zamoremo pomagati, se iz tega vidi, ker so še vedno v občini svetnikov, čeravno ne še v nebesih. Molitev se mora namreč z milošnjo v imenu ranjčiga opravljeno sklepati. „Molitev je, kakor sv. Krizostom pravi, plamen; plamen pa potrebuje olja, de se neti in ohrani: in to olje za plamen molitve je milošnja.“ Zato tudi pri preroku Izaii beremo: Lomi potrebnimu kruha, in potem pridi in moli, in Gospod te bo uslišal. In od Juda, judovskega vojskovodja, se v sv. pismu bere, de je bil dvanajst tavžent drahem srebra v Jeruzalem poslal, de bi se spravna daritev za mertve opravila bila. — Z molitvijo in z milošnjo vred se mora pa tudi sklepati še daritev svete maše za duše v vicah. Sveti Avguštin namreč pravi: „De je to že od apostelnov in cerkvenih učenikov sem in v vsi cerkvi v navadi.“ In razločno govori od tega sv. Ciril Jeruzalemski, rekoč: „Nar boljši dušno tolažilo za mertve je daritev presv. maše.“ In Tridentinski zbor pričuje: „Nauk katoliške cerkve je ta, de duše v vicah posebno po daritvi presvete maše polajšanje zadobé.“ Tudi zadobljeni odpustki, če se za duše v vicah obernejo, so posebno koristni pripomoček, ranjčim staršem, bratom in sestram, prijatlam in dobrotnikom iz vic pomagati. Kako cerkev marljivo skerbi, de se na tanko opravijo vse tiste dobre dela, ktere so mertvi še v življenji za mir in pokoj svojih duš odmenili, se spozna iz tega, ker Tridentinski zbor pravi: „Naj se zato skerbi, de se mile odločbe mertvih, kakor so molitev, milošnja, daritev sv. maše in druge dobrotljive dela, brez odloga in

natanko opravijo.“ To kaže, kako cerkev ljubeznjivo skerbi, de bi njeni otroci zveličanje dosegli. Če je tedej veliko kristjanov proti mertvim terdoserčnih in jim nič ali le malo pomaga, de bi jih Bog skorej iz kraja terpljenja in bolečin vzel v kraj večniga veselja in vživanja; se mi te terdoserčnosti nočemo krivih storiti, de se nam ne bo s tako mero merilo, s kakoršno smo mi merili. Sej vedno duše v vicah hrepené po odrešnji s tega kraja ali vsaj po polajšanji svojih bolečin in tudi vedno željno naše pomoči čakajo. Jokaje in milo v nas vpijejo: O vi, ki še tam po svetu hodite, ali nič več na nas ne mislite! Koliko časa je nek, kar smo se od vas ločili; mi terpimo zdaj neizrečene bolečine, si ne moremo sami pomagati — in vi nič za nas ne storite. O vi otroci, ste li pozabili svojih staršev? O vi starši, ste li že pozabili svojih otrok? O brat, o sestra, o mož, o žena, o vi prijatli, se li več nas ne spomnite? Za nas je zdaj vse posvetno preč in ravno tako se bo tudi vam godilo. Vi ne skerbite več za nas, kákor de bi vam ne bili več znani. Kje je zdaj vaša ljubezen, ktero ste nam na zemlji tolikrat in tako živo zagotovljali, kje vaša zvestoba, kje vaše sočutje? Še celò zavolj vas moramo veliko terpeti, in vi nas, svoje nekdanje prijatle, tako v nemar pušate, kakor de bi nikoli ne bili na zemlji skupaj. Zdaj, zdaj! nam pokažite svojo ljubezen, zdaj nam pomagajte, in usmilite, usmilite se nas!

Pomagajmo torej dušam v vicah, kolikor je v naši moči, ker v ravno ta stan, v katerim so zdaj one, bomo tudi mi prišli; kdor namreč usmiljenje skazuje, bo tudi usmiljenje dosegel. Darujmo Bogu za nje daritev presv. maše, molitev, posebno sveti roženkranc v čast Matere Božje, kraljice vic; darujmo za nje tudi duhovne in telesne

dela milosti, zatajevanje samiga sebe, voljno potrpjenje nadlog, bolečin in bolezni i. t. d.

Če bomo tako dušam v vicah pomagali in jim njih terpljenje prikrajševali, se moremo tudi njih neizrečene hvaležnosti nadjati. One molijo neprenehama za svoje dušne in telesne dobrotnike; one jim sprosijo zdravje v boleznih, živeža v revšini, pomoči v vsaki nadlogi, sveta v raznih potrebah, varstva na popotvanji in jim posebno v smertnem boji in per sodbi Božji zmagovavno na strani stojé.

Bog sam želi po svoji neskončni dobrotljivosti, de bi duše skorej iz vic rešene bile, in le naših dobrih del čaka, s katerimi bi se njegovi ojstri pravici zadostilo. To nam sveto pismo spričuje rekoč: „Pojdite k Mojimu hlapcu Jobu in darujte Mi klavni dar zase: Job pa, Moj hlapec, naj za vas prosi, in zavolj njega vam ne bom vaše hudobije pripisoval; zakaj niste Mi resnice govorili, kakor Moj hlapec Job.“ (Job. 42, 8.)

Razne molitve

*v zadobljenje popolnoma odpustkov in
za duše v vicah.*

Molitev papeža Pija VII.

Moj Gospod Jezus Kristus! izročim Ti Tvojo sveto cerkev, ktero si si za Svojo nevesto izvolil, in za ktero si Svojo presveto kri prelil. Krepčaj, vodi in povikšaj jo, de bo vedno slavniši cvela in svoj ne-

beški sad po vsi zemlji razširila. **Prosimo Te**, de **Svojo** sveto cerkev vodiš in ohraniš.

O Gospod Jezus Kristus! usmili se stiskaniga kristjanstva, reši ga od lulike, katero je vanj sovražnik vsejal.

Razsvitli in spreoberni vse krivoverce in lažnjive učenike, de se z zgrevanim sercam v **Tvojo** sveto cerkev vernejo, v kateri sámi se pravo zveličanje najde. **Prosimo Te**, de sovražnike **Svoje** svete cerkve ponižaš.

O Gospod Jezus Kristus! ki si gospodovavec mirú, vlij **Svoj** mir, kateriga nobeden ne more dati kakor le **Ti**, v serca kristjanskih kraljev, de z zedinjeno močjo **Tvojo** sveto cerkev proti njenim sovražnikom varujejo in branijo. **Prosimo Te**, de keršanskim kraljem in oblastnikom mir in pravo enovoljnost daruješ.

O Gospod Jezus Kristus! **Ti** dobri pastir, ki **Svoje** življenje za **Svoje** ovčice daš, izročim **Ti** našiga papeža, pastirja **Tvoje** svete neveste, vojskujoče cerkve, razsvetluj, krepčaj, vodi in brani ga in nikar ga ne daj njegovim sovražnikom v roke.

Pet Očenašev, pet Češenasimarij, vera.

Molitev sv. Franciška Pavljana.

O Gospod Jezus Kristus, **Ti** dobri pastir, ohrani pravične, opraviči grešnike,

bodi milostiv mertvim, in usmili se mene ubogiga grešnika. Amen.

O vsigamogočni, predobrotljivi in usmiljeni Bog! dodeli mir in enovoljnost keršanskim kraljem, knezam in oblastnikom, usliši keršansko katoliško cerkev, zateri vse zmotnjave in krivovere, preoberni grešnike in reši revne duše iz vic. Amen.

Moli za potrebe katoliške cerkve pet Očenašev in pet Češenasimarij in vero.

Molitev za razsvetljenje.

Pridi, sveti Duh! napolni serca Svojih vernih in užgi v njih ogenj Svoje ljubezni. Pošlji Svojiga Duha, in oni bodo prerojeni. In prenovil boš obličje zemlje.

O Bog! kateri si serca vernikov z razsvetljenjem svetiga Duha podučil, dodeli, de po ravno tistim Duhu to, kar je prav, spoznamo, in de se njegove tolažbe vselej razveselimo; po našem Gospodu Jezusu Kristusu. Amen.

Odpri, o Gospod, moje usta, de bom zamogel Tvoje presveto ime prav častiti! Očisti moje serce vsih nečimernih, nespodobnih in ptujih misel; razsvitli moj um in užgi moje serce, de to duhovno opravilo vedno in s potrebno častjo opravim in de bom vreden pred

Tvojem veličastnim obličjem uslišan biti. Po Gospodu našem Jezusu Kristusu, Tvojem Sinu, kateri s Teboj živi in kraljuje v edinosti svetiga Duha, Bog od vekomej do vekomej. Amen.

O Gospod Jezus Kristus! sklenjen s tistim Tvojim namenam, s katerim si Svojiga nebeškiga Očeta tukaj na zemlji poveličeval, hočem jest te molitve Tebi darovati.

Zdaj opravi namenjeno duhovno opravilo ali molitve in po dokončanem božjem opravilu moli sledečo molitev.

Končna molitev vsakiga duhovniga opravila.

Papež Leo X. so vsim, kateri to molitev na koncu vsake božje službe ali duhovniga opravila pobožno odmolijo, odpustke za vse iz človeške slabosti storjene pregreške podelili; zmoliti se pa mora klečé.

Presveti in nerazdeljivi Trojici, človeški natori našiga križaniga Gospoda Jezusa Kristusa, rodovitni neomadežanosti vselej prečiste in častivredne Device Marije in občini vsih svetnikov naj ženo vse stvari vedno hvalo, čast in slavo; nam pa bodi skoz neskončno večnost odpušenje vsih grehov. Amen. Zveličano je telo Marije Device, ki je Sina večniga Očeta nosilo! In srečne so persi, ktere so Kristusa, Gospoda dojile.

Oče naš. Češena si Marija i. t. d.

Darovanje dobrih del.

Presveti in nerazdeljivi Trojici, človeški natori našiga križaniga Gospoda Jezusa Kristusa, rodovitni neomadežanosti vselej prečiste in častivredne Device Marije in občini vsih svetnikov naj ženo vse stvari vedno hvalo, čast in slavo; nam pa bodi odpušenje vsih grehov skoz neskončno večnost.

O Gospod Jezus Kristus, sklenjen s tistim Tvojim namenam, s katerim si Svojiga nebeškiga Očeta tukaj na zemlji poveličeval, Ti darujem te molitve, dela in terpljenje (zdaj jih imenuj) v tolažbo vernih duš. Želim, o Gospod! zdaj in vselej, de bi bil deležen vsih odpustkov, ktere pa Tebi v zveličanje svoje duše in za verne mertve darujem. Amen.

O Gospod Jezus Kristus! v zvezi s Tvojo molitvijo Ti darujem to molitev (zdaj jo imenuj) v rešenje uboge duše, ktera je nar bliži tega rešenja iz vic. Amen.

O Gospod Jezus Kristus! v zvezi s Tvojimi dobrimi deli Ti darujem to dobro delo (zdaj ga imenuj) v rešenje tiste uboge duše, ktera je nar bliži rešenja iz vic. Amen.

O Gospod Jezus Kristus! v zvezi s Tvojim zaslužanjem Ti darujem to sveto

obhajilo in te odpustke v rešenje tiste uboge duše, ktera je nar bliži rešenja iz vic. Amen.

Odpustne molitve za duše v vicah

na vse dni tedna.

(De bi kristjanje bolj goreče in zvesto vernim dušam z molitvijo pomagali, so sveti Oče papež Leo XII. dne 18. novembra leta 1826 podelili vsim vernim kristjanam na večne čase odpustkov sto dni, kateri se tudi za verne duše oberniti zamorejo, enkrat vsak dan, če vsak dan tedna eno sledečih molitev, Očenaš, Češenasimarijo in 129. psalm: Iz globočine itd. s prav zgrevanim sercam zmolijo.)

Kdor to duhovno opravilo opravlja, je prošén, tudi vsak dan eno Češenasimarijo za tiste moliti, ki te molitve opravljajo, eno Češenasimarijo pa za tiste, kateri si to opravilo razširjati perzadevajo.)

Molitev za v nedeljo.

O vsigamogočni Gospod Bog! po predragi kervi, ktero je Tvoj božji Sin Jezus na oljskem vertu prelival, Te ponižno prosim; reši terpeče duše iz vic, posebno pa tisto, ktera je nar bolj izmed vsih zapušena, in pelji jo v Svoje veličastvo, de Te bo hvaliti in častiti mogla na vekomej. Amen.

Oče naš. Češena si Marija i. t. d.

Psalm 129.

Iz globočine vpijem k Tebi, o Gospod! Gospod usliši moj glas.

Naj poslušajo Tvoje ušesa glas moje prošnje.

Gospod! če boš zavolj pregreh odgovor tirjal: o Gospod, kdo bo obstal?

Ali pri Tebi je odpušanje grehov, in zavolj Tvoje postave čakam na Tebe, o Gospod!

Moja duša čaka spolnjenja Njegove besede: moja duša v Gospoda zaupa.

Od jutrenjiga čuvanja, noter do noči, naj Izrael v Gospoda zaupa.

Ker pri Gospodu je usmiljenje in per Njem je obilno odrešenje.

In On bo Izrael rešil od vsih njegovih hudobij.

Gospod! daj jim večni pokoj. In večna luč naj jim sveti. Naj počivajo v miru. Amen.

Za v ponedeljik.

O vsigamogočni Gospod Bog, po predragi kervi, katero je Tvoj božji Sin Jezus per Svojem bolečem bičanju in tepenji prelival, Te ponižno prosim; reši terpeče duše iz vic, posebno pa tisto, ki je nar bliži vhoda v večno zveličanje: de bo skorej začela Tebi čast in hvalo prepevati na vekomaj. Amen.

Oče naš. Češena si Marija in psalm 129: Iz globočine, kakor zgorej stran 46.

Za v torek.

O vsigamogočni Gospod Bog! po

predragi kervi, ktero je tvoj božji Sin Jezus per svojem grozovitnem kronanji s ternjem prelival, Te ponižno prosim: reši terpeče duše iz vic, posebno pa tisto, ktera bi zadnja iz tega terpljenja rešena bila, de Te precej v Tvojem veličastvu hvali in časti. Amen.

Oče naš. Češena si Marija in psalm 129: Iz globočine, kakor zgorej stran 46.

Za v sredo.

O vsigamogočni Gospod Bog! po predragi kervi, ktero je Tvoj božji Sin Jezus per Svojem težavnem nošenji križa po Jeruzalemskih ulicah prelival, Te ponižno prosim: reši terpeče duše iz vic, posebno pa tisto, ktera ima nar več zasluženja, de te na visoki stopnji zveličanja, ki je čaka, večno hvali in časti. Amen.

Oče naš. Češena si Marija in psalm 129: Iz globočine, kakor zgorej stran 46.

Za v četrtek.

O vsigamogočni Gospod Bog, po predragi kervi Tvojiga božjiga Sina Jezusa, kateri je zvečer pred Svojim terpljenjem sam Sebe Svojim ljubim aposteljniam v jed in pijačo dal in je Svoje meso in kri kakor oživljajočo hrano vernih Svoji cerkvi zapustil, Te ponižno pro-

sim: reši terpeče duše iz vic, posebno pa tisto, ktera je to skrivnost večne ljubezni z gorečnostjo molila, de Te s Tvojim božjim Sinam in svetim Duham v Tvojem veličastvu na vekomej zato hvali in časti. Amen.

Oče naš. Češena si Marija in psalm 129: Iz globočine, kakor zgorej stran 46.

Za v petek.

O vsigamogočni Gospod Bog! po predragi kervi, ktero je Tvoj božji Sin Jezus na ta dan iz ran Svojih presvetih rok in nog na lesu križa prelival, Te ponižno prosim: reši terpeče duše iz vic, posebno pa tisto, za ktero sim nar bolj dolžan moliti, de ne bom jest kriv njeniga perderževanja v vicah, temuč de bo skorej v nebesa vzeta, kjer te bo večno hvalila in častila. Amen.

Oče naš. Češena si Marija in psalm 129: Iz globočine, kakor zgorej stran 46.

Za v saboto.

O vsigamogočni Gospod Bog! po predragi kervi, ktera je iz strani Tvojiga božjiga Sina Jezusa v grozno žalost Njegove pričujoče Matere tekla, Te ponižno prosim: reši terpeče duše iz vic, posebno pa tisto, ktera je prežalostno Mater nar bolj ljubila in častila, de kmalo v zveli-

čanje pride, de Tebe z Marijo in s Teboj Marijo večno hvali in časti. Amen.

Oče naš. Češena si Marija in psalm 129: Iz globočine, kakor zgorej stran 46.

Litanije za mertve.

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Bog Oče nebeški!

Bog Sin, odrešenik sveta!

Bog sveti Duh!

Sveta Trojica, en sami Bog!

Sveta Marija,

Sveta Božja porodnica,

Sveta devic Devica,

Vsi sveti angeli in arhangeli,

Vsi sveti kori zveličanih duhov,

Vsi sveti očaki in preroki,

Vsi sveti aposteljni in evangelisti,

Vsi sveti učenci Gospodovi,

Vsi sveti nedolžni otroci,

Vsi sveti mučeniki,

Vsi sveti škofje in spoznovavci,

Vsi sveti učeniški,

Vsi sveti mašniki in leviti,

Vsi sveti mnihi in pušavniki,

Vse svete device in vdove,

Vsi izvoljeni Božji,

Bodi nam milostljiv; zanesi jim, o Gospod!

Bodi nam milostljiv; reši jih, o Gospod!

Od svoje jeze,

Od svoje ojstre sodbe,

reši jih, o Gospod!

usmili se jih!

prosi za nje!

prosite za nje!

Od moči hudobniga sovražnika,
 Po Svojem včlovečenji,
 Po Svojem rojstvu,
 Po Svojem bolečem obrezovanji,
 Po Svojem kerstu in svojem svetem postu,
 Po Svoji globoki ponižnosti,
 Po Svoji neomadežani čistosti,
 Po Svojem nezmernem uboštvu,
 Po Svoji popolni pokoršini,
 Po Svoji krotkosti in ljubezni,
 Po Svoji britkosti in stiski,
 Po Svojem kervavem potu,
 Po Svojem vjetji,
 Po Svojem zasramovanji,
 Po Svojem skelečem bičanju,
 Po Svojem sramotljivem kronanju,
 Po krivični obsodbi,
 Po bolečem križanju,
 Po Svoji grenki smerti,
 Po Svojih presvetih peterih ranah,
 Po Svojem križi in terpljenji,
 Po Svojem svetem vstajenji,
 Po Svojem čudnem vnebohodu,
 Po prihodu svetiga Duha,
 V dan sodbe,
 Mi ubogi grešniki,
 De vernim keršanskim dušam perzaneseš,
 De jim njih grehe odpustiš,
 De jim njih kazni spregledaš,
 De jih iz moči temote rešiš,
 De jim zgubljeniga časa in zamujenih gnad
 ne peršteješ,
 De vse njih madeže in pregreške izbrišeš,
 De jih iz temote v luč življenja perpe-
 lješ,
 De vso njihovo žalost v veselje spremeniš,
 De njih želje z nebeškimi darovi napolniš,

reši jih, o Gospod!

prosimo Te, usliši nas!

De dušam naših staršev, perjatlov in so-
 rodnikov večni mir podeliš,
 De dušam naših dobrotnikov in tistih, za
 ktere smo dolžni moliti, nebeško kra-
 ljjestvo podeliš,
 De naše serca od posvetniga odtergaš in
 k nebeškemu povzdigneš,
 De nas čiste na duši in telesu ohraniš,
 De enkrat smert pravičnih umerjemo,
 Ti naš Bog in Zveličar,
 Jagnje Božje, ki grehe sveta odjemlješ; za-
 nesi nam, o Gospod!
 Jagnje Božje, ki grehe sveta odjemlješ; re-
 ši nas, o Gospod!
 Jagnje Božje, ki grehe sveta odjemlješ; u-
 smili se nas, o Gospod!
 Kriste, sliši nas!
 Kriste, usliši nas!
 Gospod, usmili se nas!
 Kriste, usmili se nas!
 Gospod, usmili se nas!

prosimo Te, usliši nas!

Oče naš itd. Češena si Marija itd.

M o l i t e v.

Jezus Kristus, Ti Božji usmiljenec!
 izročimo Ti duše vernih mertvih kristja-
 nov, in Te po Tvojem britkem terpljenji
 in smerti in po Tvoji prelitni in predragi
 kervi prav ponižno prosimo, zanesi jim
 milostljivo in odpusti jim po Svojem ne-
 skončnem usmiljenji vse njih hudobije in
 zaslužene kazni; de bodo kmalo iz vic
 rešene in se z vsimi angeli in svetniki
 večniga veselja in zveličanja veselile.

O Bog! ki si tri mladenče v ognjeni peči ohranil in jih zdrave izpeljal; ponižno Te prosimo, reši duše Svojih služabnikov in služabnic iz kazni v vica in pelji jih v deželo večniga miru in večniga zveličanja.

Gospod! daj jim večni pokoj, in večna luč naj jim sveti. Gospod! naj v miru počivajo. Amen.

Molitev za mertve starše.

O Bog! ki si zapovedal očeta in mater spoštovati, usmili se duš mojiga očeta in moje matere, ktere je Tvoj edinorojeni Sin Jezus Kristus na lesu svetiga križa odrešil. Odpusti jim njih grehe in podeli jim večno veselje v deželi živih, in daj mi to gnado, de jih bom v večnem veličastvu spet vidil, de bomo tako zveličanje svetnikov na vekomej skupej vživali. Amen.

Za mertve brate in sestre, prijatle in dobrotnike.

O Bog! Ti delivec gnad! prosimo Te, daj našim bratom, sestram, prijatlam in dobrotnikam, ki si jih iz tega sveta poklical, na prošnjo prečiste Device Marije in vsih svetnikov večno veselje in zveličanje. Po Jezusu Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Za mertviga I.

O Gospod! nagni svoje ušesa na našo molitev, s katero Tvoje usmiljenje prosimo: de dušo Svojiga služabnika I., ki se je s tega sveta ločila, v deželo miru in luči vzameš, in de jo Svojim izvoljenim perdružiš. Po Jezusu Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Za mertviga duhovna.

Dodeli, prosimo Te, o Gospod! de se duša mašnika I., Tvojiga služabnika, kteriga si v tem posvetnem življenji s takó visokim in svetim stanam ozaljšal, v nebesih večne slave razveseljuje. Po Jezusu Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Za več mertvih.

Prosimo Te, o Gospod! skaži dušam Svojih služabnikov in služabnic večno usmiljenje, de jim bo k večnimu zveličanju teknilo, ker so v Te verovali in v Te zaupali. Po Jezusu Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Molitev staršev za mertve otroke.

Molitev sv. Julite.

O Gospod! ki si me vredniga spoznal, de se je moj sin (moja hči) veli-

častva Tvojih svetnikov vdeležil, poglej tudi na me, in vzemi me v trumo izvoljenih, de Te tudi jest na vekomej ljubim in molim. Amen.

Molitev družbe za društvene ude.

Molitev sv. Bonifacija.

Molimo za se, de tolažbo najdemo, in de nas milost Gospodova, ktera je nas na zemlji ločila, v nebesih k občnemu veselju enkrat spet združi. Amen.

Molitev k Jezusu Kristusu,

de duše v vicah zavolj Njegoviga terpljenja polajšanje zadobe.

O naj sladkejši Jezus! zavolj kervaviga pota, kteriga si na vertu Gecemani pretil, usmili se ubogih duš v vicah. Usmili se jih, o Gospod! usmili se jih.

O nar sladkejši Jezus! zavolj bolečin, ktere si per grozovitnem bičanju prestal, usmili se jih. Usmili se jih, o Gospod! usmili se jih.

O nar sladkejši Jezus! zavolj težav, ktere si per bolečem kronanju preterpel, usmili se jih. Usmili se jih, o Gospod! usmili se jih.

O nar sladkejši Jezus! zavolj britkost, ktere si prestal, ko si težak križ

na goro Kalvarijo nesel, usmili se jih. Usmili se jih, o Gospod, usmili se jih.

O nar sladkejši Jezus! zavolj britkost in težav, ktere si per Svojem umiranji poln bolečin prestal, usmili se jih. Usmili se jih, o Gospod! usmili se jih.

O nar sladkejši Jezus! zavolj neizrečenih bolečin, ktere si terpel, ko si Svojo dušo izdihnil — usmili se jih.

M o l i t e v.

Naj vas pokrepča Bog Oče; naj vas reši Bog Sin; naj vas potolaži Bog sveti Duh. Naj za vas prosi Mati usmiljenja; naj vam pomaga prošnja vsih svetnikov; naj vam pomagajo vsi sveti angeli. Naj vam pomaga molitev vsih pravičnih na zemlji. Naj vam pomagajo vse svete maše, vse svete obhajila, vsi popolnoma in nepopolnoma odpustki. Naj vam pomagajo vsi zdihljeji revnih, jetnikov, bolnih, siromakov in umirajočih. Naj vam pomagajo vse milošnje in dobre dela vsiga kristjanstva. Naj vam pomagajo vse molitve nedolžnih otrok; naj vam pomaga včlovečenje, bitko terpljenje in grenka smert Jezusa Kristusa. To vam naj podeli presveta Trojica in naj vas zveliča. Ve pa v mojem imenu Boga hvalite, častite in molite in skerbite za moj časni

in večni blagor in pridite mi v smertni uri na pomoč. Amen.

Molitev za mertve.

Iz liturgije svetiga Bazilija.

O moj Bog, spomni se tudi vsih naših očetov in mater, bratov in sester, iz duhovskega in posvetniga stanu, ki so se v pravi veri ločili s tega revniga sveta! Napolni jih v nebesih z obilnostjo večne slave! Izpelji njih duše iz težavnega kraja vic in prestavi jih gori v Svoje svitlo veličastvo! Reši jih iz temnic in od vsih grozних bolečin in težav, in daj jim Svoje obličje mirno svetiti! Ne sodi jih po Svoji ostri pravici in ne tirjaj od njih ojstriga odgovora od njihoviga djanja in nehanja, dokler so še popotvali tukaj v prahu tje v večnost. Odpusti jim marveč in pozabi vsih njih zmot, v katerih so Te kakor slabe stvari z besedo in djanjem razžalili! Ah! skaži vsim tem Svojo gnado, sej si zgolj dobrota in nar veči usmiljenje! In zato se spodobi Tebi kakor tudi edinorojenimu Sinu in svetimu Duhu, ktera sta Tebi enaka in delivca življenja, hvala, čast in moč, zdaj in vselej in na vse večne čase! Amen.

Molitev na pokopališi.

Iz zakramentarija svetiga Gregorja.

O Bog, Ti večna ljubezen in usmiljenje! ah, usmili se torej in zanesi dušam Svojih služabnikov in služabnic, de zamorejo, ki so vsih vezi umerjočnosti rešeni, v večno življenje iti!

Oče naš. Češena si Marija i. t. d.

O Bog, podeli moč Svojiga večniga usmiljenja dušam Svojih vernikov, in dodeli jim obilno žetev tega, de so v Te verovali in v Te upali!

Oče naš. Češena si Marija i. t. d.

O Bog, ki zamoreš le sam Ti duše Svojih vernih tudi po smerti potolažiti in jim pomagati, dodeli jim, de bodo tisti, ki so prosti slabost tega sveta, tudi tistim peršteti, kateri so posedli dedšino Tvojiga odrešenja!

Oče naš. Češena si Marija i. t. d.

O Bog, pred Tebe položim svoje molitve za duše Tvojih vernih. Odpusti jim vse, kar so hudiga storili na svetu v svojim življenji, in daj jim v zveličavnem stanovanji mirú večni pokoj najti!

Oče naš. Češena si Marija i. t. d.

O Bog, ki si luč vernih duš, usliši mojo prošnjo, dodeli Svojim služabnicam in služabnicam, katerih trupla tukaj in na drugih krajih počivajo v Kristusu, to gna-

do, de v kraj krepčanja, v zveličanje mirú in k luči večniga živiljenja pridejo, po Jezusu Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Oče naš. Češena si Marija i. t. d.

O Gospod, daj vsim dušam vernih mertvih večni pokoj, in večna luč naj jim sveti. Gospod, naj v miru počivajo. Amen.

Molitve v tolažbo vernih duš.

I.

O moj Jezus, Bog mojiga serca, po Tvojih presvetih peterih ranah, ktere si iz ljubezni do nas na križi dobil, Te ponižno prosim: reši duše iz vic, ktere si s Svojo predrago kervjo od večniga pogubljenja otel, posebno pa dušo I. (imenuj jo).

Oče naš itd. tri Češenasimarije itd.

Med Češenasimarijo perstavi vselej k besedam: „Tvojiga telesa Jezus“ še te besede:

O Jezus, Ti presladki Zveličar, darujem Ti predrago kri, ktero si na oljski gori prelival, in Te po grozni britkosti Tvojiga serca prosim, usmili se terpečih duš v vicah. Sveta Marija, Mati božja itd.

II.

O moj Jezus, kakor zgorej. Oče naš in tri Češenasimarije. In po besedah: Tvojiga telesa Jezus:

O Jezus, Ti presladki Zveličar! darujem Ti predrago kri, ktero si pri Svo-

jem bičanji prelival, in Te po terdem in skelečem šibanji prosim, usmili se terpečih duš v vicah. Sveta Marija, Mati božja itd.

III.

O moj Jezus, kakor zgorej stran 59. Oče naš in tri Češenasimarije. In po besedah: Tvojiga telesa Jezus:

O Jezus, Ti presladki Zveličar! darujem Ti predrago kri, katero si pri kronanji s ternjem prelival, in Te po bolečinah tega grozniga kronanja prosim, usmili se terpečih duš v vicah. Sveta Marija, Mati božja itd.

IV.

O moj Jezus, kakor zgorej stran 59. Oče naš in tri Češenasimarije. In po besedah: Tvojiga telesa Jezus:

O Jezus, Ti presladki Zveličar! darujem Ti predrago kri, katero si pri Svojem križanji prelival, in Te po vsih bolečinah, ktere si na svetem križi prestal, prosim, usmili se terpečih duš v vicah.

Sveta Marija, Mati Božja itd.

V.

O moj Jezus, kakor zgorej stran 59. Oče naš in tri Češenasimarije. In po besedah: Tvojiga telesa Jezus:

O Jezus, Ti presladki Zveličar! darujem Ti predrago kri in vodo, ktera je iz Tvojiga presvetiga serca po Tvoji smerti tekla, in Te po bolečinah in terpljenji na-

še ljube, prečastite matere Marije prosim, usmili se terpečih duš v vicah. Sveta Marija, Mati božja itd.

O Marija, Ti nar dobrotljivši Devica, kraljica nebes in zemlje! prosimo Te ponižno, zadobi per Bogu za duše v vicah polajšanja njih bolečin in terpljenja. Amen.

Sveta maša za mertve.

Vvod sv. Jederti.

Vsigamogočni večni Bog, na presv. altarji častitljiviga serca Tvojiga edinorojeniga Sina Jezusa Kristusa Ti jest ubogi grešnik darujem samiga sebe, in vse dušne in telesne moči in vse, kar sim skozi vse svoje življenje dobriga storil, ali grenkiga in težavniga preterpel! Zase in za dušo ranjciga I. (imenuj ga) Ti darujem tudi vse božje službe, vse Bogu dopadljive dela, in vse zaslužnja in svetost vsih pobožnih ljudi. Darujem Ti tudi vse križe in bolečine, vse nadloge in težave, in pomanjkanja vsih revnih in bêtežnih; potlej tudi vse terpljenje, vse britkosti, vse bolečine in rane in smert vsih marternikov ali mučenikov. Darujem Ti še tudi vse spokorne dela, vse poste, vse čovanja in molitve, vsako zatiranje samiga sebe vsih spokornikov, spozno-

vavcov in pušavnikov. Darujem Ti zadnjič čistost, in zvesto ljubezen vsih devic, ktere so Tebi služile! In vse to Ti, o Bog, darujem s takim sercam in name-nam, kakor bi bila duša ranjčiga I. (ime-nuj ga) vse to k Tvoji časti opravila in kakor de bi to naša last bilo.

Vsigamogočni večni Bog, na presv. altarji častitljiviga serca Tvojiga edinoro-ženiga Sina Jezusa Kristusa Ti jest ubogi grešnik zase in za dušo mertviga I. (ime-nuj ga) darujem prečudno slavo, s katero si Svoje svetnike v nebesih poveličal in osrečil. Ravno tako Ti darujem vso obil-nost nebeških zakladov, s kterimi si tako bogato obdaril prečisto Devico Marijo.

Vsigamogočni, večni Bog, serčno želim, de bi bil Tebi te veličastne daro-ve na presvetem altarji častitljiviga serca Tvojiga edinoroženiga Sina Jezusa ne le za zdaj, ampak za vse dni svojiga živ-ljenja daroval, in de bi se bili popolnoma ponovili. Želim tudi, de bi se bilo to zgodilo v zvezi z vsimi darovi, kterikoli so bili po Tvojem dopadenji Tebi darova-ni; in de bi se bilo to zgodilo v serčni zvezi s predragim daram, kteriga je Tvoj preserčno ljubljeni Sin na lesu svetiga križa v neizrečenih bolečinah Tebi daroval in kteri se zdaj v tem trenutku tukaj po-navlja! Daj dobrotljivo, de bo ta dar me-

ni in duši ranjčiga **I.** (imenuj ga) k zveličanju, in se **Ti** hočem v vsem, kar **Ti** dopade, darovati in **Tvojo** čast povelicati. **Amen.**

Gospod usmili se.

Iz zakramentarija svetiga Gregorja.

O vsigamogočni večni **Bog!** očisti po tej spravi daritvi dušo **Svojiga** služabnika **I.** (imenuj ga), de pride k vživanju **Tvojiga** veličastva in v kraj večniga življenja.

Prosim te, o **Gospod!** naj pride duša **Tvoje** služabnice **I.** (imenuj jo) v deželo večne luči, ker naj občuti in zadobi moč te daritve večniga usmiljenja.

O Bog, ponižno **Te** prosim, usmili se po **Svoji** neskončni milosti duš **Svojih** služabnikov **I.** (imenuj jih) in služabnic **I.** (imenuj jih), in vzemi jih, ker so od vezi umerjočnosti rešeni, v večno luč. Po **Jezusu Kristusu,** **Gospodu** našem. **Amen.**

Berilo.

Iz II. bukev Makabejcov 12, 43 — 46.

In ko je bil tiste dni **Juda,** serčen junak, biro skup spravil, je dvanajst tavžent draham srebra v **Jeruzalem** poslal, de bi se za grehe mertvih opravila daritev, ker je dobro in verno od vstajenja mislil. **Zakaj** ko bi ne bil upal, de bodo tisti, ki so bili pobiti,

vstali, bi bila nepotrebna in prazna molitev za mertve; ampak ker je mislil, de imajo tisti, ki so v pobožnosti umerli, prav veliko milost prihranjeno. Sveta in dobra je tedej misel za mertve moliti, de bi bili grehov rešeni. Amen.

Poslednji dan, stran 19.

Opomin ubogih duš iz vic.

Vas, ljudje, ki ste na sveti,
Na pomoč mé kličemo;
Oj hitite nas oteti
S postam in molitvijo.

Nekdaj smo edini bili,
Združeni v prijaznosti —
Komaj pa smo se ločili,
Ste že nas pozabili.

Kje zdaj vroča je ljubezen,
Vaše zvesto kje sercé?
Pomagati kdo Vas misli
Bratam, ki na moč terpé?

Si ne mor' mo pomagati;
Zginil nam je gnade čas.
Prošinj k Bogu pošiljati,
Oh! noben ne more z nas.

Bratje, sestre! kak vslepljeni
Vi na svetu še živ'tè;
Ste u grehe zabredeni,
Čujte, de se rešitè.

Radosti sveta minljive,
Oh minljivost je ves svet!
V mreže vpleta Vas lažnjive —
Kdo pred sodbo bo otet!

Spominjajte se resnice,
 Kjer mi smo, Vi pridete;
 Ker nebeške veselice
 Zvestim svojim Bog dajé.

Torej se zmotnjav varvati!
 Greh sovraž'te iz sercá;
 Vse se moglo bo plačati,
 Kar storili ste dolgá.

Oj postite se, molite,
 De nam muke zljajšate;
 Gnade Vam dozdej zakrite
 Bomo za Vas sprosile.

Evangelij sv. Janeza 11, 21 — 28.

Tisti čas je Marta rekla Jezusu: Gospod! ko bi bil Ti tukej, bi moj brat ne bil umerl. Pa tudi zdaj vem, de, karkoli boš Boga prosil, Ti bo Bog dal. Jezus ji reče: Tvoj brat bo vstal. Marta mu reče: Vem, de bo vstal ob vstajenji, poslednji dan. Jezus ji je rekel: Jest sim vstajenje in življenje; kdor v mé veruje, bo živel, ako ravno umerje. In kdorkoli živi in v me veruje, ne bo umerl vekomej. Veruješ to? Mu reče: Kaj pa de verujem, Gospod! de si Ti Sin živiga Boga, ki si na ta svet prišel!

Darovanje.

Svetiga Ludovika Granaškiga.

O moj Bog! presunjen od terdiga sklepa, de se hočem vsimu hudimu na tem svetu za zmirej odpovedati, hudobno

nagnjenje prahú zaničevati in pred njim bežati in resnično pokoro delati; Ti darujem ta presveti dar ne samo za svoje, ampak tudi za zveličanje vsih vernikov, živih in mertvih, posebno pa za dušo ranjčiga I. (imenuj ga), de bo meni in vsim pomagano po moči tega prečastljiviga darú, kateri se ponavlja v naše zveličanje vedno in vedno noter do poslednjiga dne. Amen.

Predglasje.

Sv. Avguština.

O moj **Bog!** kakó prav je in kako se vender spodobi, de **Te** hvalim in poveličujem, ker si meni in vsim ljudem pokazal pot, po kateri se zamoremo grehov očistiti in posvetiti in se potem s **Teboj** skleniti! **O** neizrečena dobrota! **O** neizrekljiva ljubezen! Zato si **Svojiga** edinorojeniga **Sina** v naše odrešenje dal: **Bog** se je včlovečil, de bi po grehu zgubljeni človek ne bil popolnoma premagan od hudobniga sovražnika! **Blagor** nam, sej je **Tvoj Sin Jezus Kristus**, naš **Gospod** in **Zveličar**, naš nar svetejši prijatelj! **Njegovimu** usmiljenju še ni bilo zadosti, de se je ponižal do včlovečenja iz prečiste **Device Marije**, ampak je hotel tudi na lesu križa umreti in **Svojo** kri

za nas prečiti! Jezus je vse za naše zveličanje storil! Prišel je iskat in zveličat, kar je bilo zgubljeniga! Iskal je zgubljene ovčice in najdeno je na Svojih ramah k tebi, nebeški Oče, pernesel, kakor mili in resnično dobri pastir! O kdo bi se pač ne čudil v globočini serca tako nezmerno in obilno ljubijoči dobrotljivosti in dobrotljivi ljubezni! Če Te ravno ne morem po vrednosti častiti kakor zaslužiš, vendar sklepam, terden v veri in od Njega spodbujen, svoj glas z glasovi angelov in gospostev in nebeških moči, ktere Te, trepetaje pred Tvojo vsigamogočnostjo in veličastvam, molijo in na vekomaj kličejo: Svet, svet, svet si Gospod, Bog vojskinih trum! nebesa in zemlja so polne Njegoviga veličastva! Slava Tebi na višavah! Češen bodi, ki pride v imenu Gospodovem! Slava Tebi na višavah! Amen.

Svet, svet, svet.

Sv. Bernarda.

Poglej, o Gospod! na dušo ranjciga I. (imenuj ga), ktera serčno hrepeni in z zdihljeji goreče ljubezni želi v zveličavno deželo nebeške domovine priti. Dodeli ji torej tje dospeti, kjer Tebe, trojediniga Boga, od obličja do obličja gledajo, in

kjer so vsi čudeži Tvojiga veličastva razodeti. Dodeli ji to, o Gospod! de se bo polna veselja in zveličanja, perdružila prepevanju Tvojih nebeščanov, ki se razlega vse večne čase! Amen.

Kanon ali tiha maša.

Iz liturgije sv. Krizostoma.

O Gospod, Ti naš nevidni kralj, ki si vse s Svojo mogočnostjo ustvaril in po velikosti Svojiga usmiljenja naredil; poglej milostivo iz nebes molitev Svojiga služabnika, kateri se pred Teboj iz ponižnosti noter v prah perpoguje, ker si poln dobrote! Podeli sad tega presvetiga darú tudi živim, in daj vsakimu Svojih vernih, česar potrebuje! Spomni se višjiga pastirja cerkve našiga papeža I., škofa I., in vsiga duhovstva in učenicov, ki Tvoje sveto razodenje oznanujejo! Darujem Ti tudi, o Bog, ta dar za Tvojo sveto, apostoljsko cerkev, kakor tudi za vse, ki so v njej in ki Jezusa Kristusa ljubijo in čisto in Tebi dopadajoče živé. Ravno tako Ti darujem ta dar za našiga deželskiga poglavarja in za njegove vojskine trume; oboroži ga z mirno močjo, de bodo vsi prebivavci dežele v božjem strahu in ljubezni živeli in svoj poklic dopolnili! Reši, o Gospod, svet od vsiga raz-

pertja in nadlog, in ohrani nas v gnadi in družbi s svetim Duham. Meni pa, o Bog! dodeli, kar je moji duši v zveličanje, in daj, de bom spokorno in v Tvojem strahu živel in tudi umerl. Amen.

Povzdigovanje.

Sv. Alfonza.

O moj odrešenik Jezus Kristus, ki si z dušo in telesam, s kervjo in mesam, kakor Bog in človek v podobah kruha in vina tukaj na altarlji pričujoč, pernesem Ti svoje serce v dar! Oh, zavolj tiste ljubezni, ktera Te je na križ permorala, Te prosim, vlij v moje oserčje toliko ljubezni, de Te bom iz vse duše in iz vse moči ljubil; de Te bom ljubil kakor svojiga ediniga prijatla čez vse in bolj kakor samiga sebe! Oh odpusti mi grehe moje nehvaležnosti, de Te bom vsaj zana-prej tako ljubil, kakor Tebi dopade. Amen.

Po povzdigovanji.

Sv. Ignacija.

Duša Kristusova, posveti jih;
 Telo Kristusovo, reši jih;
 Kri Kristusova, napoji jih;
 Voda iz strani Kristusove, operi jih;
 Terpljenje Kristusovo, tolaži jih;

O dobrotljivi Jezus, usliši jih;
V Svoje presvete rane skri jih;
Od Tebe ločiti se ne pusti jim;
Iz njenih težav reši jih;
V tej uri pokliči jih;
In daj jim k Tebi priti;
De Te s Tvojimi svetniki časté
Na vse vekomaj. Amen.

Molitev sv. Terexije.

O Bog, moj nebeški Oče, ohrani me po Svojem neskončnem usmiljenji! Kako grozna je zame ta bolečina, če pomislim, kaj bo občutila taka duša, ki je bila tukaj vedno v dobrem, ljubljena, postrežena, spoštovana in visoko česena, ko bo pa po svoji ločitvi s tega sveta vidila, de je na večno pogubljena, in ko bo dobro spoznala, de njeniga stoka in joka ne bo nikoli konca. Ah! takrat ji bo malo pomagalo, de ni tega, kar nas vera uči, hotla v tem življenji verovati. In ko bo vidila, de ji tudi to vzamejo, kar si je bila že skorej svesta vživati; in ko bo pahnjena v tisto strašno noč, kjer ne bo družiga najdla, kakor le bolečine in terpljenje v temnem plamenu, katero, če prav gori, je vender le brez svetlobe! **O** groza in strah! ni je besede, ni ga jezika, ki bi ta stan, kakor je sam na sebi, zamogel dovolj popisati!

O moj Bog, serčno obžalujem tisti čas, v katerem tega nisim spoznal! In ker veš, kako grozno me boli, de jih je toliko, ki tega ne spoznajo, ah razsvitli vsaj eniga, de bo to spoznal, ker tako bi se zgoditi utegnilo, de jih bo sčasama veliko razsvitljenih. To naj se pa ne zgodi zavolj mene, o Gospod, ker jest tega nisim zaslužil, ampak zavolj zasluženja presvetiga daru Tvojiga Sina! Poglej le Njegove rane, in ker je On odpustil tistim, ki so ga ranili, odpusti tudi Ti meni in vsim grešnikom! **O** moj Bog, kdo je pač oči dušam tako oslepil, de nič ne vidijo, dokler niso v tej revšini! **O** kdo je njih ušesa tako zamašil, de niso nič hotele slišati od večnosti teh bolečin! **O** bolečina in terpljenje brez konca: kako je vender mogoče, de se pred Teboj nič ne tresejo taki ljudje, ki se bojé v terdi postelji spati, de bi mehkužnimu telesu hudo ne djalo! Amen.

Molitev sv. Franciška Ksaverja.

O Gospod Jezus Kristus, Ti ljubljenec mojiga serca, pridi s Svojimi presvetimi peterimi ranami, ktere Ti je ljubezen do nas na križi dala, vernim dušam, posebno pa duši Svojiga služabnika **I.** (imenuj ga) na pomoč, ker si jih s Svojo predrago kervjo odrešil! Amen.

Oče naš.

Z zaupanjem v Tvojo neskončno in nezapopadljivo dobroto, o Bog, s katerim nas je božji Sin Jezus Kristus napolnil, ter nas ni le učil moliti, ampak nam je tudi zapovedal, da Te moramo Svojiga nebeškiga Očeta imenovati; zatoorej tudi jest k Tebi, o dobrotljivi nebeški Oče, za duše v vicah kličem, rekoč:

Oče naš! kateri si v nebesih. Posvečeno bodi Tvoje ime. Pridi k nam Tvoje kraljestvo. Zgodi se Tvoja volja kakor v nebesih tako na zemlji. Daj nam danes naš vsakdanji kruh. Odpusti nam naše dolge, kakor tudi mi odpušamo svojim dolžnikom. In nas ne vpelji v skušnjava, temuč reši nas od hudiga. Amen.

O Gospod, reši nas tedaj od vsiga zlega na duši in telesu; in na prošnjo svete in prečiste Device Marije in vsih svetnikov daj nam mir v našem življenji, da bomo s pomočjo Tvoje gnade greha in vsih zmot obvarovani, in da se bomo po tem revnem življenji enkrat zamogli v nebesih s Teboj veseliti in Te brez konca uživati. Amen.

Mašnikovo obhajanje.

O moj Bog in moje vse, čeravno sim Te s svojo nehvaležnostjo in nemar-

nostjo v službi božji zmiram žalil, me vender še zmirej vabiš k mizi, kjer se deli sladkost in zaklad vse ljubezni, ki je moje pravo zveličanje! Glej, o Gospod, tukaj sim, in Ti goreče ponavljam svojo slabotno ljubezen! Ne želim nič družiga, kakor Te zdaj in vselej ljubiti! O moj Bog, moja ljubezen, moja tolažba, moje upanje in moja moč, dodeli mi pa tudi Svojo pomoč, de Ti svoje serce kakor Tvoje stanovanje vedno ohranim! Razsvetli me če dalje bolj in bolj s pravim razumam, de bom zamogel iz svojiga serca še vse, kar Ti ne dopade, iztrebiti, de bo potlej zares in popolnoma Tebi dopadajoče stanovanje. Amen.

Is sakramentarija sv. Gregorja.

Reši, o Gospod! prosim Te, dušo Svojiga služabnika I. (imenuj ga) od vsih vezi grehov, de bo enkrat sodnji dan med družbo Tvojih svetnikov in izvoljenih na novo oživiljen ostal.

O vsigamogočni Bog, dodeli, prosim Te, de bo duša Tvoje služabnice I. (imenuj jo) v družbi pravičnih večniga zveličanja deležna.

O Gospod! čigar usmiljenje je brez števila, prosim Te, usliši mojo molitev, ktero Ti za duše Tvojih služabnikov in služabnic I. I. (imenuj jih) darujem: Vze-

mi jih v deželi luči in veselja v družino Svojih svetnikov — po Jezusu Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Naj počivajo v miru.

Vdelež te božje skrivnosti naj podeli dušam Tvojih služabnikov I. in služabnic I. (imenuj jih) večni pokoj; in večna luč naj jim sveti. Meni pa dodeli, o Gospod, to gnado, de bom enkrat z vsimi svojimi ljubimi v večnem veselji in zveličanji na večne čase sklenjen. Po Jezusu Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Molitve pri pogrebu.

Merliča ali k pokopališu perneso, ali pa mašnik ponj gre in ko k trugi pride, ga vpervič z žegnano vodo poškropi in po tem s kadilam pokadi, potlej moli psalm 129: Iz globočine, glej stran 46.

Med potjo v cerkev se pa poje psalm 50., ki se tako glasi:

Usmili se me, o Gospod! po svoji veliki milosti.

In zbriši po obilnosti svojiga usmiljenja mojo hudobijo.

Operi me čedalje bolj od moje krivice: in očisti me od moje pregrehe.

Ker spoznam svojo pregreho; in moj greh mi je vedno pred očmi.

Tebi samimu sim grešil, in pred Teboj hudo storil: (usmili se) de boš v svo-

jih besedah resničen spoznan in pre-
gaš, kadar si sojen.

Zakaj glej! v hudobii sim spočet:
in v grehii me je moja mati spočela.

Glej resnico ljubiš, neznane skrivno-
sti svoje modrosti si mi razodel.

Pokropi me z izopam, in bom oči-
šen: operi me, in bom bolj bel, kakor
sneg.

Daj mi veselo in prijetno besedo sli-
šati: in poterte kosti bodo od veselja
poskakovale.

Oberni svoj obraz od mojih grehov;
in zbriši vse moje krivice.

Stvari v meni, o Bog! čisto serce;
in ponovi v mojim oserčji praviga duha.

Nikar me ne zaverzi spred svojiga
obličja; in ne vzemi mi svojiga svetiga
Duha.

Daj mi zopet veselje svojiga zveli-
čanja; in poterdi me z imenitnim duham.

Učil bom hudobne Tvoje poti; in
grešniki se bodo k Tebi spreobrnili. —

Reši me od dolga kervi, o Bog!
Bog moj zveličar! in moj jezik bo Tvojo
pravico z veseljem hvalil.

Gospod! odpri moje ustnice; in moje
usta bodo Tvojo hvalo oznanovale.

Zakaj ako bi bil dar hotel, bi Ti
ga bil rad dal; ali nad žganimi darovi
nimaš dopadenja.

Bogu dopadljivi dar je žalosti poln duh; potertiga in ponižaniga serca, o Bog! ne boš zaničeval.

Stori dobro, o Gospod! po svoji dobrotljivi volji Sionu; de bodo Jeruzalemski zidovi spet sozidani.

Tadaj Ti bodo darovi pravice, daritve in žgani darovi dopadli; tadaj Ti bodo na altar teleta pokladali.

Gospod! daj jim večni pokoj, in večna luč naj jim sveti! Naj počivajo v miru. Amen.

V cerkev gredé zmolijo ali spojo še dva druga verza in po tem mašnik, če se bilje in sveta maša ne opravlja, slednjo molitev pred na tla postavljenim merličem molijo:

M o l i t e v.

Ne začenjaj sodbe, o Gospod, s Svojim služabnikom, ker bi noben človek pred Teboj opravičen ne bil, ko bi mu Ti odpušjenja vsih njegovih grehov ne podelil. Nikar naj tedej, prosimo, Tvoja sodba ne teži njega, kteriga Ti resnična prošnja keršanske vere perporočuje: temuč s pomočjo Tvoje gnade naj zasluži sodbe maševanja otet biti, ki je bil v življenji z znamenjem sv. Trojice zaznamovan. Kteri živiš in kraljuješ od vekomaj do vekomaj. Amen.

Zdaj se začne „Libera“ peti, ki se tako glasi:

Reši me, o Gospod! od večne smerti na tisti groze polni dan, kadar se bo nebo in zemlja tresla; ko boš prihajal sodit svet z ognjem.

Trepečem in bojim se zavolj prihodnje sodbe in prihodnjiga maševanja; kadar se bo nebo in zemlja tresla.

O kako velik in žalosten dan bo dan jeze, joka in stoka; kadar bo prihajal sodit svet z ognjem!

Gospod, usmili se nas! Kriste, usmili se nas! Gospod, usmili se nas! Oče naš itd.

In nas ne vpelji v skušnjavo, temuč reši nas od hudiga.

Od peklenških vrat reši, o Gospod, njegovo dušo; naj v miru počiva. Amen.

M o l i t e v.

O Bog, čigar je vselej usmiliti se in prizanesti, ponižno Te prosimo za dušo I., katero si s tega sveta poklical: ne daj je sovražniku v roke in ne pozabi nanjo, temuč pusti jo od angelov vzeti in v nebeško domovino peljati, de ne bo, ker je v Tebe verovala in nate upala, v peklu terpela, ampak večno veselje vživala, po Jezusu Kristusu, Gospodu našem. Amen.

O Gospod, daj dušam vernih kristjanov večni pokoj in večna luč naj jim svet. Gospod! naj v miru počivajo. Amen.

Klicanje svetnikov za mertve.

O vsi sveti angeli in izvoljeni per-
jatli božji! pridite na pomoč dušam ranj-
eih. Posebno jim pa pomagaj **Ti**, o pre-
čista božja porodnica, obrni svoje milost-
ljive oči na njih terpljenje in pokaži jim
Jezusa, žegnani sad **Tvojjiga** telesa. **O**
dobrotljiva, o usmiljena, o sladka **Devica**
Marija!

Prosi zanje, o sveta božja porodni-
ca! de bodo vredne **Kristusovih** obljub.
Reši, o usmiljena **Mati**, to dušo **I.**,
(imenuj jo) iz plamena vic. **To** upamo
zavolj **Tvoje** milosti, o **Marija**.

O **Gospod!** daj vsim dušam vernih
kristjanov večni pokoj, in večna luč naj
jim sveti. Naj v miru počivajo. **Amen.**

Pristavek.

A.

Molitve pri navadni sv. maši.

O ljubi moj kristjan! ker je sveta maša vedni spomin tistiga kervaviga darú, ki ga je Jezus Kristus na križi opravil, lahko pri sv. maši tudi Kristusovo terpljenje z velikim pridam preišljuješ. Zato se ti pa tudi sv. maša iz Kristusoviga terpljenja povzeta podaja. Preden se pa sv. maša začne, moli za pripravo tole molitev:

Molitev pred sv. mašo.

O moj Bog! darujem Ti to sveto mašo v Tvojo božjo čast, ker si Ti sam moj Bog in moj nar viši Gospod; v odpušenje mojih grehov in grehov vesoljniga sveta, de bi jih Jezusova presveta kri vse izbrisala; v zahvalo za vse gnade in dobrote, ktere neprenehama od Tebe prejmljem; v zadobljenje novih gnad in dobrot, kterih vsak dan potrebujem. V tej sv. maši Ti darujem samiga Jezusa Kristusa, Tvojiga ljubiga Sina, nad kterim imaš svoje dopadenje. On je moj srednik in besednik, on naj zame pred Teboj govori. — Darujem Ti pa tudi to sv. mašo za vse žive in mertve, zlasti za ti-

ste, za ktere sim še posebno dolžan moliti, za svoje starše, brate in sestre, za oblastnike in prednike, za vso svojo rodovino, za vse svoje dobrotnike, za svoje perjatle in sovražnike, za vse, ktere sim morde kaj pohujšal, in za vse verne duše v vicah. Daj mi gnado, o Gospod! de se bom prav pobožno in Tebi dopadljivo pri tej sveti daritvi znajdel. Amen.

Pervi del sv. maše.

Evangelij.

(Kadar mašnik pred spodnjo stopnjico moli, začni Kristusovo terpljenje tako premišljevati:)

O moj Jezus, moj dobrotljivi odrešenik! koliko si vender iz ljubezni do nas terpel! Na oljski gori se je začelo tvoje bitko terpljenje. Ondi si po svoji božji natori v duhu prevedil, kakšno neizrečeno terpljenje, kakšna strašna smert Te čaka; vender se pa od vsiga tega nisi dal ostrašiti. Hotel si terpeti in umreti, de bi le mi zveličani bili in večno v nebesih živeli. Take grozovitne bitkosti in težave so Te na oljski gori obhajale, de Ti je bilo umreti, in de je Tvoja sveta kri, kakor gost pot iz Tvojiga trupla na zemljo tekla.

O neizrekljiva ljubezen Tvoja, moj dobrotljivi Jezus, kako nam moreš tako

dober im usmiljen biti, ker smo Ti mi tako nehvaležni in hudobni! — Res brez vsiga našiga zasluženja nam deliš obilno odrešenje po svoji presveti, do zadnje kaplje za nas prečiti kervi.

O Jezus, kako grozoviten je bil že začetek Tvojiga terpljenja! V svojih velicijih težavah si trikrat svojiga nebeškiga Očeta prosil, naj Ti vzame kelih terpljenja, de bi ga ne pil. Popolnoma si se pa tudi božji volji podvergel; si le želel, de bi se zgodilo, kar Bog hoče, naj bi Ti bilo še tako težko. In po tem Ti Bog angela pošlje, de Te potolaži in Ti moč da.

O kako lepe zglede mi tukaj daješ! Daj mi tudi gnado, de bom mogel po Tvojih zgledih živeti, de bom v vsih svojih dušnih in telesnih težavah in potrebah stanovitno Boga pomoči prosil, zraven se pa tudi popolnoma njegovi sveti volji udal.

(Kadar mašnik pred altar pride, ga kušne in potlej na desni strani moli.)

Toliko si, o Jezus, za nas terpel in mi Ti večidel le nehvaležnost povračujemo. Celò eden Tvojih učencov, Juda, Ti je bil strašno nehvaležen. Ti si mu toliko dobriga storil, si njegov perjatelj bil; on je pa le gledal, kako bi Te bil Tvojim nar večim sovražnikom, Tvojim morivcem prodal. Hinavsko pride k Tebi

na vertu Gecemani, Te poljubi, in Te izda Tvojim sovražnikom, de Te popadejo, neusmiljeno zvežejo in pred Tvoje krivične sodnike ženejo.

O Jezus, mi grešniki smo zdaj Tvoji Judeži. Kolikokrat ravnamo gerdo in nehvaležno s Teboj! Kolikokrat Te za majhen časen dobiček, za kratko posvetno veselje prodamo! Kolikokrat Te v Tvojih namestnikih zaničujemo, ker jih nočemo poslušati in vbogati, desiravno nam Tvoje večne resnice oznanujejo! — Daj nam gnado, o Jezus! de bomo posihmal Tvoji perjatli, in de Tebe tolikanj bolj ljubimo, kolikor bolj smo do zdaj svet in greh ljubili.

Pa tudi drugi učenec je s Teboj gerdo ravnal, ker je s svojo nehvaležnostjo Tvoje ljubeznjivo serce ranil. Peter, kterimu si toliko ljubezni skazal, Te trikrat zataji, trikrat iz strahu pred ljudmi poterdi, de Te ne pozna, desiravno si bil njegov nar veči dobrotnik, njegov gospod in učenik in si ravno njega svojiga namestnika na zemlji postavil. — Sam v se je Peter preveč zaupal, zato je tako globoko padel. Kakor hitro je pa, kadar si ga bil milo pogledal, svoj greh spoznal, in z žalostnim sercam v Tvojo milost terdno zaupal: je odpušenje svojih grehov zadobil, in je s pomočjo Tvoje

svete gnade v resnični pokori do konca stanoviten ostal.

Daj tudi nam gnado, o Jezus! de bomo le v Tvojo neskončno milost zau-pali in v pravi pokori do konca zvesti ostali.

(Kadar mašnik list in evangeli bere.)

Groza me obhaja, o moj Jezus! ka-dar premišlujem, kako krivično in zanič-ljivo so hudobni Judje s Teboj ravnali. — Zgolj sama svetost in nedolžnost, sodnik živih in mertvih si; in vender se pustiš zavolj nas pred krivičniga sodnika Pilata peljati in tožiti, kakor de bi bil nar veči hudodelnik. Vse prenašaš z veliko poter-pežljivostjo, se ne ustavljaš, se ne pre-piraš, se ne mašuješ; in pred Svojim kri-vičnim sodnikom le toliko govoriš, kolikor je v spričevanje resnice potrebniga in ko-likor je nam v zgled.

O nedolžni Jezus! mi, mi grešniki zaslužimo terdo sojeni in v smert, v več-no smert obsojeni biti. — Bil si tožen, de se zoper deželsko oblast in zoper ce-sarja vzdiguješ in de še druge k nepo-koršini napeljuješ in šuntaš, desiravno si bil ves svet in nedolžin. Le zavoljo nas si hotel vse to prestati, le zavoljo nas si hotel tako hudo sojen biti; de bi mi ložej per sodbi božji obstali, ker se tolikrat

zoper Tebe, svojiga nar višiga Gospoda in nebeškiga kralja vzdigujemo in še druge s svojim slabim zgledam pohujšujemo, in od Tebe odvrčujemo. — O neskončno usmiljeni Jezus! kdo zamore Tvojo ljubezen razumeti, de se daš nam krivično soditi, de le sodbo revnimu hlapcu polajšaš, de smo mi grešniki pred večno pravico opravičeni? Zato se tako ponižaš in toliko terpiš, de bi tudi mi nad Teboj zgled imeli in Te v Tvoji prečudni poterpežljivosti posnemali. Daj nam gnado, o Jezus! de Te bomo vredno zahvalili in počastili za vse Tvoje velike dobrote, in de Te bomo zvesto posnemali v Tvojih svetih zgledih, de nam bo tvoje neskončno zasluženje v zveličanje, ne pa v pogubljenje.

Tvojim sovražnikom ni bilo še dosti, de so Te pred hudobniga in krivičniga sodnika Pilata prignali, še pred družiga hudobniga Te peljejo — pred Heroda. Ta Te še bolj zaničuje, kot Pilat, Te za norca spozna in Te z zaničljivim plajšem ogernjeniga Pilatu nazaj pošlje. Ti pa, o Jezus, vse voljno poterpiš in nobene besede ne pregovoriš. Ti si večni Sin božji, večna modrost in resnica, in se pustiš od nespametniga in prevzetniga grešnika za norca spoznati. Mi pa, kateri smo vsi hudobni in neumni, kmalo zame-

rimo, če nas preganjajo, če nas zadosti ne časté. Kmalo nas lastna ljubezen k jezi in sovraštvu nadraži. — O Jezus! daj nam gnado, de bomo svojo hudobno natoro in lastno ljubezen vselej terdno premagovali in de bomo vse zaničevanje in terpljenje s keršansko poterpežljivostjo prenašali.

Drugi del sv. maše.

Darovanje.

Očitna je bila krivica, ktero so Ti, o Jezus! Tvoji hudobni sovražniki delali. Kamorkoli si bil peljan, kjerkoli si bil tožen in sojen, povsod so mogli Tvoji sodniki spoznati, de ni nič hudobniga in kazni vredniga nad Teboj najti bilo. Vender so bili tako hudobni in krivični, de Te niso hotli spustiti; temuč so strašno sodbo čez Te sklenili, ter Te v smert obsodili. Tebe tedaj, o nedolžni Jezus! so v smert obsodili! Oh! grešne stvari so svojiga presvetiga stvarnika v smert obsodile! — Tebe, kateri si edini Gospod življenja in smerti, kateri daš vsim časno in večno življenje, kateri sploh vse iz zgolj ljubezni podeliš, kar je kdej kak človek na svetu prejel: Tebe so tedej kakor narvečiga hudodelnika v smert obsodili!

Ne morem se zato dosti čuditi tej

grozni hudobii in slepoti Tvojih sovražnikov, in Ti vse to voljno prenašaš in molčiš! Ah, kaj bo, ker smo tako hitro razžaljeni, če se nam le kakšna majhna krivica naključi! pomagaj nam, o Jezus, s svojo sveto gnado, kadar nas svet zaničuje, kadar nas krivično sodi in vse hudo zoper nas krivično govori, de bomo po Tvojem presvetem zgledu per vsih krivičnih sodbah tega sveta le molčali in voljno terpeli. De bi le Tvoja sodba na strašni sodnji dan milostiva bila, naj bodo sodbe tega sveta še tako hudobne in neusmiljene! saj so le minljive, Tvoja je pa večna. Ah, nikar nas ne pogubi per Svoji strašni sodbi!

Nar krivičniši sodba je torej zoper Tebe sklenjena bila, in kakor hitro je bila sklenjena, so si Tvoji hudobni sovražniki na vso moč prizadevali, Te zasramovati in martrati, kar je mogoče. Oblačila so s Tebe kervoločno stergali, Te strašno tepsti jeli, de si bil ves kervav in razbit. In še ni bila hudobija in serditost Tvojih sovražnikov nasitena, še novo težavo so Ti izmislili, strašno ternjevo krono Ti namreč na glavo in v glavo nabijajo. Oh, kakšna krivica! kakšno zasramovanje, kakšne bolečine! In vse to terpiš le iz ljubezni do nas, nam v zveličanje in v zgled! Tvoji sovražniki Ti

vzamejo Tvoje naj potrebniši oblačila; mi grešniki pa imamo toliko nepotrebna in prevzetna oblačila, s katerim Tebe žalimo, sami sebe povišujemo in bližnjiga pohujšujemo. Neusmiljeno Te tepejo, in vse Tvoje nedolžno truplo razbijejo; mi grešniki pa, kateri s hudobnimi željami svojiga mesa in z vživanjem pregrešniga posvetniga veselja Tebe tolikrat žalimo, se hočemo vedno le mehkužiti in smo nevoljni, če se nam kaj grenkiga in težavniga zgodi. Zaničljivo ternjevo krono Ti na glavo nabijejo, de je ves tvoj sveti obraz s kervjo oblit in Te vnovič zasramujejo; mi grešniki pa hočemo le vedno češeni biti in se zoper bližnjiga vzdigujemo.

Ah, je li to posnemanje Tvojih zgledov! Daj nam gnado, o Jezus! de bomo krotki in iz serca ponižni, de bomo poterpežljivi in v Tvojo sveto voljo udani in de bomo radi zavolj Tebe "zaničevani, de bomo enkrat čast imeli pri Tebi.

O Jezus, nedolžno jagnje božje! vse kar si terpel, si nedolžno terpel. To so Tvoji sodniki in sovražniki dobro spoznali, pa Ti iz zgolj nevošljivosti niso hotli pravice skazati. Posebno je pa to dobro spoznal Pilat, ki ni hotel kriv biti Tvoje nedolžno prelite kervi, ter si je pričoljudstva roke umil, rekoč: „Jest sim nedolžen nad kervjo tega pravičniga.“ Priza-

deval si je sicer, pa le premalo, Tebe rešiti, ker se je zatožbe pri cesarji bal. Iskal je Tvoje sovražnike omečiti in jih z usmiljenjem do Tebe napolniti. Postavil Te je namreč z rudečim plajšem oger-njeniga, vsiga raztepeniga in s ternjevo krono na glavi, pred Jude rekoč: Glej-te, človek! Oni so pa še huji vpili: Križaj ga! križaj ga! In tako so zate naj ostudniši in grozovitniši smert prosili! — O kako strašno greh človeka preslepi! — Varuj nas, o Jezus! vsiga greha, posebno pa sovraštva, jeze in nevošljivosti, de na duši ne oslepimo in v večno pogubljenje ne pademo.

K Sanktusu.

O Jezus Kristus! kralj večne časti in slave! zdaj Ti angeli in arhangeli, Kerubi in Serafi in vsi izvoljeni duhovi v nebesih vedno pojó: Svet, svet, svet! Ko si pa na tem nehvaležnem svetu bil, so pa tudi hudobni Judje vpili: Križaj ga! križaj ga! kakor zoper nar hujšiga hudodelnika. Krivični sodniki so pa tudi v to smert, smert na križi privolili. In potem so Ti težki križ naložili, de si ga mogel na svojih kervavih ramah na kraj moriša nesti. — O usmiljeni Jezus! s tako težkim križem Te vidim obloženiga,

de medliš in padaš pod njim, preden ga na goro Kalvarijo, kraj moriša prineseš. To težo križa so pa le naši grehi delali. O kako velika je tvoja ljubezen do nas! Daj nam gnado, da bomo tudi mi Tebe čez vse ljubili, eden drugiga pa kakor sami sebe. (Stori zdej spomin za žive, posebno za tiste, za katere si posebno dolžan moliti.)

Tretji del sv. maše.

Povzdigovanje.

Čast in hvala ti bodi, o Jezus, Sin božji! ker si nas večniga pogubljenja odrešil in z razžaljeno pravico nebeškiga Očeta spet spravil! — Oh! in zavolj velike dobrote, katero si nam skazal, si mogel svoje življenje zgubiti; in z veseljem si svoje življenje tje dal, de si nas le večne smerti rešil. Pustil si si od svojih sovražnikov roke in noge neusmiljeno z žebliji pretergati in na križ pribiti, de si nas le z razžaljeno božjo pravico spravil. In tako si se na križi razpet svojemu nebeškemu Očetu daroval za grešnike vsiga sveta, kateri bi bili mogli zavolj svojih hudobij večno pogubljeni biti, ko bi ne bil Ti za nas na sv. križi našiga dolga plačal.

O križani Jezus! kako obilno teče Tvoja presveta rešnja kri iz Tvojih svetih

ran! **O** pusti jo teči na naše mlačne in nehvaležne serca, de bomo bolj od ljubezni do Tebe užgani, de Ti bomo z večí gorečnostjo tudi v britkostih služili, in de se Ti bomo za Tvojo ljubezen s svetim življenjem hvaležno skazovali.

Svojo presveto kri, o Jagnje božje! še dan današnji z naših altarjev za odrešenje in zveličanje vsih grešnikov nebeskimu Očetu pri vsaki sveti maši daruješ. **O** daj nam gnado, de se bomo tega svetiga darú vselej prav vdeležili, de bodo naše hudobije s Tvojo kervjo izbrisane.

Usmili se pa tudi vsih vernih duš v vicah, in stori jih deležne tega svetiga darú. (Tukaj stori spomin za vse duše v vicah, zlasti tistih, za ktere si posebno dolžan moliti.)

Pa ne le tvoje britko terpljenje, o Jezus! ampak tudi Tvoji zgledi na svetem križi nam v večno zveličanje pomagajo, če jih zvesto posnemamo: Vsim svojim sovražnikom odpustiš iz serca, še zanje prosiš, de bi jim Bog njih djanja v greh ne štel. **O** ljubeznjivi Jezus, daj tudi nam tako ljubezen do bližnjiga, de bomo vsacimu dobro želeli in dobro stori, kolikor je v naši moči, de bomo z vsakim v miru in v dobri spravi živeli in de bomo še za sovražnike molili in jim po Tvojem zgledu dobrote skazovali. — Desniga razbojnika Dizmasa, ki v te zaupa

in pri Tebi pomoči iše, potolažiš in mu oblubiš, de bo še tisti dan s Teboj v raji. O usmiljeni Jezus! daj nam gnado, de bomo tudi mi, ubogi grešniki, le pri Tebi pomoči in tolažbe iskali, ko nas težave in britkosti napadajo ali kadar nas hoče spomin poprejšnjih grehov v brezno obupa pah-niti. Daj nam gnado, de bomo v dušnih in telesnih težavah vselej v duhu pod Tvoj sveti križ pritekli, ga objeli in se z zau-panjem proti Tebi ozerli, ki zavolj našiga zveličanja na križi visiš. — Svojo preljubo mater zročiš svojimu nar ljubšimu učencu Janezu; svojo dušo pa v roke nebeškiga Očeta. Potem nagneš glavo in mirno umer-ješ. O Jezus! spreoberni naše serca, de bomo tudi mi s tako ljubeznijo za svoje bližnje skerbeli, kakor Ti; in de vsi v do-brem do konca zvesti ostanemo. Kako sveto je bilo Tvoje življenje, kako sveta Tvoja smert! Kakoršno življenje, takšna smert! Daj nam gnado, de bomo tebi enaki v življenji, de Ti bomo potlej tudi v smerti enaki. Pridi nam zadnjo uro s svojo sve-to gnado na pomoč; varuj nas hudobni-ga sovražnika, kateri le naše pogubljenje želi. Daj nam zadnjo uro to misel, de bomo svoje uboge duše v roke nebeškiga Očeta in v Tvoje svete rane priporočili. Dodeli nam to veliko gnado, de bomo s Tvojim presvetim rešnjim Telesam previ-

deni s tega sveta šli. — **O** križani Jezus, ki si za nas na svetem križi umerl! daj nam vsim prav srečno smert.

Četerti del sv. maše.

Zavživanje.

O Jezus, mogel si sicer tako smert storiti, kakoršno nar večí hudodelniki. Vender so pa že takrat nekteri Judje spoznali, de si zares Sin božji in de nedolžno terpiš. Žalostni in pobiti so na svoje persi terkali in so se domu vernili.

Tudi jest terkam zdaj z žalostnim in potertim sercam na svoje persi in zdiहुjem: **O** Gospod! jest ubog grešin človek, ki sim Te tolikrat s svojimi grehi razžalil, jest Tvojih gnad in dobrot prav nič vreden nisim; še manj sim pa vreden, de bi kdaj Tebe v presvetem zakramentu prejel. — Ah! pa moja duša Te potrebuje in nima praviga življenja brez Tebe. **O** Jezus, pravi živi Bog! pridi tedej, priserčno te prejeti želim, pridi v moje serce, kakor si prišel v Cahejevo hišo, in ga spreoberni, de bo pravično, čisto, ponizno in poterpežljivo. Ker Te tedej zdaj ne morem v presvetem zakramentu prejeti, Te prejmem v željah. Pridi tedej, o Jezus! moja duša po Tebi zdiहुje, moje serce Tebe želi. Le Ti zamo-

reš vse moje želje spolniti. Kadar je moja duša lačna, jo le Ti, o nebeški kruh angelov! kateri vse razveseljenje v sebi imaš, zamoreš napasti; kadar je žejna, jo le Ti, o studenec večniga življenja! zamoreš napojiti; kadar je revna, jo le Ti, o večni zaklad nebeških gnad! zamoreš obogatiti; kadar je žalostna, jo le Ti, o veselje vsih izvoljenih! zamoreš razveseliti; kadar je bolna, jo le Ti, o nebeški zdravnik in zdravilo! zamoreš ozdraviti; kadar je zapušena, zaničevana, zaveržena od sveta, prideš Ti, o nebeški ženin! in jo vzameš za svojo prijateljico in nevesto. — O dobrotljivi in usmiljeni Jezus! pridi tedej v moje serce, in dopolni vse moje želje moje duše, ktera le v tebi in pri Tebi najde veselje, tolažbo in pomoč! O Jezus! ostani v meni in jest v Tebi vekomaj. Amen.

(Kadar mašnik zadnje molitve na desni strani moli in potlej ljudstvo blagoslovi.)

S ponižnim sercam se Ti zahvalujem, o dobrotljivi zveličar! za vse, kar si storil in terpel za nas. — Svoje življenje si za nas dal, de si nam večno življenje pridobil, ktero boš vsakimu dal, ki se bo hotel s Tvojo gnado Tvojiga neskončniga zasluženja prav deležniga storiti. Kakor si Ti tretji dan častitljivo od smerti vstal, in zdaj na vekomej pri svo-

jem nebeškem Očetu živiš in kraljuješ; tako si tudi nam obljubil, de nas boš poslednji dan k večnemu življenju obudil, če bomo v tvoji sv. gnadi živeli in umerli.

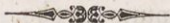
O Jezus, ki si nas s svojo smertjo na križi od večniga pogubljenja odrešil, in s svojim vstajenjem tudi nam vstajenje od mertvih zadobil! daj nam vsim gnado z groba svojih pregreh srečno vstati k novimu življenju v keršanski pravičnosti in v resnični svetosti. In ko nas boš poklical s tega revniga sveta, imej z nami usmiljenje in ne dopusti, de bi nam Tvoje neizrečeno terpljenje, tvoja bitka smert, in Tvoja presveta, do zadnje kaplje za nas prelita rešnja kri k pogubljenju bila, temuč pelji nas s te doline solzá v srečno prebivališče, ktero si nam pri nebeškem Očetu pripravil, de se bomo tamkaj s Teboj in z vsimi izvoljenimi vekomej veselili. Amen.

Zahvalna molitev po sv. maši.

Dobrotljivi Oče nebeški! iz vsiga serca Te zahvalujem za to veliko gnado, de sim bil pri tej daritvi svete maše, v kateri se Ti je sam Tvoj ljubi Sin daroval Tebi v čast, nam pa v zveličanje. Odpusti mi, o moj Bog! če nisim bil s tako pobožnostjo pri nji, kakoršna se tej sveti

daritvi spodobi, v kateri se Ti sam Jezus daruje. Daj mi, prosim Te, gnado, posihmal sv. mašo s spodobno pobožnostjo in gorečnostjo slišati in Jezusoviga zaslužnja vedno bolj se vdeleževati.

O Marija, prečista Devica! zahvali ti zame dobrotljiviga Boga, ker je moja zahvala vsa preslaba: de me je, nevredniga grešnika, pustil pri tej sveti daritvi biti; prosi ga, de mi naj to v zveličanje moje duše zaleže. O mati Jezusova, prečudna mati Devica! prosi svojiga ljubiga Sina Jezusa, kateri je za nas svojo sveto kri prelil, de bi zame zastonj ne bila prelita. Amen.

B.

Spovedne molitve.

Molitve pred spovedjo.

Molitev pred izpraševanjem vesti.

Vzdignil se bom in šel k svojimu Očetu in porečem: Grešil sim zoper nebesa in zoper Tebe in nisim vreden, Tvoj sin imenovan biti. Stori me kakor eniga izmed svojih spokornikov, in pošlji mi

dansi le eno samo drobtinico z mize Svoje neskončne milosti, de zamorem svoje grehe spoznati, obžalovati in zanje vredno pokoro storiti. Oh! narastle so se moje pregrehe čez lasé moje glave, in nisim v stanu jih spoznati. Pa Ti, o prava luč, ki razsvetljuješ vsakiga človeka, kateri na ta svet pride, razsvetli temo mojiga serca, de zopet pridem na pravo pot. Pokaži mi, kakšne hudobije de imam, de vem, kaj mi manjka, in de spoznam grehe, s kterimi sim Tvoje Božje in cerkvene zapovedi prelomil; de spoznam, kar sim se pregrešil zoper svojiga bližnjiga, zoper samiga sebe z mislimi, z besedami, z djanjem in zamudo dobrih del, de spoznam lastne in ptuje grehe. Daj mi gnado, de vse to in karkoli sim se zoper dolžnosti svojiga stanu pregrešil, tako na tanko spoznam, kakor bom spoznal ob smertni uri in pred sodnjim stolam Tvoje ojstre pravice.

Želim se tedej na tanko čez vse izprašati, kar sim od svoje zadnje spovedi grešil. Ker sim pa sam preslab, in preveč sebe ljubim, pomagaj mi s svojo gnado, ker Ti vse skrivne kota mojiga serca popolnoma poznaš. Razgerni mi pred mojimi očmi vso ostudno podobo in ogledalo mojiga oserčja, de bom zamogel prav spoznati svoj revni stan. Pošlji

mi svojiga svetiga Duha, de me bo razsvetlil, de bom velikost in število grehov prav spoznati mogel. Te gnade Te prosim v imenu Jezusa Kristusa. Amen.

Prosim pa tudi Tebe, o prečista Devica Marija, preljuba mati Jezusova! ker si pribežališe vsih zgrevanih grešnikov, stoj mi zdaj na strani, in pomagaj mi s svojo mogočno prošnjo pred Bogom, de me sv. Duh razsvetli, de bom zamogel vse skrite kota svojiga serca preiskati in vse svoje grehe spoznati, de jih bom božjemu namestniku prav razodel in milostivo odpušenje zadobil.

(Zdaj pa svojo vest s tako skerbjó izprašuj, kakor si navajen v družih imenitnih zadevah skerbno ravnati; tako zvesto, kakor de bi bila ta spoved zadnja tvojiga življenja, zakaj ena bo gotovo zadnja. Sprašuj se čez deset božjih zapoved, pet cerkvenih zapoved, čez sedem poglavitnih grehov, čez šest grehov v sv. Duha, čez štiri v nebo vpijoče grehe in čez devet ptujih grehov, čez dela milosti in čez dolžnosti svojiga stanu.)

Žalost nad grehi.

Oh! Oče vse milosti, kako sim Ti vender povračeval za vse, kar si mi storil! Ni me bilo, in Ti si me ustvaril; po svoji podobi si me naredil, de bi Te hvalil, Tebi služil in se večno zveličal. Ti si me do zdej ohranil, preživil in iz neštevilnih nevarnost otel. — Svojim angelam si zapovedal, de naj me varujejo na

vsih mojih potih; dal si mi starše in svoje namestnike, kateri so me učili, Tebe spoznati in v svetem strahu in ljubezni Tebi služiti. — Svojiga edinorojeniga Sina si zame na svet poslal, da je zame do zadnje kaplje svojo presveto kri prelil in zame umerl, da bi le jest pogubljen ne bil. Dodelil si mi brez vsiga mojiga zaslužnja gnado sv. kersta in luč prave vere. — Oh! kolikokrat bi me bil že lahko posekal kot nerodovitno drevo in vergel v večni ogenj; in vendar si tako dolgo z menoj poterpel! — Po prvem smertnem grehu bi me bil lahko v pekel pahnil; in s toliko poterpežljivostjo čakaš mojiga poboljšanja, s svojo gnado mi kot zgubljenimu sinu naproti prideš, večno plačilo mi obetaš, če se bom poboljšal.

O jest nehvaležni človek, ki sim Ti toliko ljubezen le z grehi in z nemarnostjo povračeval! Oh kako pozno Te spoznam! Zoper Tebe samiga sim grešil in hudo sim delal pred Tvojim obličjem. Iz vsiga serca mi je žal, da sim Tebe razžalil, svojiga Stvarnika, Odrešenika, Gospoda in nar večjiga dobrotnika. Oh! kdo da moji glavi vodo in mojim očem potok solz, da bom kakor Magdalena pri nogah Jezusovih neprenehama obžaloval svoje grehe? O de bi mogel tak stud in bolečino nad grehi občutiti, kakoršno so Tvojimu pre-

svetimu sercu moji preobilni grehi napravili! Dostavi vendar, o predobrotljivi Jezus! z nar veči bolečino svojiga serca, kar moji žalosti primanjkuje.

Zdaj pa je pripravljeno moje serce, o Bog! za vse, kar Tebi dopade. Želim in terdno sklenem, svoje življenje poboljšati, in se vsih grehov, posebno tega I. (imenuj ga) ogibati. O Bog! poterdi ta moj sklep in dodeli mi gnado, de ga spolnim. Zakaj brez Tebe nič ne morem. Zastonj delam sklepe, če me Ti s svojo močno rokó ne podpiraš. V zadostenje svojih grehov Ti darujem presveto življenje, terpljenje in smert Tvojiga Sina. Pogledj, o milostljivi Oče, na obličje svojiga Maziljenca. Njegova kri kliče za me k Tebi s križa. Darujem Ti zasluženje prečiste Marije Device in dela vsih svetnikov; darujem Ti vse svoje življenje, vse svoje dela in terpljenje, terdno zaupajoč na Tvojo milost, de mi boš vse grehe odpustil in gnado dodelil, de zamorem svoje življenje poboljšati in do konca stanoviten ostati. Tega Te prosim po Jezusu Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Ravno pred spovedjo.

Oče! grešil sim zoper nebesa in zoper Tebe. Usmili se me, o Bog! po svoji

neskončni milosti. Če boš zavolj pregreh odgovor tirjal, **Gospod! Gospod!** kdo bo obstal? — Vender per tebi je milost in obilno odrešenje. Žal mi je iz vsiga serca, de sim Te razžalil, svojiga vsigamogočniga Stvarnika, svojiga nar boljšiga Odrešenika, svojo nar veči dobroto. — **O Bog**, živo verujem v Tebe; o de bi me moja vera zveličala! Terdno zaupam v Tebe, o neskončna milost, de mi boš vse grehe odpustil. Serčno te ljubim, o neskončna dobrota! **O** kako mi je težko, de sim tako dobrotljiviga Boga razžalil! Grešil sim, o **Gospod!** bodi milostljiv meni, ubogimu grešniku! **Jezus!** **Sin Davidov**, usmili se me! **Sveta Marija**, pribežališe grešnikov! **Mati milosti**, prosi za me! **Sveti angel varh!** **sveti moj patron**, vsi svetniki, posebno vi, **sveti spokorniki**, ktere je **Bog** iz grešnikov pravične storil, prosite zame!

(Zdaj pojdi in se odkritoserčno in zgrevano obtoži svojih grehov, poslušaj in ohrani nauke namestnika Božjiga in opravi zvesto tebi naloženo pokoro, de boš zadostil, kolikor ti je mogoče.)

Molitev po spovedi.

(Če si odvezo zadobil, moli to slednjo molitev; če pa nisi odveze zadobil, opusti to molitev, in namesti nje moli drugo molitev papeža Urbana VIII. ali pa kaj drugiga.)

O moj usmiljeni nebeški **Oče!** zares je tvoja milost veči, kakor vse Tvoje de-

la! Veseli se, moja duša! in hvali Gospoda svojiga Boga; zakaj velike čudeže svoje milosti je nad teboj storil: vse tvoje grehe ti je odpustil, vse tvoje rane zacelil, te večniga pogubljenja odrešil in zopet v svojo sveto gnado vzel! Zdej sim tedej spet Tvoj otrok, spet Te smem svojiga preljubiga Očeta imenovati, smem spet svoje oči proti Tebi povzdigovati. O kakšno veselje! o kakšna sreča! — Vsi angeli nebeški, vsi izvoljeni Božji! pomagajte mi svojiga nar večiga dobrotnika, usmiljeniga Boga spodobno častiti, hvaliti in ljubiti; veselite se z menoj, ker se je mene neskončno dobrotljivi in usmiljeni Bog tako usmilil, kakor se dober oče svojiga otroka usmili, ter mi je vse grehe in razžaljenja odpustil in mojo dušo s presveto kervjo svojiga Sina očistil.

O moj nebeški Oče! ne morem se Ti za to preveliko gnado dosti hvaležniga skazati, de si mi odpušenje grehov dodelil in me nisi v grehah s tega sveta poklical, de si me še celo spet za svojiga otroka vzel. Stoj mi pa tudi zanaprej s svojo gnado na strani, ker moji sovražniki vedno čujejo in išejo, kako bi mojo revno dušo pogubili. Moja popačena in k hudimu nagnjena natora me zmirej od dobriga odvrtačuje in k hudimu napeljuje; mi dobre dela zoperne dela, greh pa prijeten

kaže. — Zapeljivi svet me neprenehama slepi, posvetno veselje in vžitke obeta, de bi me zmotil, in od Tebe odverniti in tako pogubil. — Hudobni duh zmiram okoli mene hodi, kakor rjoveč lev, ter iše mojo dušo požreti. O Gospod! če mi v mojih skušnjavah ne pomagaš, se ne bom mogel tem sovražnikom ustavljati in kmalo bom spet padel v svoje poprejšnje grehe in hudobije. Le če me Ti podpiraš, jih bom premagal, saj če si Ti z menoj, kdo bo kaj zoper mene zamogel!

Zatorej Te ponižno in v imenu Jezusa Kristusa prosim, o moj Bog! dodeli mi obilno gnad, de bom od zdaj zanaprej zmirej stanoviten v dobrem, de se bom vsake nevarne priložnosti skerbno ogibal, čul in molil, de v skušnjavi premagan ne bom. Vari me, de spet v svoj poprejšnji grešni stan ne zabredem, in de se hudobni duh, ki je zdaj iz mojiga serca izgnan, s sedmerimi hujšimi ne verne. Zdej si me očistil, o Gospod, daj mi gnado, de spet ne grešim, de se mi še kaj hujiga ne zgodi.

O Marija, prečista Devica, ki si nar lepši zgled stanovitosti v dobrem, prosi zame, de bom tudi jest Bogu tako zvest in v dobrem stanoviten, kakor si bila ti. Prosi zame, de se bom vsim skušnjavam stanovitno ustavljajal in de me nobena reč

več ne bo mogla ločiti od Boga in odver-
niti od njegovih svetih zapoved. To mi
sprosi od Boga, o usmiljena, o dobrotlji-
va, o mogočna mati Marija. Amen.

Molitev papeža Urbana VIII.

Vpričo Tebe, o Gospod, spozna-
mo grehe, ktere smo storili; in kazni, kte-
re smo z njimi zaslužili, imamo pred oč-
mi. Če premislimo grehe, ktere smo sto-
rili, vidimo, de je vse, kar moramo tukej
terpeti, veliko manji, kakor s svojimi hu-
dobijami zaslužimo. Občutimo kazni sta-
rih grehov, pa je v naših sercih še zmi-
ram veselje do novih. Tvoje kazni nas
tepejo zavolj naših grehov; vender pa na-
ših hudobij ne premagajo. Žalost opada
naše serce, pa ne premaga prevzetniga
grešniga duha. Grenka žalost krajša na-
še življenje, pa vender ne poboljša naši-
ga zadržanja. Kadar nam usmiljeno pri-
zanašaš, nič ne maramo; če nas pa te-
peš, ne dostojimo. Ob času nadlog spo-
znamo svoje pregrehe; pa komaj nam jih
odtegneš, že pozabimo, kar smo objoko-
vali. Kadar nam s šibo žugaš, poboljš-
sanje obetamo; komaj jo pa iz rok deneš,
spet vse opustimo, kar smo obetali. Ka-
dar nas tepeš, k tebi vpijemo: „Prizanesi
nam!“ In kadar nam odpustiš, smo spet

kmalo pregrešni, kakor popred. — O Gospod! vsi smo grešniki pred Teboj, in spoznamo, de smo grešili; vemo, de, če nas po svoji milosti v gnado ne vzameš, ne bomo odšli Tvoji pravici. V sigamogočni Oče! daj nam brez našiga zaslužnja, česar Te prosimo. Iz nič si nas ustvaril, daj nam gnado, de bomo zamogli prav k tebi moliti. Po Jezusu Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Litanije od pokore.

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Bog Oče nebeški,

Bog Sin, odrešenik sveta,

Bog sv. Duh, tolažnik in posvečevavec,

Sveta Trojica, en sam Bog,

O Bog, kateri nočeš smerti grešnika, temuč de bi se spokoril in večno živel,

O Bog, kateri svojo mogočnost in dobroto z usmiljenim zanašanjem skazuješ,

O Bog, kateri tako poterpežljivo spreobrnjenja grešnikov čakaš,

O Bog, kateri grešnike tako ljubeznjivo k pokori vabiš,

O Bog, kateri kakor usmiljen pastir svojo zgubljeno ovčico tako dolgo išeš, dokler je ne najdeš,

O Bog, kateri se spreobrnjeniga grešnika bolj veseliš, kakor devet in devetdesetih pravičnih,

usmili se me!

O Bog, dobrotljivi Oče, kateri svojiga zgub-
ljeniga sina, ko nazaj pride, z vese-
ljem sprejmeš,
O Bog, kateri si svojiga edinorojeniga Si-
na na svet poslal, de je terpel, in u-
merl za odpušenje naših grehov,
De sim grešil,
De sim tolikrat in tako hudo grešil,
De sim velikrat vedama in radovoljno gre-
šil,
De sim z mislijo, z besedo in z djanjem
grešil,
De sim z zamudo in opušanjem veliko do-
brih del grešil,
De sim Tvoje svete zapovedi tolikrat pre-
lomil,
De se Tvoje strašne sodbe nisim bal,
De se Tvoje vsigamogočnosti nisim bal,
De na Tvojo vsigapričujočnost nisim mi-
slil,
De sim Tvojo gnado in ljubezen tako ma-
lo obrajtal,
De sim na Tvojo dobroto in Tvoje priza-
našanje tako malo porajtal,
De sim rane in bolečine Tvojiga ljubiga
Sina s svojimi grehi tako rekoč ponav-
ljal,
De sim ga vnovič križal,
De sim tolažnika sv. Duha s svojimi gre-
hi žalil,
De sim ga iz svojiga serca, ki je njegov
tempelj, pregnal,
De sim se Tvoje pravične kazni na tem
in na unem svetu vredniga storil,
Ker sim Tebe, svojiga stvarnika in nar bolj-
šiga Očeta razžalil, zato mi je žal, de sim
grešil!

usmili se me!

me greva iz vsiga serca, o Gospod!

Ker sim Tebe, svojiga dobrotljiviga odrešenika in zveličarja razžalil,

Ker sim Tebe, svojiga posvečevavca, pomočnika in delivca vsih božjih gnad razžalil,

Ker sim Tebe, o moj Bog, ki si sam na sebi vse časti, hvale in ljubezni vreden, s svojimi grehi razžalil,

Ker sim tvojo gnado in ljubezen zgubil, S tako ljubeznijo in priserčno žalostjo, katero sta imela sv. Peter in sv. Magdalena,

S tako grenko žalostjo, s kakoršno so vsi sveti spokorniki svoje grehe obžalovali,

S takim gnjušenjem nad nar manjšimi grehi, katero je imela presveta Devica Marija,

S takim žalostnim sercam, s kakoršnim je Jezus na oljski gori naše grehe obžaloval;

Jest ubogi grešni človek,

De mi odpustiš,

De mi zaneseš,

De me k pravi pokori pripelješ,

De mi s svojo gnado pomagáš, de vreden sad pokore prinesem,

De bi stariga človeka slekel in noviga oblekel v pravici in pravi svetosti,

De bi se vsimu pregrešnemu posvetnemu veselju odpovedal,

De bi zanaprej zmiram v tvojem strahu živel,

De bi se zanaprej vsih slabih priložnost prav skerbno varovati zamogel,

De bi svojo hudobno natoro ukrotil, in Tvoji sveti postavi podvergel,

zato mi je žal,
de sim grešil!

želim obžalovati
svoje grehe!

Te prosim, usliši me, o Gospod!

De bi svoje meso z grehi in hudobnimi
 željami vred križal,
 De bi zanaprej bolj želel tebi služiti, ka-
 kor svetu dopasti,
 De bi na govorjenje in posmehovanje po-
 svetnjakov nič ne porajtal,
 De bi zamogel s popolnoma ljubeznijo do
 Tebe obilno število svojih grehov za-
 kriti,
 De bi vedno s strahom in trepetam de-
 lo svojiga zveličanja opravljal,
 De bi v pokori do konca zvest in stano-
 viten ostal,
 De bi enkrat po poti resnične in stano-
 vitne pokore v nebesa prišel,
 Jagnje božje, ki grehe sveta odjemplješ; za-
 nesi mi, o Gospod!
 Jagnje božje, ki grehe sveta odjemplješ; usli-
 ši me, o Gospod!
 Jagnje božje, ki grehe sveta odjemplješ; usmili
 se me, o Gospod!

Te prosim, usliši me, o Gospod!

Kriste, sliši me!

Kriste, usliši me!

Oče naš. Češena si Marija i. t. d.

C.

Obhajilne molitve.

Molitev pred svetim obhajilam.

Zaslišal sim Tvoj glas, o Gospod:
 „Pridite k meni vsi, kateri se trudite in

ste obloženi, in jest vas bom poživil.“ **O** Svetnik vsih svetnikov! Ti se ponižaš k meni priti; Ti hočeš z menoj biti; Ti me vabiš k svoji mizi. Hočeš mi dati nebeški kruh zavžiti: ne družiga kot sebe samiga, živi kruh, ki si iz nebes prišel in daješ življenje svetu.

O nevidni stvarnik sveta, pravi živi Bog! kako prečudno ravnaš vendar z nami! kako sladak in milostiv si svojim izvoljenim, katerim se samiga sebe v tem zakramentu vživati daješ! Veseli se moja duša, in zahvali Boga za tako blagi dar in posebno tolažilo, ktero ti je zapustil v tej dolini solz.

Pa kako Te hočem sprejeti v revno hišico svoje duše, ker sim tolikrat pred Tvojim svetim obličjem grešil, ki ga angeli časté in se pred njim tresejo in kteriga se celo svetniki in pravični bojé! **O** Gospod, Jezus Kristus! bodi torej milostljiv meni, ubogimu grešniku! Žal mi je, de sim grešil: terdno sim sklenil se poboljšati in popraviti, kar sim hudiga storil. Odpusti mi, prosim, vse moje grehe in odvzemi mi vse, kar Tvojim presvetim očem v meni ne dopade, de Te bom mogel s čistim sercam prejeti.

O Gospod Jezus Kristus! živo in terdno verujem vse, kar si nas Ti učil, kar so nam aposteljni oznanovali in kar

nam sv. cerkev zapoveduje verovati; so-
seбно terdno in živo verujem, de si Ti,
o **Gospod Jezus Kristus**, **Sin živiga Boga**,
kteri si na ta svet prišel, in si v tem pre-
svetem zakramentu resnično pričujoč; za-
kaj Ti sam si rekel: „Moje meso je res
jed in moja kri je res pijača.“ **Poterdi**
mojo vero.

O Gospod Jezus Kristus! jest sim
sicer prah in pepel, ubogi grešnik: ali Ti
si oče vsiga usmiljenja in **Bog** vse tolaž-
be. **Kdo** je spoznal vse usmiljenje Tvoje?
Ali ne kličeš trudnih in obloženih k sebi,
de bi jih poživil! Če je že **Petrova** senca
bolnike ozdravljala, mar toliko bolj ne
smem upati, de bom od vsih svojih duš-
nih bolezen ozdravljen, ko boš Ti k me-
ni prišel? **Ker** mi torej vest nič posebni-
ga ne očita, se vzdignem in pridem k
Tebi, svojimu očetu, svojimu gospodu in
zdravniku, s terdnim zaupanjem, de boš
ozdravil mojo ubogo dušo in poživil za
večno življenje.

O presladki Zveličar, **Jezus Kristus!**
kako velika je bila Tvoja ljubezen, ker si
iz prelepih nebes prišel doli v to dolino
solz, de si se včlovečil, brez števila bo-
lečin, celo križ in smert zame prestal! **O**
kolika ljubezen! **Pogubil** bi nas bil lahko,
in si nas rajši hotel zveličati! **Mi** smo bili
smerti krivi, in Ti si hotel za nas terpeti

in umreti! **K** vsimu temu si pa še samiga sebe zapustil v tem presvetim zakramentu v znamenje svoje neskončne ljubezni do nas, de na prav čudno in novo vižo pri nas ostaneš in nas poživljaš, saj veselje Tvoje je biti pri človeških otrocih. **O** Gospod! kako si vender vreden naše ljubezni, ker si toliko storil iz ljubezni do nas ubogih stvari. Ljubil Te bom torej čez vse, o moj Gospod! moj Bog! moj Odrešenik! in zato te tudi v tem zakramentu prejeti želim, de bi se s toliko močnejšimi vezmi ljubezni s Teboj sklenil in se nikdar več od Tebe ne ločil.

Pa kdo sim jest, de se prederznem k Tebi priti? Ali nisi Ti moj Bog in Gospod, moj Stvarnik in Odrešenik, kralj nebes in zemlje? Kdo sim pa jest? Ubo-gi červiček zemlje, prah in pepel, in nepokoren in nehvaležen grešnik, kar me še nevrednišiga dela! **R**és, o Gospod; nisim vreden, de greš pod mojo streho! vender spomni se, de si tudi grešnike in cestninarje ljubeznjivo sprejemal in ž njimi jedel: oh! tista milost naj Te nagne, de tudi mene ljubeznjivo obišeš in de me ne zaveržeš, kader k Tebi pridem.

Nikar ne obračaj torej svojiga obličja preč od mene, nikar ne odlašaj svojiga obiskovanja: nikar mi ne odteguj svojiga tolažila. Glej, želim Te zdaj pobožno

sprejeti. Kakor žejin jelen hrepeni po merzli vodi, tako tudi moja duša poželi Tebe, o moj Zveličar in Gospod Jezus Kristus! O daj se samiga sebe meni, in imel bom vsiga zadosti. Saj ni razun Tebe nobene tolažbe, ne miru, ne pokoja. Brez Tebe ne morem biti, brez Tvojiga obiskanja ne morem živeti. O pridi torej, o Jezus! pridi, razveséli in nasiti me!

O nar čistejši Devica Marija, prosim te po tvoji nar čistejši nedolžnosti, s katero si svojimu Božjimu Sinu v svojem deviškem telesu vredno prebivališe pripravila, de bom po tvojih prošnjah vsaciga madeža očišen, in tudi jest vredno prebivališe Jezusu pripravil. O preljubeznjiva Mati! daj mi Jezusa, kakor si ga dala svetim trem kraljem in pobožnimu Simeonu. — O vsi sveti angeli in svetniki Božji, pomagajte mi Jezusa vredno prejeti!

Pridi tedaj, o moj preljubi Jezus! Ti Bog mojiga serca! moja nar veči dobroti in vse! V tebe verujem, v Tebe upam in Te iz vsiga serca čez vse ljubim.

Zdihljeji,

preden pristopiš k božji mizi.

Pridi, o Jezus, vir življenja; in ozdravi me s svojo obilnostjo.

Pridi, o Jezus, mir moj in veselje moje; obiši in prenovi me.

Pridi, o Jezus, moj srednik; vzemi me v senco svojih perut in vari me.

Pridi, o Jezus, moja moč in krepost; pokrepčaj me s svojim predragim mesam in predrago kervjo, de ne omaga moja krepost in čednost.

Pridi, o Jezus, moja stanovitnost; poterdi me, de Ti bom vedno zvesto služil.

Pridi, o Jezus, moja ljubezen; preoberni moje serce in posveti me.

Pridi, o Jezus, Bog mojiga serca, de se bom z vsim sercam in z dušo le Tebi daroval, v katerem samo je tolažba, krepost, in večno življenje.

Molitev po sv. obhajilu.

Zdihljeji,

ko od božje mize prideš.

Kar sim tedej iskal, to vidim; kar je moja duša poželela, to zdaj ima; od ljubezni Jezusove medlim in z vsim sercam gorim.

V svoje serce sim Te sprejel, vsiga se Tebi darujem; Tvoj sim zdaj in na vekomaj.

Bodi, o moj Jezus! češen, tavžentkrat bodi češen.

Zato ker si moja jed, moja pijača in moje vse pod to podobo kruha.

Verujem v Tebe, upam v Tebe, ljubim Te z resničnim sercam in čez vse.

Na kolenih pred Teboj molim Tvoje rane in kušujem Tvojo stran.

Kar ti hočeš, to tudi jest hočem; in česar Ti nočeš, tega tudi jest nočem, Tebi se popolnoma podveržem.

Kamorkoli hočeš, me pokliči, in tje me postavi, kjer ti bom dopadel.

Stori, de bom pobožen v zadržanji, čist in tebi dopadljiv v sercu in v vsih občutkih in prost vse hinavšine.

Ponižen, ubog, sramožljiv, sovražnik posvetniga veselja, poterpežljiv in popolnoma.

Karkoli bom govoril, mislil, delal, terpel, bom Tebe, o moj Bog! ljubil v vsih rečeh.

M o l i t e v.

Najdel sim torej tistiga, kteriga ljubi moja duša, deržim ga, ne bom ga spustil. — O preljubi Jezus moj, izvoljen izmed tayžentov, kterimu je dopadlo v moji duši prebivati! O moj miroljub, v kterem je naj veči mir in pravi počitek! O skriti Bog, kteri s ponižnimi govoriš! O zares neizrekljiva milost Tvoja! O zares prečudna ponižnost Tvoja! O neskončna ljubezen, ktera se je moji duši skazala! O Jezus! kolika sladkost je, pri Tvoji mizi

biti! Gotovo bi se moglo moje serce pričó Tvojiga obličja od ljubezni topiti, in od veselja jokati. O kako veliciga Gospoda sim sprejel! Kako ljubeznjiviga gosta sim v hišo svoje duše vpeljal! Kako prijetniga tovarša sim dobil! Kako zvestiga prijatla sim najdel! O kako lepiga in blagiga ženina je objela moja duša! O Jezus moj! ostani v meni, nikar ne pusti, de bi se kdaj jest ločil od Tebe!

O presladki Zveličar! Naj Te hvalijo vsi narodi, družbe in jeziki in naj Tvoje sveto in sladko ime z nar veči hvalo in pobožnostjo povelicujejo! Glej! veselje vsih pobožnih serc Ti darujem z vsimi čednostmi in z vso hvalo, ktero Ti vse stvari v nebesih in na zemlji prepevajo. Vse to Ti dati in darovati želim vse dni mojiga življenja in vsaki trenutek skozi vso večnost.

O dobrotljivi Jezus! koliko zahvalo sim Tebi dolžan za prejemo Tvojiga presvetiga Telesa! zahvalim Te, o dobri pastir! ker si me blagovolil s svojim presv. Telesam in Kervjo pokrepčati. — O kaj Ti hočem dati, o Gospod! za toliko gnado, za toliko ljubezen! Ti si samiga sebe meni dal, svojo dušo in telo, svojo Božjo in človeško natoro. Se li torej ne spodobi, de se tudi jest vsiga Tebi darujem? O Gospod! prosim Te s ponižnim

sercam: vzemi me vsiga in stori me svojiga zvestiga služabnika; o nikar ne dopusti, de bi Tebi kdaj nezvest postal. Daj, de bom tako popolnoma Tvoj, kakor si Ti moj. Ti si, o Jezus! moj stvarnik; ustvari v meni čisto serce, in noviga duha ponovi v mojem oserčji. Ti si moj kralj in Gospod! naj bom ves Tvoje posestvo! Ti si moj učenik, uči me pravo pot, ktera pelje v nebesa. Ti si moj srednik pri Bogu Očetu, oh! stori, de svojo jezo od mene odverne. Ti si moj sodnik, enkrat boš mene sodil, oh! odpusti mi vse, nikar me v pogubljenje ne obsodi.

Ti si moj Odrešenik, zame si svojo predrago kri prelil, o nikar ne pusti, de bi bil zame zastonj Tvoj trud, de bi bila Tvoja presveta kri zame zastonj prelita! O Jezus, o dobrotljivi Jezus! stori me vsiga Tebi dopadljiviga, stori me po svojem presvetem sercu! Daj mi gnado, modrost, ljubezen, ponižnost, čistost in vse druge čednosti, ktere Tebi nad menoj dopadejo, in daj, de Te popolnoma ljubiti, hvaliti, vživati, Tebi služiti in se s Teboj večno veseliti zamorem.

Poglej pa tudi, o dobrotljivi Jezus! želje vsih pobožnih, potrebo mojih staršev, bratov, sester, prijatlov in vsih mojih ljubih; in vsih tistih, ki so mi iz ljubezni do Tebe kaj dobriga storili in so se v

mojo molitev perporočili. Usmili se vsih nadložnih, bolnikov, posebno ubogih grešnikov in terpečih duš v vicah.

Prosim Te tudi, o Jezus za tiste, kateri so me kdaj razžalili ali mi kaj hudiga storili; pa tudi za vse tiste, ktere sim sam kdaj razžalil in jim kaj hudiga storil, ali jih morebiti celo pohujšal vedama ali nevedama, de nam vsim skupej odpustiš.

Vzemi iz naših serc vso nevoljo, nepoterpežljivost, jezo, sovraštvo, nevošljivost in grenkost, in karkoli more kersansko ljubezen zmanjševati in razdirati. Usmili se nas, o Gospod, kateri Te milosti prosimo; daj nam gnado, ktere potrebujemo, in stori nas take, de bomo Tebi dopadli in se večno zveličali. Amen.

O Marija Devica, presveta Mati! glej, prejel sim Tvojiga preljubiga Sina, kateriga si v svojem neomadežanem telesu spočela, rodila, z nar svetejši hrano živila in z nar večim veseljem objemala. Glej, pri kateriga pogledu si se radovala, z vsimi sladkostmi napolnovala, Tega samiga tebi ponižno in ljubeznjivo kažem in darujem, de ga s svojimi naj čistejšimi rokami objameš, iz vsiga serca ljubiš, presveti Trojici v naj veči čast, sama sebi v veči slavo in veselje in za moje n vsiga sveta potrebe daruješ. Ti pri svo-

jem Sinu vse premoreš, in ne more se zgoditi, de bi te ne uslišal. O zadobi torej grešnikom odpušenje, bolnikom zdravje, maloserčnim serčnost, žalostnim tolažbo, vsim stiskanim pomoč in odrešenje. Posebno te prosim, o usmiljena Mati! hvali Jezusa zame, de se je ponižal, k meni priti, in zadobi mi obilno gnado, de mu bom zanaprej bolj zvesto služil, in zadnjič gnado stanovitnosti, de ga bom mogel s teboj vekomaj hvaliti. Amen.

O vi sveti angeli in svetniki Božji, pogledjte ravno tistiga Jezusa v mojem sercu, kteriga ste na zemlji tolikanj ljubili, in ga zdaj toliko bolj ljubite v nebesih: o pomagajte mi, Njega hvaliti in ljubiti; pomagajte mi, vaše zglede posnemati, de se bom tudi z vašimi prošnjami podpiran enkrat vdeležil vašiga veselja in plačila v nebesih. Amen.

Slovo od Jezusa po sv. obhajilu.

O moj ljubeznjivi Jezus! glej, zdaj Te moram zapustiti, in se od Tebe ločiti, v duhu pa hočem zmirej pri Tebi ostati. O moj preljubi Jezus! daj mi gnado, de bom tukej zmiram v priserčni ljubezni s Teboj sklenjen ostal, tamkej pa večno pri Tebi v nebesih prebival. Amen.

Tri božje čednosti.

Vera.

Verujem v Tebe, pravi trojedini Bog, Oče, Sin in sveti Duh! kateri si vse ustvaril, kateri vse ohraniš in vižaš, kateri dobro plačuješ in hudo kaznuješ. Verujem, de se je Sin Božji včlovečil, de nas je s svojo smertjo na križi odrešil, de nas sveti Duh s svojo gnado posvečuje. Verujem in terdim vse, kar si Ti, o Bog! razodel, kar je Jezus Kristus učil, kar so aposteljni pridigovali, in kar nam sveta rimska katoliška cerkev zapoveduje verovati. Vse to verujem, ker si Ti, o Bog! večna in neskončna resnica in modrost, ki ne moreš ne goljufati, ne goljufan biti. O Bog! stori močnejši mojo vero.

Upanje.

Upam in se zanesem na Tvojo neskončno dobroto in milost, o Bog, de mi boš po neskončnem zasluženju svojiga edinorojeniga Sina Jezusa Kristusa v tem življenju spoznanje, pravo obžalovanje in odpušenje mojih grehov, po smerti pa večno zveličanje dal in dodelil, Tebe od obličja do obličja gledati, ljubiti in brez konca uživati. Upam tudi od Tebe potrebne pomoči vse to doseči. Upam to od Tebe, ker si Ti to obljubil, kateri si vsi-

gamogočen, zvest, neskončno dobrotljiv in usmiljen. **O Bog!** poterdi moje upanje.

Ljubezen.

O moj **Bog!** ljubim **Te** iz vsiga svojiga serca, čez vse, ker si nar veči dobrota, neskončno popolnoma in vse ljubezni vreden; ljubim **Te** tudi zato, ker si do mene in do vsih stvari neskončno dobrotljiv. Želim iz vsiga serca, de bi **Te** jest ravno tako ljubil, kakor so **Te** **Tvoji** nar zvestejši služabniki ljubili in **Te** še ljubijo. **Z** njih ljubeznijo sklenem svojo nepopolnoma ljubezen; povikšaj jo v meni, o dobrotljivi **Gospod!** bolj in bolj. **Ker** **Te** tedej resnično in iz serca ljubiti želim, in si to terdno perzadevam, mi je iz serca žal, de sim **Tebe**, svojo neskončno dobroto, katero čez vse ljubim, **Tebe**, svojiga **Stvarnika**, **Odrešenika**, in **Posvečevavca** razserdil. **Zal** mi je, de sim grešil, de sim **Tebe**, svojiga vsigamogočniga **Gospoda**, svojiga nar boljšiga **Očeta** razžalil. **Ter** dno sklenem, vse grehe in vse hude priložnosti zapustiti, storjene grehe čedalje bolj obžalovati in nikdar več zoper **Tvojo** sveto voljo ne ravnati. **Vzemi** me spet za svojiga otroka in dodeli mi gnado, ta svoj sklep dopolniti. **To** **Te** prosim po neskončnem zasluženji **Tvojiga** **Božjiga** **Sina**, našiga **Gospoda** in **Zveličarja**, **Jezusa** **Kristusa**. **Amen.**

Litanije vsih svetnikov.

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Oče nebeški, vsigamogočni
Bog!

Sin, vsiga sveta rešnji Bog! } usmili se nas!

Sveti Duh, resnični Bog!

Sveta Trojica, en sam Bog! }

Sv. Marija,

Sv. Mati Božja,

Sv. devic Devica,

Sv. Mihael,

Sv. Gabriel,

Sv. Rafael,

} za nas Boga prosi!

Vsi sveti angeli in arhangeli, za nas Boga
prosite!

Vse svete verste zveličanih duhov, za nas
Boga prosite!

Sv. Janez Kerstnik, } za nas Boga prosi!

Sv. Jožef,

Vsi sveti očaki in preroki, za nas Boga pro-
site!

Sv. Peter,

Sv. Pavel,

Sv. Andrej,

Sv. Jakob,

Sv. Janez,

Sv. Tomaž,

Sv. Jakob,

Sv. Filip,

Sv. Jernej,

Sv. Matevž,

Sv. Simon,

Sv. Tadej,

} za nas Boga prosi!

Sv. Matija, }
 Sv. Barnaba, } za nas Boga prosi!
 Sv. Lukež, }
 Sv. Marka, }

Vsi sveti aposteljni in evangelisti, za nas Boga prosite!

Vsi sveti učenci Gospodovi, za nas Boga prosite!

Vsi sveti nedolžni otroci, za nas Boga prosite!

Sv. Štefan, }
 Sv. Lovrenc, } za nas Boga prosi!
 Sv. Vincenc, }

Sv. Fabjan in Boštjan, }
 Sv. Janez in Pavel, } za nas Boga
 Sv. Kozma in Damjan, } prosita!
 Sv. Gervazi in Protazi, }

Vsi sveti marterniki, za nas Boga prosite!

Sv. Silvester, }
 Sv. Gregor, } za nas Boga prosi!
 Sv. Ambrož, }
 Sv. Avguštin, }
 Sv. Hieronim, }
 Sv. Martin, }
 Sv. Miklavž, }

Vsi sveti škofje in spoznovavci, za nas Boga prosite!

Vsi sveti učeniški, za nas Boga prosite!

Sv. Anton, }
 Sv. Benedikt, } za nas Boga prosi!
 Sv. Bernard, }
 Sv. Dominik, }
 Sv. Francišek, }

Vsi sveti mašniki in leviti, za nas Boga prosite!

Vsi sveti mnihi in pušavniki, za nas Boga prosite!

Sv. Marija Magdalena, }
 Sv. Agata, }
 Sv. Lucija, }
 Sv. Neža, } za nas Boga prosi!
 Sv. Cecilija, }
 Sv. Katarina, }
 Sv. Anastazija, }

Vse svete device in vdove, za nas Boga
 prosite!

Vsi svetniki in svetnice Božje, za nas Boga
 prosite!

Bodi nam milostljiv; zanesi nam, o Gospod!

Bodi nam milostljiv; usliši nas, o Gospod!

Od vsiga hudiga,

Od vsiga greha,

Od svoje jeze,

Od nagle in neprevidene smerti,

Od skušnjav hudičevih,

Od jeze, sovraštva in vse hude volje,

Od duha nečistosti,

Od treska in hudiga vremena,

Od šibe potresa,

Od kuge, lakote in vojske,

Od večne smerti,

Po skrivnosti Svojiga svetiga včlovečenja,

Po Svojem prihodu,

Po Svojem rojstvu,

Po Svojem kerstu in svetem postu,

Po Svojem križi in terpljenji,

Po Svoji smerti in Svojem pokopu,

Po Svojem svetem vstajenji,

Po Svojem čudnem vnebohodu,

Po prihodu tolažnika sv. Duha,

V dan sodbe,

Mi grešniki,

De nam zanesesh, } prosimo Te, usliši nas!

De nam odpustiš, }

reši nas, o Gospod!

De nas k pravi pokori pripelješ,
 De Svojo sveto cerkev vižaš in ohraniš,
 De pastirja apostolskiga in vse cerkvene
 stanove v svoji sveti veri ohraniš,
 De sovražnike Svoje svete cerkve ponižaš,
 De keršanskim kraljem in oblastnikom mir
 in pravo enovoljnost daruješ,
 De vsimu keršanskimu ljudstvu mir in e-
 dinost daš,
 De nas vse v svoji sveti službi poterdiš
 in obderžiš,
 De naše misli k nebeškim željam povzdig-
 neš,
 De vsim našim dobrotnikom večne dari
 dodeliš,
 De duše naše in naših bratov, bližnjih in
 dobrotnikov od večniga pogubljenja re-
 šiš,
 De sad zemlje daš in ohraniš,
 De vsim vernim dušam večni pokoj dode-
 liš,
 De nas uslišiš,
 Sin Božji,
 Jagnje Božje, ki grehe sveta odjemlješ; za-
 nesil nam, o Gospod!
 Jagnje Božje, ki grehe sveta odjemlješ; u-
 sliši nas, o Gospod!
 Jagnje Božje, ki grehe sveta odjemlješ; u-
 smili se nas, o Gospod!
 Kriste, sliši nas!
 Kriste, usliši nas!
 Gospod, usmili se nas!
 Kriste, usmili se nas!
 Gospod, usmili se nas!

Oče naš . . .

V. In nas ne vpelji v skušnjava,
 O. Temuč reši nas od hudiga. Amen.

Navadne molitve po litanijah.

K svetimu rešnjimu Telesu.

V. Kruh z nebes si jim dodelil,
O. Kteri ima vso sladkost v sebi.

M o l i m o.

O Bog, kteri si nam v prečudnem zakramentu spomin svojiga terpljenja zapustil; daj nam, Te prosimo, svete skrivnosti Tvojiga Telesa in Tvoje Kervi tako častiti, de sad Tvojiga odrešenja vedno v sebi čutimo. Kteri živiš in kraljuješ z Bogam Očetam v edinosti svetiga Duha, Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

Za odvernjenje vsih nadlog in nevarnost.

Vsigamogočni, večni Bog! poglēj, z očmi svoje neskončne milosti naše reve in nadloge. Usmili se vsih vernih kristjanov, za ktere se je Tvoj edinorojeni Sin, naš Gospod in Zveličar, Jezus Kristus, voljno grešnikom v roke dal, in je tudi svojo drago kri na lesu svetiga križa preлил. Po tem Gospodu Jezusu odverni, milostljivi Oče! zaslužene šibe, zdanje in prihodnje nevarnosti, punte, vojsko, kugo, dragino, lakoto, bolezni in žalostne revne čase.

Vsigamogočni, večni Bog! usmili se svojiga služabnika, našiga papeža I., in

vodi ga po poti večniga življenja, de bo s Tvojo pomočjo, kar je Tebi prijetno, želel in z vso močjo storil.

O Bog! pastir in vižar vsih vernikov! glej milostivo na svojiga služabnika, našiga škofa I., kteriga si pastirja naše škofije postavil; dodeli mu, Te prosimo, de tistim, čez ktere je postavljen, z besedo in djanjem k dobriemu služi, in tako s čedo, ktera mu je izročena, večno življenje doseže.

Bog, varh vsih kraljestev, dodeli svojimu služabniku, našimu cesarju I., Tvojo moč, s ktero se sovražniki premagajo, spoznati in častiti, de bo, ker je po Tvoji volji cesar postal, tudi v Tvojem varstvu vselej mogočen.

Razsvetli in poterdi v vsem dobrem duhovske in deželske oblastnike in gosposke, de nas bodo na vse to napeljevale, kar zamore k Tvoji Božji časti, k našimu zveličanju, k miru in sreči vsiga keršanstva perpomoči.

Prosimo tudi, kakor hočeš, de nam je prositi, za svoje prijatle in neprijatle, za zdrave in bolne, za vse žalostne in revne kristjane, za žive in mertve.

Vsigamogočni, večni Bog! ki gospoduješ čez žive in mertve in se usmiliš vsih, ktere iz vere in dobrih del za svoje spoznaš, pohlevno Te prosimo, de vsi, za

katere smo se namenili moliti, kateri so še per življenji, ali pa so se že s tega sveta ločili, na prošnjo vsih Tvojih svetnikov od Tvoje dobrote odpušenje vsih svojih grehov dosežejo.

Dodeli nam, o Bog! miru, pravo edinost v veri brez vsiga razdertja in ločitve. Preoberni naše serca k pravi pokori in k poboljšanju našiga življenja. Užgi v nas ogenj svoje ljubezni! Daj nam goreče želje po vsi pravičnosti, de Ti bomo, kakor Tvoji pokorni otroci, v življenji in smerti prijetni in dopadljivi.

Tebi bodi vedno priporočeno, o Gospod! vse naše djanje in nehanje, naše delo in opravilo, naše življenje in naša smert. Daj nam Tvojo milost tukej uživati in tamkej z vsimi izvoljenimi doseči, de Te bomo v večnem veselji in zveličanji hvalili in molili. To nam dodeli, o Gospod nebeški Oče! po Jezusu Kristusu, Svojem ljubem Sinu, Gospodu našem in Odrešeniku, kateri s Teboj živi in kraljuje v edinosti svetiga Duhá, Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

V. Božja pomoč ostani vselej per nas!

O. Amen.

Oče naš. Češena si Marija itd. (petkrat).

Lavretanske litanije.

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Oče nebeški, vsigamogočni

Bog,

Sin, vsiga sveta rešnji Bog! } usmili se nas!

Sveti Duh, resnični Bog!

Sveta Trojica, en sam Bog! }

Sv. Marija,

Sv. Mati Božja,

Sv. devic Devica,

Mati Kristusova,

Mati milosti Božje,

Mati prečista,

Mati brez madeža,

Mati nedolžna,

Mati presveta,

Mati ljubeznjiva,

Mati prečudna,

Mati našiga Stvarnika,

Mati našiga Odrešenika, } za nas Boga prosi!

Devica modra,

Devica častitljiva,

Devica pohvaljena,

Devica mogočna,

Devica usmiljena,

Devica verna,

Podoba pravice,

Sedež modrosti Božje,

Začetek našiga veselja,

Posoda duhovna,

Posoda časti vredna,

Posoda vse svetosti,

Skrivnostna roža,
 Turn kralja Davida,
 Turn slonokosteni,
 Hiša zlata,
 Skrinja mirú in sprave,
 Vrata nebeške,
 Zgodnja danica,
 Zdravje bolnikov,
 Perbežališe grešnikov,
 Tolažnica žalostnih,
 Pomoč kristjanov,
 Kraljica angelov,
 Kraljica očakov,
 Kraljica prerokov,
 Kraljica aposteljnov,
 Kraljica marternikov,
 Kraljica spoznovavcov,
 Kraljica devic,
 Kraljica vsih svetnikov,
 Kraljica brez madeža iz-
 virniga greha spočeta,

za nas Boga prosi!

Jagnje Božje, ki grehe sveta odjemlješ; zanesi nam, o Gospod!

Jagnje Božje, ki grehe sveta odjemlješ; usliši nas, o Gospod!

Jagnje Božje, ki grehe sveta odjemlješ; usmili se nas, o Gospod!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Oče naš. Češena si Marija itd.

Pétim lavretanskim litanijam se namesti: „za nas Boga prosi!“ odpeva tako le:

Oh ti, Marija, sladko imé!

K tebi zdihuje moje sercé!

Roža duhovna,

Milosti polna!

Prosi, Marija, za grešnike vse!

ali pa :

Sveta Mati Božja, prosi Bogá za nas!
 Hvaljen bodi Jezus zdaj in na večni čas!
 Le prosi, le prosi, Marija, za nas!

ali pa :

O Marija, Božja Mati!
 Prosi za nas Jezusa;
 Daj nam vselej pomagati,
 O Devica zvoljena!

M o l i t v e.

K svetimu rešnjimu Telesu.

V. Kruh z nebes si jim dodelil,
 O. Kteri ima vso sladkost v sebi.

M o l i m o.

O Bog! kteri si nam v prečudnem zakramentu špomin svojiga terpljenja zapustil; daj nam, Te prosimo, svete skrivnosti Tvojiga Telesa in Tvoje Kervi tako častiti, de sad Tvojiga odrešenja vedno v sebi čutimo. Kteri živiš in kraljuješ z Bogam Očetam v edinosti svetiga Duha, Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

K sveti Materi Marii.

Pod Tvojo pomoč pribežimo, o sveta Božja porodnica! ne zaverzi naših pro-

šenj v naših potrebah, temuč reši nas vselej vsih nevarnost. **O** častitljiva in žegnana Devica, naša gospa, naša srednica, naša besednica, naša pomočnica. **S** svojim Sinom nas spravi, svojimu Sinu nas priporoči, svojimu Sinu nas izroči.

V. Prosi za nas, sveta Božja porodnica!
O. De bomo vredni obljub Kristusovih.

M o l i m o .

Svojo milost, prosimo Gospod! v naše serca vlij, de, ki smo po angelovem oznanjenji včlovečenje Kristusa, Tvojiga Sina, spoznali, po Njega terpljenji in križi častitljivo vstajenje dosežemo.

Češena bodi kraljica.

Češena bodi kraljica, Mati milosti, življenje, sladkost in upanje naše, bodi češena! **K** tebi vpijemo zapušeni Evini otroci, k tebi zdihujemo žalostni in objokani v tej dolini solz. **Oh**, oberni tedej, naša pomočnica! svoje milostljive oči v nas, in pokaži nam po tem revnem življenji Jezusa, žegnani sad svojiga telesa, o milostljiva, o dobrotljiva, o sladka Devica Marija!

V. Prosi za nas, sveta Božja porodnica!
O. De bomo vredni obljub Kristusovih.

M o l i m o.

Vsigamogočni, večni Bog! ki si dušo in telo častite Device Matere Marije, de bi vredno prebivališe Tvojiga Sina biti zaslužila, s pripomočjo sv. Duha pripravil, daj, de bomo, ki se njeniga spomina veselimo, po njenih milostljivih prošnjah prihodnjih zlegov in večne smerti rešeni.

K svetimu Jožefu.

Glejte, zvest in moder hlapec, kteriga je postavil Gospod čez svojo družino.

V. Prosi za nas, sveti Jožef!

O. De bomo vredni obljub Kristusovih.

M o l i m o.

Naj nam, prosimo, Gospod! zasluženje ženina Tvoje presvete Matere Marije pomaga, de, kar naša slabost ne premore, nam bode po njegovih prošnjah dodeljeno.

Za vse potrebe.

Ponižno, Gospod! Te prosimo, razveži po svoji milosti naših grehov vezi, in ohrani po prošnjah svoje izvoljene Matere ljube Device Marije in vsih svojih svetnikov nas, svoje služabnike, naše dobrotnike in naše pohištvo v vsi svetosti.

Tudi očisti vso našo rodovino in naše prijatle hudobe in grehov, in napolni jih z lepimi čednostmi. Dodeli nam mir in zdravje, odverni od nas vidne in nevidne sovražnike in odženi vse hude želje; daj nam zdravo vreme in dobro letino; skaži milost našim prijatlam in neprijatlam in obvari to faro z vsimi, kateri v nji prebivajo, kuge, lakote, vojske, ognja, potreša, povodnji, in dodeli milostljivo vsim vernim keršenikam, živim in mertvim, v nebeškem kraljestvu večno življenje, mir in pokoj. Obvari našiga papeža I., našiga škofa I., našiga svitliga cesarja I., in vso duhovsko in deželsko gosposko in vse keršansko ljudstvo vsih nadlog in vsiga zlega. In Tvoj žegen pridi z nebes doli na nas, in bodi vselej nad nami. Po Gospodu našem Jezusu Kristusu, Sinu Tvojem, kateri s Teboj živi in kraljuje v edinosti svetiga Duha, Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

V. Božja pomoč ostani vselej per nas!

O. Amen.

Oče naš. Češena si Marija itd. (petkrat).

Priporočevanje k Marii.

O gospa moja! o mati moja! tebi se vsiga darujem; in de se Tebi udaniga skazem, ti dansi posvetim svoje oči, svo-

je ušesa; svoje usta, svoje serce, sebe popolnoma vsiga. Ker sim tedej tvoj, o dobra mati! varuj me, brani me kakor svojo lastnino in posestvo.

Če boš to molitvico s pobožnim in skesanim sercam zjutrej in zvečer po angelskem češenji molil, boš zadobil vsak dan odpustke za 100 dni, in če v mesecu enkrat sv. zakramente vredno prejmeš, in navadne molitve za odpustke opraviš, popolnoma odpustke. (Pij IX. 5. vel. serp. 1851.)

Molitev za odpustke.

O Bog! poglej z očmi svoje neskončne milosti na svojo cerkev, ktera se tukej na zemlji vojskuje. Razširi jo po vsem svetu, vari, vodi in ohrani jo v edinosti. Odverni vsako pohujšanje in vse grehe od nje. Daj ji moč zoper sovražnike Tvojiga svetiga imena. Stori, de krivoverci svoje zmote spoznajo in zapustijo. Dodeli lepo zastopnost, pravo edinost vsim keršanskim kraljem in oblastnikom. Ne zapusti ovac svoje čede, za ktero je tvoj ljubi Sin Jezus Kristus svojo presveto kri prelil. Stori, nebeški Oče! de bodo vsi Tebe in Jezusa Kristusa, kteriga si poslal, s svetim Duham vred spoznali. Amen.

Moli zdaj pet očenašev in pet češenasimarij in vero.

Sveti križev pot

zveličaniga Patra

Leonarda Portu - Mavriškiga.

Darovanje sv. križeviga pota.

O moj dobrotljivi Jezus! ljubim Te čez vse, ker si večna dobrota in neskončna milost. Žal mi je iz vsiga serca, de sim kdaj Tebe, o nar veči dobrota! razžalil. Darujem Ti ta sveti križev pot v Tvojo čast, v spomin tistiga težavniga pota, po katerim si zavolj mene ubogiga grešnika hodil. Vsih odpustkov se želim vdeležiti, kateri so za sv. križev pot podeljeni, torej tudi želim, vse tako opravi-
ti, kar in kakor je v zadobljenje odpust-
kov storiti potreba. Prosim Te, o Je-
zus! dodeli mi gnado in moč, de bi s
križevim potam v tem življenji Tvojo mi-
lost, v prihodnjem pa večno veselje za-
zlužiti zamogel. Amen.

(Zdaj daruj Bogu odpustke za tiste, za ktere mu jih darovati želiš, de bi jim v prid bili.)

(Pri nekterih štacjonih se zadobé popolnoma od-
pustki; ker pa nobeden ne more zase več, kakor le en
sam popolnoma odpustek naenkrat zadobiti, torej oberni
pervi popolnoma odpustek sebi v prid, druge daruj pa za
duše v vicah Bogu, ali za duše ranjčiga očeta, ali ranj-
ce matere, brata, sestre, prijatla, ali kteriga družiga.)

I. Štacijon.

Jezusa v smert obsodijo.

V. Molimo Te, o Kriste! in Te hvalimo.

O. Ker si s svojim križem svét odrešil.

Premišljuj prečudno ponižnost svojiga nedolžniga Jezusa, s katero je krivično sodbo brez vsiga govorjenja poslušal in sprejel. Tvoji grehi so tiste lažnjive in krivične priče, ktere so sodbo podpisale. Hudobnost tvojiga jezika, s katero si se večkrat zoper Boga in svojiga bližnjiga pregrešil, je sodnika oslepila, de je nedolžniga Jezusa v smert obsodil. Oberni se tedej k Njemu, jokaj in zdihuj bolj s sercam, kakor z ustmi:

O moj preljubeznjivi Jezus! kako neizmerna je Tvoja ljubezen proti meni ubogimu grešniku! Boš li tedej za nevredno hudobno stvar terpel ječo, verige, tepenje? in boš obsojen v tako grozovitno smert? Oh! to je zadosti, de mi rani moje sercé, de naj objokujem vse pregrehe, ktere sim s svojim jezikam storil. Torej jih obžalujem in kličem k Tebi! O Jezus! usmiljenje, prosim Te, usmiljenje in milost, o Jezus!

Oče naš. Češena si Marija. Čast bodi itd.

Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

II. Štacion.

Jezus vzame križ na svoje rame.

V. Molimo Te, o Kriste! in Te hvalimo.

O. Ker si s svojim križem svét odrešil.

Premišljuj, s kakšnim veseljem in radovoljnim sercam dobrotljivi Jezus sveti križ objame, in kako poterpežljivo prenaša tepenje in sovanje malopridniga ljudstva! Ti pa poln nevolje in nepoterpežljivosti bežiš pred križem, kar je mogoče! Kaj ne veš, de se ne more brez križa nebeško veselje zadobiti? Oh! objokuj svojo slepoto, obrni se k svojimu Gospodu, zdihuj in reci:

Ne Tebi, o Jezus, ampak meni se spodobi križ! O težki križ, kteriga so Ti naložili moji grehi! O ljubeznjivi Jezus! dodeli mi svojo gnado in moč, de bom objemal vse križe, ktere sim s svojimi grehi zaslužil. Stori, de bom voljno svoj križ objel, in se tako od sveta ločil. Daj mi tako ljubezen do križa, de si bom vselej s Tvojo služabnico sv. Terezijo vošil in želel: terpeti ali umreti, umreti ali terpeti.

Oče naš. Češena si Marija. Čast bodi itd.

Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

III. Štacion.

Jezus pade prvič pod križem.

V. Molimo Te, o Kriste! in Te hvalimo.

O. Ker si s svojim križem svét odrešil.

Poglej in pomisli, kako tvoj Jezus zavolj tolikanj prelite kervi ves oslavljen prvič na zemljo pade. Oh! kako ga s pestmi bijejo, z nogami taptajo in sujejo! Vender ni slišati žalovanja ali nevolje iz njegovih ust. Ti pa taršaš in tožiš, če le majhen križ občutiš, ali zoperno besedo slišiš. Oh! soyraži svojo nepoterpežljivost, svoj napuh in svojo nečimernost; zdihuj k Jezusu:

O ljubeznjivi Jezus! poglej me, preubogiga grešnika pred Tvojimi nogami. Oh! kolikokrat in v kako velike pregrehe sim padel! Kolikokrat sim se v globočino pregrehe pogreznil! O Jezus! stegni svoje rame, podaj mi svoje roke! Pomoči, o Jezus! pomoči pri Tebi išem, de bi ves čas svojiga življenja nikdar nikoli smertniga greha ne storil, in de bi tako v svoji zadnji uri upati zamogel svojiga zveličanja.

Oče naš. Češena si Marija. Čast bodi itd.

Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

IV. Štacija.

Jezus sreča svojo žalostno mater.

V. Molimo Te, o Kriste! in Te hvalimo.

O. Ker si s svojim križem svét odrešil.

Oh, kako veliko žalost in bolečino je občutilo serce Jezusovo! Oh, s kakšno grenkostjo in žalostjo je bilo napolnjeno Mariino serce, ko sta se srečala! Poslušaj, o nehvaležna duša! „Kaj ti je storil moj Sin?“ ti kliče Marija. — „Kaj hudega ti je storila moja Mati?“ te vpraša Jezus. Oh! zapusti že enkrat svoje grehe, zavolj katerih midva toliko žalost terpiva. O grešnik! kaj praviš k temu? Reci tedaj in zdihuj v svojem sercu:

O Božji Sin Marije! o presveta Mati mojiga ljubeznjiviga Jezusa! ves zatert in ponizán klečim pri vajnih nogah. Jest sim tisti izdajavec, s svojimi grehi sim brusil meč, kateri je ranil vajno serce. Oh! s serca mi je žal; prosim vaji, odpustita mi. Milost, o Jezus! milost, o Marija! — po svoji veliki milosti mi dovolita, de nikdar več ne bom grešil, temuč de bom noč in dan premišljeval in objokoval vajno grenko terpljenje in žalost.

Oče naš. Češena si Marija. Čast bodi itd.

Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

V. Štacion.

Simon Cirenejski pomaga Jezusu križ nositi.

V. Molimo Te, o Kriste! in Te hvalimo.

O. Ker si s svojim križem svét odrešil.

Spomni se, de si ti tisti Simon, kateri si ves udan nečimernosti sveta in sladnostim svojih počutkov, kateri svoje križe ne radovoljno, ampak le, ker se jih brániti ne moreš, z veliko nevoljo nosiš. Oh! zbudi enkrat svoje serce in usmili se svojiga tako obloženiga Zveličarja. Sprejmi radovoljno vse križe in nadloge, ktere ti bo Tvoj ljubeznjivi Oče poslal. Terdno skleni, ne samo vsih zopernost s poterpežljivostjo prenašati, temuč se tudi svojimu Bogu zanje hvaležniga skazovati; prosi ga takole:

O ljubeznjivi Jezus, hvalim Te za toliko priložnost, ktero mi daješ, de bi za Te terpeti in za se kaj zaslužiti zamogel. Oh, moj Bog! daj mi, de bom vse, kar se mi bo v tem življenji težki-ga pergodilo, s poterpežljivim sercam prenašal in se potem večni-ga veselja vdeležil. Stori, o Jezus! de bom tukaj s Teboj jokal in terpel, potlej pa s Teboj v nebesih gospodoval.

Oče naš. Češena si Marija. Čast bodi itd.

Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

VI. Štacjon.

Veronika poda Jezusu potni pert.

V. Molimo Te, o Kriste! in Te hvalimo.

O. Ker si s svojim križem svét odrešil.

Poglej in premišljuj sveto obličje Jezusovo v tem pertu! Ljubi Jezusa in po tej ljubezni vtisni Njegov obraz v svoje serce. O kako boš srečen, ako boš živel z Jezusovim obrazam v svojem sercu in tudi ž njim v večnost šel! De bi te dej to gnado zadobil, prosi svojiga Boga in reci:

O moj žalostni Jezus! prosim Te, vtisni v moje serce sveti obraz svojiga obličja, de bom brez nehanja na Te mislil, noč in dan Tvoje grenko terpljenje premišljeval in svoje grehe objokoval. O Jezus! s kruham Tvojiga terpljenja hočem svojo dušo nasitovati, in moje oči bodo vselej točile solze nad mojimi pregrehami.

Oče naš. Češena si Marija. Čast bodi itd.

Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

VII. Štacjon.

Jezus pade drugič pod križem.

V. Molimo Te, o Kriste! in Te hvalimo.

O. Ker si s svojim križem svét odrešil.

Premišljuj, kako Jezus, tvoj Bog in Gospod, zopet na zemlji leži, ves oslavljen, od ve-

like bolečine utruden, in zaničevan od sovražnikov. Premišljuj, de je tvoja prevzetnost Jezusa poterla in ga na zemljo vergla, ker je prenesti ne more. Oh! zapusti svojo ošabnost, ne bodi več tako napihnjen. Spokori se in skleni ponižniši biti. Reci s skesanim sercam:

O prečastitljivi Jezus! ako ravno vidim, de na zemlji pod težo križa ležiš; Te vender molim in častim kakor svojiga mogočniga, večniga Boga. Prosim Te, zatéri moj napuh, vzemi z mojiga serca vso ošabnost, de bom spoznal svojo nečimernost, de bom sprejemal vse zasramovanje s tolikanj Tebi ljubo in prijetno ponižnostjo, in de bom potem tudi s Teboj povikšan v nebeškem kraljestvu.

Oče naš. Češena si Marija. Čast bodi itd.

Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

VIII. Štacion.

Jezus tolaži Jeruzalemske žene.

V. Molimo Te, o Kriste! in Te hvalimo.

O. Ker si s svojim križem svét odrešil.

Premišljuj v svojem sercu, kolikanj ti je vender treba jokati in žalovati: prvič ker tvoj ljubeznjivi Jezus toliko zavolj tebe terpi; drugič sam nad seboj, ker si tako nehvaležen in ga ne nehaš žaliti. Kako moreš še terdovraten ostati, premišljevaje Njegove grozovite bolečine? Poglej,

kako milostljiviga se Jezus revnim Jeruzalemskim ženam skazuje! Zaupaj tedej vanj in zdihuj s sercam:

O ljubeznjivi Jezus! oh! kako je to, de se moje serce ne raztopi v solzah velike žalosti? Solz, oh Jezus! prosim, solz prave pokore in serčniga obžalovanja mi daj, de bom z objokanimi očmi in s ske-sanim sercam tisto milost zadobil, ktero si ubogim ženam skazal. Oh, Jezus, ne obračaj od mene svojih milostljivih oči: poglej me ubogiga grešnika, de bom tudi jest ves potolažen zadnjo uro Te viditi zamogel.

Oče naš. Češena si Marija. Čast bodi itd.

Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

IX. Štacion.

Jezus pade tretjič pod križem.

V. Molimo Te, o Kriste! in Te hvalimo.

O. Ker si s svojim križem svét odrešil.

Oh! s kako veliko bolečino je Jezus že tretjič pod križem padel! Pomisli: Judje in neverniki, kakor stekli volkovi, tepó Jezusa, krotko, nedolžno ovčico, ga sujejo, semtertje po terdih kamnih vlačijo. O nesrečni greh, kateri samiga Božjiga Sinú tako grozovitno mučiš! O grešnik! ni tedej tvoj ves poterti kervavi včlovečeni Bog yreden tvojih solz? O reci torej ves objokan:

O vsigamogočni **Bog!** kateri nebo in zemljo deržiš z enim perstam, kdo Te je tako neusmiljeno vergel? Oh, nobeden drugi ne, kakor moja pregreha, v katero sim tolikrat zopet padel. Moja hudoba ni jenjala grešiti, in zato se je množilo Tvoje terpljenje. Tode, poglej, o Jezus! pred Teboj zdaj klečim s skesanim srcem, in terdno sklenem, svoji hudobii konec storiti. Z objokanimi očmi Ti terdno in sveto obljubim: nikdar več nočem grešiti; o **Bog!** nikdar več, nikdar več!

Oče naš. Češena si Marija. Čast bodi itd.

Usmili se nas, o **Gospod!** usmili se nas!

X. Štacion.

Jezusa slečejo in mu želča piti dajo.

V. Molimo Te, o Kriste! in Te hvalimo.

O. Ker si s svojim križem svét odrešil.

Premišljuj, o duša! kako Jezusu, kateri je po svojem životu ves ranjen in stopen, še grenkiga želča piti dajo. Poglej, kako On Tvojo nesramožljivost, nespodobno obnašanje in nečimernost v obleki s svojo nagoto plačuje, z želčem pa tvojo požrešnost. Ali moreš svojiga Jezusa brez milovanja pogledati? Oh! verzi se k nogam svojiga Jezusa in reči:

O žalostni Jezus! kako velik razloček je med Teboj in menoj! Ti si ves

ranjen, poln grenkosti, in ves s kervjo oblit; jest pa ves nečimern, poln sladnost in veselja, ali vsaj tak želim biti. Oh! jest nisim na pravi poti. O Jezus! pelji me Ti na pravo stezo. Stori, de mi bodo vse sladnosti tega sveta grenke in zoperne, de bom namesti njih želel Tvoje terpljenje občutiti, in de tako vreden postanem, s Teboj večno veselje uživati.

Oče naš. Češena si Marija. Čast bodi itd.

Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

XI. Štacion.

Jezus je na križ perbit.

V. Molimo Te, o Kriste! in Te hvalimo.

O. Ker si s svojim križem svét odrešil.

Premišluj neizrečeno bolečino, katero je dobrotljivi Jezus občutil, kadar so mu rabeljni ude, kite in žile z žebli prebodli. O! kako je to, de tvoje serce kar žalosti ne počí, ker vidiš, de tvoji grehi tako neusmiljeno tvojiga Zveličarja moré? Vsaj zdaj toči solzé, obžaluj svoje grehe in reci:

O dobrotljivi, zavolj mene križani Jezus! vlij v moje serce strah in ljubezen do Tebe. In ker so moji grehi tisti žebli, kateri so Tebe na križ perbili, stori s svojo gnado, de bodo vse moje hude želje in občutki na Tvoj križ nabiti in tam-

kej umorjeni, de bom v življenji in smerti s Teboj križan, tudi s Teboj v nebesih večno kraljevati zamogel.

Oče naš. Češena si Marija. Čast bodi itd.

Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

XII. Štacion.

Jezus umerje na križi.

V. Molimo Te, o Kriste! in Te hvalimo.

O. Ker si s svojim križem svét odrešil.

Odpri tukej svoje oči in premišljuj svojiga z žebli na križ perbitiga Jezusa. Poglej vse blede obličje Božje. Poslušaj, kako prosi odpušenja tistim, kateri ga križajo in žalijo. Razbojniku obljubi nebeško kraljestvo, izroči svojo Mater Janezu, priporoči svojo dušo nebeškemu Očetu, poslednjič pa umerje z nagnjeno glavo. Tedej je moj Jezus umerl? — Res umerl je na križi — in zavolj mene. O duša moja! kaj boš zdej počela? Oh, ne hodi preč, ako ne s ponižnim in skesanim sercam. Objemi križ in zdihuj k Jezusu:

O moj ljubeznjivi Zveličar! vem in spoznam, de so moji grehi tisti rabeljni, kateri so Tebe tako neusmiljeno umorili. Nobene gnade nisim vreden, ker sim Tebe križal. Pa kako veliko veselje in upanje občuti moja duša, kadar Te slišim, tudi za tiste prositi, kateri so Te križali. Kaj hočem tedej za Te storiti, ker si Ti

tolikanj za me storil? Poglej, o Jezus! pripravljen in voljan sim, vsim odpustiti, kateri so me kdaj razžalili. Res, moj Bog! zavolj Tvoje ljubezni odpustim vsim, iz serca jih objamem, in jim želim vse dobro, in tako tudi upam v moji smertni uri Tvoje veséle besede slišati: „Še dan-si boš z menoj v raji.“

Oče naš. Češena si Marija. Čast bodi itd.

Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

XIII. Štacion.

Jezusa s križa snamejo in ga v Mariino naročje položé.

V. Molimo Te, o Kriste! in Te hvalimo.

O. Ker si s svojim križem svét odrešil.

Premišluj, kako ojster je bil meč, kateri je serce žalostne Matere prebodel, ko je svojiga mertviga Sina v svoje naročje vzela. Vidila ga je vsiga ranjeniga in kervaviga. O kakšno žalost in bolečino je ona tistikrat v svojem sercu občutila! Kteri meč pa je bil tako ojster, de je prebodel njeno serce? Oh! greh je bil, kateri je Jezusu življenje vzel in Mariino serce tako močno ranil. Objokuj tedej ta grozoviti greh. Skleni svoje solze s solzami svoje žalostne Matere in zdihuj k nji tako:

O kraljica vsih marternikov! kdaj bom vreden, de bi prav razumel tvojo žalost in bolečino? Kdaj bom zadobil gnado,

tvojo žalost v svojem sercu nositi in s Teboj terpeti? O velika Gospa, sprosi mi, de bom noč in dan žaloval nad svojimi grehi, kateri so tebi tako žalost naklonili, de bom ves skesan in spokorjen, v zaupanji in iz ljubezni do tebe umerl, in po smerti s teboj večno živel.

Oče naš. Češena si Marija. Čast bodi itd.

Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

XIV. Štacija.

Jezusa v grob položé.

V. Molimo Te, o Kriste! in Te hvalimo.

O. Ker si s svojim križem svét odrešil.

Premišljuj žalovanje, zdihovanje in jokanje Magdalene, Janeza in družih pobožnih duš, ko jim je bil Jezus vzet, in v grob položen. Zlasti si pa vtisni v serce težavo in grenko žalost Marije, Njegove Matere, ko je iz svojiga naročja ljubeznjiviga Sina dala. Premišljevaje njeno tadajno žalost in njeno terpljenje, se moraš res sramovati, de si per obiskanji tega križeviga pota tako malo milovanja čutil. Oh! zbudi svoje serce vsaj zdej pri zadnjem štacjonu. Kušni s častjo kamen svetiga groba; položi vanj svoje serce, in reci svojimu mertvimu Jezusu:

O usmiljeni Jezus! kateri si po tako kervavem potu iz ljubezni do mene hodil, častim Te v grob položeniga in Te mo-

lim. Oh! v svojem sercu Te serčno želim zapertiga imeti, de bi s Teboj sklenjen, po tem sv. križevem potu k novimu življenju vstal in se v Tvoji gnadi s tega sveta ločiti zamogel. Po zasluženji Tvojiga terpljenja, katero sim premišljeval, mi dodeli, de bo na zadnjo uro Tvoje sv. rešnje Telo moja popotnica; de bodo moje zadnje besede: Jezus, Marija, Jožef! in de svoje zadnje zdihtovanje s tistim zdihtovanjem sklenem, s katerim si Ti na sv. križi svojo sv. dušo izdihnil. Daj mi z živo vero, s terdnim zaupanjem in z gorečo ljubeznijo s Teboj in zavolj Tebe umreti, in potlej s Teboj na večne čase živeti. Amen.

Oče naš. Češena si Marija. Čast bodi itd. ...

Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

M o l i t e v.

Nebeški Oče, večni Bog! po tisti ljubezni, s katero si svojiga Sina Jezusa Kristusa zavolj mene na svet poslal, in s katero je On po svojem britkem terpljenji in grenki smerti mene odrešil, Ti darujem ta sveti križev pot, kateriga sim s Tvojo gnado obhajal. Vzemi to pobožno opravilo k povikšanju svoje časti, v zahvalo za vse meni in drugim podeljene

gnade; za odpušenje grehov vsiga sveta, za pomoč revnim dušam v vicah, zlasti pa, za ktere sim v začetku prosil. O milostljivi Oče nebeški! poglej na obličje Kristusa, svojiga Sina, usliši glas Njegove sv. kervi, in bodi milostljiv meni ubogimu grešniku! Amen.

Hvaljen bodi naš križani Zveličar Jezus Kristus, in Njegova žalostna Mati Marija.

P e s e m

pri sv. križevem potu.

Oh, pridite stvari!
Kaj, glejte, se godí!
On, ki nas vse žíví,
Strašno za nas terpí!

I. Štacjon.

Razgajžlan, zapljevan,
In kronan, zasram'van,
Pred sodbo je peljan,
Nedolžno v smert izdan.

II. Štacjon.

Glej, križ mu naložé
Na ranjene ramé;
Oh! Jagnje Božje gré
In nese vsih dolgé.

III. Štacjon.

Opešal je v močéh,
Podre ga križ, naš greh;
Vtopljen v svetá dolgéh
Leži potert na tléh.

IV. Štacjon.

Oh žalostni spomin!
 Ker sreča Mater Sin;
 Nji gre meč bolečin
 Do serca globočin.

V. Štacjon.

Omagal Jezus je
 Od teže križeve;
 O Simon, prosim te,
 Ne brani križa se.

VI. Štacjon.

S pertam Veronika
 Obriše Jezusa;
 Spomin za to ji da
 Terpljenja britkiga.

VII. Štacjon.

Slabosti vès prevzet
 Pod križem pade spet:
 O jenjaj, grešni svét!
 Ponavljat' greh preklet.

VIII. Štacjon.

Usmiljene žené!
 Ne jokajte za Mé,
 Točite zase lé
 Spokornih serc solzé.

IX. Štacjon.

Oh, Jezus omedlí,
 Pod križem spet leží,
 Naj vender se zbudí,
 Kdor še v pregrehah spi!

X. Štacjon.

Ko pride na goró,
 Ga slečejo gerdó,
 Pijačo mu dajó
 Ostudno in grenkó.

XI. Štacjon.

Na križ ga položé,
 Razpnó roké, nogé;
 Žebli mu zdaj nové
 Še rane naredé.

XII. Štacjon.

Na križi tam visí,
 Oh, sveta teče kri!
 Za grehe vsih ljudi
 Zveličar smert storí.

XIII. Štacjon.

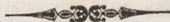
Maríja, k Teb' hitim,
 Tvoj'ga Sinú častim,
 Z vama, dokler živim,
 Rad jokam in terpim.

XIV. Štacjon.

Za naš greh mertviga
 Molimo Jezusa,
 In položimo ga
 V grob svojiga sercá.

* * *

O Jezus hvala zdej
 Ti bodi in vselej;
 Skoz svojo smert nam daj
 Te ljubít' vekomaj.

Pesem per sv. maši.

K začetku.

1.

Pred tabo na kolenih,
 O Bog, te molimo,
 In polni želj ognjenih
 K tebi zdihujemo.
 Daritev svete maše
 Si daj, o Bog, dopast',
 In zdihovanje naše
 Povikšaj tvojo čast!

2.

Ko Jezus se je ločil,
 Je per večerji tam
 Prelomil in izročil
 Ta kruh prijatelam,
 Posvetil je to vino
 Ter ga učencam dal,
 To k mojimu spominu
 Storite! je pridjal.

3.

Telo je to, vzemite.
 Telo in moja kri;
 Nikdar ne pozabite,
 Kaj Jezus vam stori.
 Za vas on hoče umreti,
 (O človek, pomni to!)
 De da ljudem živeti,
 De jim odpre nebo.

4.

To naše darovanje
 Vzem', o Bog, od nas,
 Usliši zdihovanje,
 In naše prošnje glas.
 Teléta so očaki
 Dajali nekadaj,
 Zdaj dari niso taki,
 Naš dar je Kristus zdaj.

K glorii ali slavi.

1.

Čast, hvala in hvaležnost
 Je tvoja b'la in bo;
 Nepokoj in betežnost,
 O Bog! odverni jo.
 Daj nam miru in tebe,
 Bog! vedno deržat' se;
 U teb' iskati tebe,
 Vesel' častiti te.

2.

Za naše hudobije,
 Za nas se pokoriš,
 Smert ta nam greh odmije,
 Tud greha mik pobriš',
 Bod' hvala svetim' Duhu,
 Tud njemu čast gre še,
 Zbudeje serce gluho,
 Svoj oginj v njem užge.

Pred evangelijem.

1.

'Z ust Božjih se iz-haja
 Svet evangelium,
 V serce se nam usaja,
 Nam razsvetljuje um.
 Bog govori, Bog večin,
 Per Bogu ni laži,
 O srečin, trikrat srečin,
 Kater se ga derži.

2.

Besede Božje vera
 Nam kaže pravo pot,
 Gotovo stezo, ktera
 Gre v nebesa od tod.
 Ohrani to povelje
 In nauk svoj per nas.
 Daj nam potem veselje
 Seboj na večni čas.

K kredo ali veri.

1.

Bog Oče, mi spoznamo,
 De vse je tvoja stvar,
 Kar je in kar imamo,
 Dobrote tvoje dar.
 Od tebe, Oče, ide
 Sin rojstva večniga,
 Spočetje njega pride
 Od Duha svetiga.

2.

Marija je rodila
 To Božje detice,
 Devišta ni zgubila,
 Ne pred, tud potlej ne.
 Naš greh je njega vmoril,
 Za greh je bil prodañ,
 In kakor je govoril,
 Je vstal On tretji dan.

3.

Na desni rok' Očeta
 Je v svetim raji zdaj,
 Še pride, to obeta,
 Samo ne vemo, kdaj.
 Pa kadar se izide
 Za svet odmerjen čas,
 Pove nam, de spet pride
 Očitno sodit nas.

4.

Sosesko keršenikov
 Al' cerkev verjemo,
 Tud občestvo svetnikov,
 Zedinstvo v en' telo.
 Tud grehov odpušenje
 Na temu svétu zdaj,
 Života res vstajenje,
 Po tem pa sveti raj.

K darovanju.

1.

Naj, Bog, dopade tebi,
 Kar ti darujemo;
 Scer kruh je sam na sebi
 In vino zgolj samó;
 Pa 'z kruha in iz vina
 Bo kmalo, kar zdaj ni,
 Edin'ga tvoj'ga Sina
 Telo in prava kri.

2.

To naše darovanje,
 O Bog, ne zverzi ga;
 Vse misli in vse djanje,
 Vse serca, v dar jih na!
 O daj, de bomo zvesti
 Ti, Oče, v vsih rečeh,
 Odvzem' znad naše vesti
 Težilo vsih pregreh.

3.

Vse naše premoženje,
 Ves živež in telo,
 Blago in tud življenje,
 Vse to naj tvoje bo.
 Daj nam po svoji volji
 Zdaj dež, zdaj solnčni sej;
 Pokaže se na polji
 Dobrota tvoja nej.

K sanktusu.

1.

Povzdignimo, kristjani,
 Vsi svojo pesem zdaj,
 Zapojmo skupej zbrani:
 Svet, svet na vekomaj!
 V nebesih in na zemlji
 Se vidi njega moč;
 Nevercam, Bog! pojemlji,
 O vzem' jim uma noč.

2.

De sveto luč, katére
 Dozdaj ne vidijo,
 Spoznajo, udje vere
 Z nam' tvoje bodejo:
 De čast mu skup pojemo,
 K' nebo ga da med nas,
 Hrup mu vesel' ženemo,
 Z angelci vsi v en glas!

Ob povzdigovanji.

1.

Molimo klečijoči
 Boga zakritiga,
 Oko ga ne razloči,
 Pa vera znat' ga da.
 Zdaj tukaj brez pogleda,
 O Bog, te vidimo.
 Zadosti je beseda,
 De tebe vidimo.

2.

Na lesu nekdam križa
 Je Bog zagernjen bil,
 Zdaj, vera nas previša,
 Je človek tud se skril.
 Ta dar dobrote tvoje,
 Kruh tvojih angelov,
 Opomni misli moje,
 De, Bog, si zame vmerl.

3.

Naj spere dušo mojo,
 O Jezus, tvoja kri,
 Dodeli milost svojo,
 Ti morje milosti!
 Kar zdaj te nam zagerne,
 Naj zgine, o Bog! spred nas,
 Naj enkrat se odgerne,
 Nam gledat' tvoj obraz.

K zavživanju.

1.

Vel'k čudež se odkriva,
 Vel'k čudež se godi,
 Gospod se zdaj vživa,
 Tud vera 'ma oči.
 Podoba je scer vina,
 Podoba kruha vsa,
 Ne vid' se nič spremina,
 Telo in kri je pa.

2.

O srečin, kdor verjame,
 De tukaj Jagnje je,
 Katero nam odvzame
 Tol'k' grehov butare.
 Le to je jéd, to véra
 Kristjane podučí,
 (Ljubezni neizmera!)
 Od ktere duša ž'vi.

3.

Če ga na konc' življenja
 Po vrednem vžijemo,
 Se smertniga strašenja
 Več bal' ne bodemo.
 Težave in britkosti
 Se tist' ne bode bal,
 Kater'mu bo v slabosti
 Ta kruh pomoč mu dal.

4.

O Jezus, čast in hvala
 Naj ti povsotna bo;
 Ljubezen nam je dala
 Ljubezen tvoja to,
 Ta vžitek, Bog! telesa,
 In tvoje te kervi;
 Življenje in nebesa,
 Veselje v večnosti.

5.

Daj tega nam želeti,
 Goreti vsim v njega;
 Daj prav nam ga prejeti,
 Ko pride ločitba;
 De bodemo s taistim
 Na pot se vzdignili,
 In pa iz sercam čistim
 V nebesa, va-nje šli.

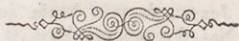
K ite misa est.

1.

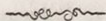
Ker smo zdaj mašo sveto
 Spodobno slišali,
 Povz'mimo čast odpeto
 In hvalo z angelci.
 Dopade naj mu djanje
 Opravljen'ga darú,
 Zvirk gnade bod' darvanje
 Nam, dolžna čast Bogu.

2.

Deržimo pomoć' Božje
 Se skoz in skoz terdno,
 Le ta naj nam orožje
 Pred vso hudobo bo.
 Brez greha da naj stati
 Pred sodbo zadnji dan;
 Po angelih nas zbrati
 Na njega desno stran.

KAZALO.

	Stran.
Predgovor	III

Premišljevanje in molitve za smertno uro.

Tvoja smertna ura	1
Molitev za srečno smert	3
Molitve za odvernitev nagle in neprevidene smerti	6

Molitve pri bolnikih.

Molitev za bolnika	10
Priporočevanje duše umirajočiga	11
Blagoslov ali žegen za umirajočiga	13
Ko se mu podoba križaniga Jezusa derži	13
Klicanje svetnikov	14
Molitev odpustna za verne mertve	15
Izročitev v božjo voljo	15
Darovanje in molitev za srečno smert	15
Molitev sv. Terezije	16

Pesmi.

Marija, Mati usmiljenja na smertni postelji	17
Jezus in Marija, tolažba umirajočih	18
Poslednji dan	19

Vélika bratovšina v tolažbo vernih duš v vicah.

Stran.

Velika bratovšina v tolažbo vernih duš v vicah.	23
Apostoljsko breve. Gregor XVI. papež	24
Nar ložji viža, ubogim dušam v vicah pomagati	26
Popolnoma odpustki	26
Nepopolnoma odpustki	27
Od odpustkov in vic	29

Razne molitve v zadobljenje popolnoma odpustkov in za duše v vicah.

Molitev papeža Pija VII.	41
Molitev sv. Frančiška Pavljana	42
Molitev za razsvetljenje	43
Končna molitev vsakiga opravila	44
Darovanje dobrih del	45
Odpustne molitve za duše v vicah na vse dni tedna	46
Psalm 129	46
Litanije za mertve	50
Molitev za mertve starše	53
Za mertve brate in sestre, prijatle in dobrotnike	53
Za mertviga I.	54
Za mertviga duhovna	54
Za več mertvih	54
Molitev staršev za svoje mertve otroke	54
Molitev družbe za društvene ude	55
Molitev k Jezusu Krístusu	55
Molitev za mertve	57
Molitev na pokopališi	58
Molitve v tolažbo vernih duš	59
Sveta maša za mertve	61
Molitve pri pogrebu	74
Klicanje svetnikov za mertve	78

Pristavek.

	Stran.
Molitve pri navadni sv. maši	79
Spovedne molitve	95
Žalost nad grehi	97
Ravno pred spovedjo	99
Molitev po spovedi	100
Molitev papeža Urbana VIII.	103
Litanije od pokore	104
Obhajilne molitve	107
Zdihljeji, preden pristopiš k božji mizi	111
Molitev po sv. obhajilu	112
Slovo od Jezusa po sv. obhajilu	117
Tri božje čednosti	118
Litanije vsih svetnikov	120
Lavretanske litanije	127
Priporočevanje k Marii	132
Molitev za odpustke	133
Sveti križev pot	134
Pesem pri sv. križevem potu	149
Pesem per sv. maši	151

